

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1709, 11 Φεβράρη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΤΕΜΠΗ-ΠΥΛΟΣ-ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ και ΒΙΟΛΑΝΤΑ και ΧΙΟΣ... Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη

Γυρίστε στις σελίδες 3, 10, 11

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

27 και 28 Εμπρός για ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΦΛΕΒΑΡΗ

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

ΜΕΤΡΩΘΗΚΑΜΕ ΚΑΙ ΕΙΣΜΑΖΕΙ ΑΞΙΟΤΕΡΟΙ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΗΛΛΗΝΙΣ ΤΡΑΙΝ

ΞΩ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

www.synntonismoski.blogspot.gr • 6983 463840 • synntonismoski@gmail.com

8 ΜΑΡΤΗ

για την απελευθέρωση των γυναικών σε όλο τον πλανήτη

Με τις Γυναίκες στην πρώτη γραμμή ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση

8 ΜΑΡΤΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ Πλ. Κλαυθμώνος 1μμ

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

Web: kinisith8march.com • email: kinisith8march@gmail.com
Tf: Πύλη για μια απεργιακή 8 Μάρτη • Επικοινωνία: 210 5247584, 6998 244515

Πάλι ενάντια στο σύστημα των Έποταϊν

Γυρίστε στις σελίδες 3, 8

Διεθνής 28 Μάρτη Από τη Μινεσότα ως την Αθήνα

σελ. 12, 13, 20

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

ΔΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

11 & 12 ΦΛΕΒΑΡΗ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

Ενωτική Πρωτοβουλία

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΠΕΡΕΥΝΗΣ ΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΕΣΗΕΑ 2026 [10-11-12 Φεβρουαρίου]

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, κωδ. 01
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 02
ΑΥΓΕΝΗ ΠΕΡΙΣΣΗ ΚΑΛΑΜΑΤΗ, κωδ. 03 (ΠΟΣΥ)
ΒΑΝΙΣΣΗ ΛΕΩΝΙΔΑ, κωδ. 04
ΕΦΡΑΣΙΩΤΗΣ ΤΩΝΑΣ, κωδ. 05
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ, κωδ. 06
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, κωδ. 07
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 08
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 09
ΔΡΑΚΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, κωδ. 10
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ, κωδ. 11
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 12 (ΠΟΣΥ)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 13
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 14
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 15
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 16
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 17
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 18
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 19
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 20
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 21
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 22
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 23
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 24
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 25
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 26
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 27
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 28
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 29
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ, κωδ. 30

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΜΕΛΟΣ, κωδ. 31
ΜΕΤΩΝΟΜΑΣΤΕ, κωδ. 32
ΜΟΥΣΤΑΚΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 33
ΝΑΚΟΥΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 34
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 35
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 36
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 37
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 38
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 39
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 40
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 41
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 42
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 43
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 44
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 45
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 46
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 47
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 48
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 49
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, κωδ. 50

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΡΟΠΩΝ 21.04.2026

Εκλογές στα Σωματεία

σελ. 6, 7

Ο Ahmed Alghariz, γνωστός και ως «Shark», είναι σύμβουλος και εκπαιδευτής για την αντιμετώπιση τραυματικών καταστάσεων, χοροθεραπευτής και συνιδρυτής της ομάδας μπρέικντανς Camp Breakerz Crew στη Γάζα.

Μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη και την Εργατική Αλληλεγγυή.

Πες μας για το Camp Breakerz Crew και την πορεία του στη Γάζα.

Ξεκινήσαμε την ομάδα μας το 2004, εγώ και ο αδελφός μου «Funk» Mohammed. Στην αρχή δεν ήταν εύκολο. Ήμασταν απλά έφηβοι που προσπαθούσαμε να εκφραστούμε μέσω της κίνησης και των ακροβατικών. Επίσης, δεν ήταν εύκολο να χορεύουμε κάτι που προέρχεται από τη Δύση. Ο παραδοσιακός μας χορός ήταν ο Dabke και ο κόσμος τον προτιμούσε περισσότερο από τη δυτική κουλτούρα. Στόχος ήταν να επικοινωνήσουμε με την κοινότητά μας και να δουν ότι στέλνουμε μηνύματα στον κόσμο για την παλαιστινιακή υπόθεση και όσα υποφέραμε από την πολιορκία και την κατοχή στη Λωρίδα της Γάζας. Αποκαλούμε το στυλ μας «Σύγχρονο Στυλ της Γάζας» επειδή στέλνει ακριβώς αυτό το μήνυμα. Μετά από κάποια χρόνια γίναμε πολύ διάσημοι και δημοφιλείς. Αρχίσαμε να κάνουμε παραστάσεις και εργαστήρια σε όλη τη Γάζα από το νότο μέχρι το βορρά.

Φτιάξαμε τη σχολή χορού μας το 2012. Δεν είχε συνδρομή. Ήταν πάντα ανοιχτή σε όλους/ες για τη διάδοση του breaking και του hip hop σε όλη τη Λωρίδα της Γάζας. Το 2014 έλαβε χώρα άλλο ένα κύμα επιθέσεων στη Λωρίδα της Γάζας, οπότε η σχολή μας χρησιμοποιήθηκε ως καταφύγιο για τον κόσμο της γειτονιάς και η κοινότητα άρχισε να μας εμπιστεύεται όλο και περισσότερο. Ήδη είχαμε αρχίσει να διοργανώνουμε τους πρώτους μας διαγωνισμούς. Καθώς κερδίζαμε περισσότερη εμπιστοσύνη από τον κόσμο, το 2014 για πρώτη φορά άρχισαν να στέλνουν κορίτσια στα μαθήματα χορού μας. Για εμάς ήταν μια μεγάλη επιτυχία.

Το 2015 διοργανώσαμε ένα πρότζεκτ με τίτλο «Gaza is Alive». Ταξιδέψαμε σε διάφορες πόλεις και χώρες της Ευρώπης όπου πραγματοποιήσαμε ομιλίες, παραστάσεις και εργαστήρια. Τότε αποφάσισα να μείνω στη Γερμανία. Επέστρεψα στη Λωρίδα της Γάζας το 2019 για 6 μήνες. Δημιουργήσαμε το δεύτερο πρότζεκτ, επίσης με τίτλο «Gaza is Alive», με μερικούς γκράφιτι καλλιτέχνες, DJ, ράπερς και breakdancers. Θέλαμε να εισάγουμε μια μεθοδολογία για το πώς να χρησιμοποιήσουμε τα στοιχεία του χιπ-χοπ ως ψυχοθεραπεία για τα παιδιά. Η γενιά που βλέπετε τώρα στο διαδίκτυο είναι η γενιά με την οποία δούλεψα από το 2022. Τότε ήταν περίπου 9, 11, 13 ετών.

Ποιο ήταν το έργο της ομάδας στα δύο τελευταία χρόνια της γενοκτονίας;

Το 2023 ήθελα να κάνω μια παράσταση με τίτλο Still Alive. Δούλεψα με μια ομάδα στο σχολείο μας στον προσφυγικό καταυλισμό της Νουσεϊράζ προκειμένου να φτιάξω ένα βίντεο. Την επομένη της 7ης Οκτωβρίου ήταν η τελευταία μας πρόβα. Ξυπνήσαμε στις 7 Οκτωβρίου με όλα τα σχετικά. Δεν ξέραμε τι συνέβαινε, οπότε ήμασταν κάπως παγωμένοι για μερικές ημέρες. Δεν περιμέναμε ότι αυτό που ακολούθησε θα διαρκούσε τόσο πολύ. Νόμιζα ότι και τώ-

ΧΙΠ ΧΟΠ ΚΑΙ ΜΠΡΕΪΚΝΤΑΝΣ ΣΤΗ ΓΑΖΑ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ

Θεραπεύοντας ψυχές στα χαλάσματα

Φωτό: Camp Breakerz Crew

ρα ήταν ένα ακόμη επεισόδιο. Αποφάσισα να πάω στα σχολεία του ΟΗΕ και να τους ρωτήσω αν χρειάζονται βοήθεια. Μας υποδέχτηκαν με χαρά. Στην πρώτη μας δραστηριότητα, μια βόμβα εξερράγη πολύ κοντά. Αλλά, ευτυχώς, ελέγξαμε την κατάσταση. Συνεχίσαμε, και παρόμοιες καταστάσεις συνέβησαν πολλές φορές. Εκείνη την εποχή κάναμε πολλή εθελοντική εργασία σαν απλοί άνθρωποι που ήθελαν να βοηθήσουν.

Άρχισα σιγά σιγά να δουλεύω ξανά με τα παιδιά στους δρόμους για να τα βοηθήσω να διατηρήσουν την ψυχική τους ισορροπία. Δυόμιση μήνες μετά τις 7 Οκτωβρίου έπρεπε να γυρίσω στη Γερμανία λόγω της δουλειάς μου. Συνεχίσαμε να υποστηρίζουμε τα παιδιά. Ο ανιψιός μου έμεινε στη θέση μου στη Γάζα. Στις 23/2/24, βομβάρδισαν το σπίτι δίπλα στη σχολή χορού μας. Χάσαμε συγγενείς και μαθητές. Έχασα ανθρώπους, όπως την Ράνια και την Τούτα, που ήμασταν πολύ κοντά. Ο ανιψιός μου είδε αυτά τα κορίτσια να πεθαίνουν μπροστά του. Σταματήσαμε να κάνουμε οτιδήποτε για περίπου δύο εβδομάδες. Και μετά παιδιά και προπονητές άρχισαν να καθαρίζουν τη σχολή, να κλείνουν την τρύπα στον τοίχο και να συνεχίζουν τις δράσεις. Επειδή το έχουν ανάγκη. Γι' αυτούς είναι σαν θεραπεία το να κάνουν αυτές τις δραστηριότητες και να έχουν ένα δικό τους χώρο. Γι' αυτό συνεχίζουμε μέχρι σήμερα με διάφορα προγράμματα. Έχουμε το Get Down for Gaza που κάνει παιδικές δραστηριότητες εκτός σχολείου. Έχουμε το Battle of the Week κάθε Παρασκευή. Έχουμε το Colors of Hope με δράσεις ζωγραφικής κλπ.

Χρησιμοποιείτε το breakdance, μια κουλτούρα χορού που ξεκίνησε από τους καταπιεσμένους μαύρους νέους στα γκέτο της Αμερικής, και το φέρατε στη Γάζα, το μεγαλύτερο γκέτο της σημερινής εποχής.

Ναι, μου αρέσει να μιλάω συνεχώς για το

πώς ξεκίνησε το Hip Hop στο Μπρονξ, γιατί με τον ίδιο τρόπο υπάρχει και στη Γάζα. Υφίστανται οι ίδιοι λόγοι. Νιώθουμε καταπιεσμένοι, ζούμε υπό πολιορκία, υπό κατοχή. Δεν μας επιτρέπεται να είμαστε σε επαφή με τον έξω κόσμο. Υποφέρουμε όταν θέλουμε να ταξιδέψουμε. Υπάρχουν πραγματικά πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Εφάρμοσαν πειραματικά πολλές επιθέσεις στον κόσμο της Γάζας. Για παράδειγμα, τα drones. Ήταν εκεί πριν από τις 7 Οκτωβρίου. Όλος αυτός ο θόρυβος συνεχώς... Οι άνθρωποι έγιναν σαν ζόμπι. Έχασαν τα συναισθήματα και τα αισθήματά τους επειδή ήταν εξαντλημένοι. Δεν μπορείς να κοιμηθείς βαθιά. Ένας φυσιολογικός άνθρωπος χρειάζεται τουλάχιστον 5 με 6 ώρες την ημέρα για να κοιμηθεί βαθιά. Οι άνθρωποι στη Λωρίδα της Γάζας δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα. Το μυαλό τους είναι συνεχώς ξύπνιο υπό την απειλή της επίθεσης. Το σώμα σου δεν έχει ενέργεια για να μείνει ξύπνιο. Κοιμάσαι χωρίς να κοιμάσαι. Αρχίζεις να νιώθεις αποπροσανατολισμένος. Αδυνατείς να κάνεις μακροπρόθεσμα σχέδια ή να σκεφτείς ακόμη και το αύριο.

Είναι σημαντικό να τα θυμίζουμε αυτά, γιατί έξω από τη Γάζα μερικές φορές υπάρχει η εντύπωση ότι οι άνθρωποι υπέφεραν μόνο από τους βομβαρδισμούς. Αυτός ο καθημερινός τρόπος που κάνει τη ζωή σου αφόρητη είναι κάτι που δεν βγαίνει συχνά στην επιφάνεια. Δεν είναι στις ειδήσεις.

Αυτή η κατάσταση είχε αντίκτυπο και στις μεθόδους που χρησιμοποιού στη σχολή χορού. Και το breakdance βοηθάει πολύ. Κατά τη διάρκεια των επιθέσεων, για παράδειγμα, προσάρμοσα τις ασκήσεις με στόχο την αποβολή του στρες και της έντασης, την αντιμετώπιση του τραύματος, την επικοινωνία κλπ.

Η φωτογραφία της ομάδας σας που χορεύει στα βομβαρδισμένα ερείπια έγινε αφίσα για

διαδηλώσεις και πρωτοσέλιδο του περιοδικού μας εδώ. Το κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε παγκοσμίως είχε αντίκτυπο στον αγώνα σας;

Σίγουρα. Τώρα υπάρχει μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση. Πριν, η προπαγάνδα απαγόρευε τις φωνές των Παλαιστινίων σε όλο τον κόσμο, αλλά τώρα... μπουμ, είναι παντού. Άνθρωποι σε όλο τον κόσμο έδειξαν μεγάλη αλληλεγγύη και υποστήριξη. Το διαπίστωσα αυτό όταν άρχισα να λαμβάνω προσκλήσεις από διάφορους ανθρώπους που με καλούσαν ως κριτή σε κάποιο διαγωνισμό ή για να δώσω μια ομιλία ή ένα εργαστήριο. Ελπίζουμε ότι αυτό θα συνεχιστεί. Ίσως οι άνθρωποι στον κόσμο να πιστεύουν ότι τώρα όλα είναι εντάξει στη Γάζα και πρέπει να το ξεχάσουμε. Όχι, εξακολουθεί να συμβαίνει και εξακολουθούμε να χρειαζόμαστε την υποστήριξη των ανθρώπων. Συνεχίστε να οργανώνετε εκδηλώσεις, συναντήσεις, εκδηλώσεις αλληλεγγύης. Είμαστε ακόμα εδώ και πρέπει να συνεχίσετε να μιλάτε για την Παλαιστίνη, δεν είναι κάτι που ήταν της μόδας και μετά εξαφανίστηκε.

Ποια είναι η κατάσταση στη Γάζα τώρα και πώς βλέπεις το επόμενο διάστημα;

Το 90% της Γάζας έχει καταστραφεί. Λένε ότι άνοιξαν τα σύνορα της Ράφα, αλλά αφήνουν ελάχιστους να βγουν για ιατρική περίθαλψη. Μας αντιμετωπίζουν σαν ζώα. Ανοίγουν ένα μονοπάτι για να περάσουμε και πρέπει να υποβληθούμε σε έλεγχο και κακοποίηση και να ανακριθούμε για δύο, τρεις ώρες. Οι κατοχικές δυνάμεις χτυπούν κατά καιρούς ανθρώπους στο δρόμο και λένε: «Αυτοί μας χτύπησαν πρώτοι». Συνεχίζουν να σκοτώνουν ανθρώπους. Σε πολλά μέρη, οι άνθρωποι δεν έχουν σπίτια ή δεν μπορούν να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Επίσης τα τελευταία δύο χρόνια πολλοί Παλαιστίνιοι της διασποράς ήταν σε δύσκολη κατάσταση. Δεν μπορούσαν να ζήσουν κανονικά τη ζωή τους. Σκεφτόντουσαν συνεχώς τη Γάζα και προσπαθούσαν να την υποστηρίξουν όσο το δυνατόν περισσότερο. Τώρα ανυπομονώ να επιστρέψω στη Γάζα, γιατί έχω την εμπειρία και τις γνώσεις για να βοηθήσω. Ελπίζουμε ότι η κατάσταση θα βελτιωθεί, ελπίζουμε ότι τα σύνορα θα ανοίξουν, θα γίνει πιο εύκολο να περάσουμε και να ταξιδέψουμε οπότε θέλουμε. Θέλουμε να εργαστούμε για την κοινότητα και για τη νέα γενιά, να είναι δυνατή, να μεγαλώσει όπως όλα τα παιδιά στον κόσμο και να έχει το δικαίωμα να ταξιδεύει. Να μπορέσουμε να κάνουμε μια διεθνή περιοδεία με τα παιδιά, για παράδειγμα. Φυσικά, η σχολή χορού μας θα συνεχίσει να υποστηρίζει τα παιδιά, θα συνεχίσει να υποστηρίζει την κοινότητα στη Λωρίδα της Γάζας και αυτή είναι η πρώτη προτεραιότητά μας. Να αγωνιστούμε για μια φυσιολογική ζωή. Κάτι που είναι τόσο συνηθισμένο για όλους, αλλά όχι για τους ανθρώπους στη Γάζα.

Μπορείτε να μάθετε περισσότερα για το Camp Breakerz Crew και τρόπους ενίσχυσης στο www.campbreakers.com. Διαβάστε όλη την συνέντευξη στο ergatik.gr

Πολιορκημένοι από σκάνδαλα και αγώνες Να τους αποτε- λειώσουμε

Όσο και να ψάχνει μανούβρες ο Μητσοτάκης, δεν καταφέρνει να ξεφύγει ούτε από τον κλοιό των σκανδάλων ούτε από τη μαζική οργή ενάντια στα εγκλήματα της κυβέρνησης. Έρχεται η ώρα για να τελειώνουμε με όλους αυτούς.

Δίπλα στο σκάνδαλο της ακροδεξιάς πτέρυγας της Νέας Δημοκρατίας με τους Βορίδηδες που καθοδηγούσαν τη λεηλασία του ΟΠΕΚΕΠΕ, ήρθε να προστεθεί το σκάνδαλο της κεντροδεξιάς πτέρυγας με τις μεταγραφές από το ΠΑΣΟΚ να φιγουράρουν πρώτο τραπέζι πίστα στις κομπίνες της «κατάρτισης» παρέα με τον Παναγόπουλο.

Πολύ επίκαιρος αυτός ο συνδυασμός, καθώς αυτή τη βδομάδα κατεβαίνουν στην Αθήνα οι αγρότες των μπλόκων με τα τρακτέρ τους, την ίδια μέρα, την Παρασκευή 13/2 που συζητιέται στη Βουλή το νομοσχέδιο της συνεργασίας των Παναγόπουλων με τον ΣΕΒ και την κυβέρνηση. Η πολιορκία της Βουλής από εργάτες και αγρότες ξεκινάει στη 1μη με συγκέντρωση στο Σύνταγμα που καλεί το Εργατικό Κέντρο Αθήνας με στάση εργασίας 1μη-4μη. Και

συνεχίζεται μετά τις 4μη με κάλεσμα συμπαράστασης στους αγρότες που φτάνουν στο Σύνταγμα.

Θα είμαστε όλοι/ες/α εκεί ενωμένοι όχι μόνο από την οργή για τα σκάνδαλά τους, αλλά και από την οργή για τα τερατώδη εγκλήματά τους. Την περασμένη Παρασκευή πλημμύρισε ο Πειραιάς και η Ελευσίνα από απεργούς ενάντια στη συνενοχή της κυβέρνησης στη Γενοκτονία σε βάρος των Παλαιστίνων. Μια μέρα πριν, διαδηλώσαμε στο Σύνταγμα ενάντια στο νέο έγκλημα των Πλεύρηδων που δολοφόνησαν 15 πρόσφυγες στα ανοιχτά της Χίου. Και βέβαια ετοιμαζόμαστε πανεργατικά και απεργιακά για να πλημμυρίσουμε το κέντρο της Αθήνας στις 27-28 Φλεβάρη, στα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών.

Δύναμη

Αντλούμε ακόμα πιο μεγάλη δύναμη από το γεγονός ότι οι αγώνες μας είναι αναπόσπαστο κομμάτι ενός παγκόσμιου κινήματος. Την ώρα που ο Μητσοτάκης και ο Δένδιας βαθαίνουν τη συνεργασία τους με το Ισραήλ, η μακρινή Αυστραλία συγκλονίζεται από μαζικά συλλαλητήρια που απαιτούν από την εκεί κυβέρνηση να συλλάβει τον Πρόεδρο του Ισραήλ που έχει το θράσος να κάνει επίσημη επίσκεψη.

Ακόμα πιο σημαδιακός είναι ο ξεσηκωμός στην Αμερική του Τραμπ. Οι απεργοί και οι διαδηλωτές στη Μινεσότα και στις άλλες Πολιτείες αναγκάζουν τον Τραμπ να περιμαζέψει την ρατσιστική αστυνομία ICE. Ολόκληρο το κατεστημένο των ΗΠΑ συγκλονίζεται από τις αποκαλύψεις για την εμπλοκή του στα εγκληματικά σεξιστικά κυκλώματα του Έποσταιν.

Χωρίς την πάλη των γυναικών με το κίνημα metoo και τα μαζικά συλλαλητήρια, δεν θα είχε σπάσει ο προστατευτικός κλοιός που κάλυπτε τους πλούσιους βιαστές. Τώρα έχουμε φτάσει στο σημείο που τρέχουν να κρυφτούν. Αυτό μας δίνει δύναμη για να συνεχίσουμε και να κλιμακώσουμε τους αγώνες μας και εδώ. Μετά την πανεργατική απεργία στην επέτειο των Τεμπών, προχωράμε στα συλλαλητήρια στις 8 Μάρτη, στην παγκόσμια Μέρα των Γυναικών. Και στο τέλος του Μάρτη, το Σάββατο 28Μ, συντονιζόμαστε με το παγκόσμιο κίνημα που εκείνη τη μέρα διαδηλώνει σε όλες τις πόλεις των ΗΠΑ ενάντια στον Τραμπ αλλά και στο Λονδίνο, στη Ρώμη και βέβαια στην Αθήνα ενάντια στους ντόπιους Τραμπ.

Οργανώνουμε την πολιορκία διαρκείας για να τελειώνουμε με τα σκάνδαλα και τα εγκλήματα του Μητσοτάκη και των υπουργών του. Όση προπαγάνδα κι αν επιστρατεύουν για να ισχυριστούν ότι η ανατροπή τους θα σημάνει «χάος», εμείς απαντάμε δυναμώνοντας την Αριστερά της Επανάστασης και του Σοσιαλισμού. Για να εξασφαλίσουμε ότι ο αγώνας μας είναι ανυπόχωρητος και η ανατροπή της μισητής κυβέρνησης θα γίνει αφετηρία για να απαλλαγούμε από τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού.

Έποσταιν- Το βρώμικο πρόσωπο της παγκόσμιας άρχουσας τάξης

Υπάρχει ένα παλιό βιβλίο του Γερμανού ιστορικού Joachim Fest με τίτλο «Το πρόσωπο του Τρίτου Ράιχ». Πρόκειται για μια σειρά πορτρέτων ναζιστών ηγετών. Λοιπόν, τα αρχεία του Τζέφρι Έποσταιν αποκάλυψαν το πρόσωπο της παγκόσμιας άρχουσας τάξης στην εποχή του νεοφιλελευθερισμού.

Γράφει ο Αλεξ Καλλίνικος

Φυσικά, στο επίκεντρο των γεγονότων βρίσκεται ο φρικτός βιασμός και η εμπορία αμέτρητων παιδιών και νεαρών γυναικών από τον Έποσταιν και τους κολητούς του. Αλλά αυτό το έγκλημα έχει αφήσει ανεξίτηλο το στίγμα στους πλούσιους και ισχυρούς της εποχής μας.

Οι New York Times προσπάθησαν να περιορίσουν τη ζημιά με ένα άρθρο με τίτλο «Τα μείλ του Έποσταιν αποκαλύπτουν την ελίτ του παρελθόντος». Αυτό είναι ανοησία. Ο Έποσταιν παρέμεινε πολύ ενεργός μέχρι τον ύποπτο θάνατό του στη φυλακή, πριν από κάτι παραπάνω από έξι χρόνια. Μεταξύ των συνομιλητών του ήταν μεγαλοεπιχειρηματίες της τεχνολογίας, όπως ο Έλον Μασκ και ο Πίτερ Τιλ, καθώς και ο ιδρυτής του MAGA, Στιβ Μπάνον –σημαντικοί παράγοντες που κινούν τα νήματα της εξουσίας.

Ο Έποσταιν ασχολούνταν με την εξουσία. Κεντρικό ρόλο σε αυτό έπαιζε η καταχρηστική εξουσία που ασκούσε και επέτρεπε σε άλλους να ασκούν πάνω στα παιδιά και τις νεαρές γυναίκες που βίαζαν. Αλλά η εξουσία του επεκτεινόταν σε ευρύτερους τομείς.

Τα πάντα εμπόρευμα

Ο νεοφιλελευθερισμός ενίσχυσε την εγγενή τάση του καπιταλισμού να μετατρέπει τα πάντα σε εμπορεύματα που μπορούν να αγοραστούν και να πωληθούν. Το δίκτυο του Έποσταιν λειτουργούσε πάνω σε αυτήν την αρχή. Εμπορεύονταν: Τα σώματα των θυμάτων του. Χρήματα. Συμβουλές για το πώς να κερδίσεις περισσότερα από αυτά. Συμβουλές για τις προσωπικές σχέσεις. Πληροφορίες. Διαμονές στο Little St James, το νησί του στην Καραϊβική και στα πολυάριθμα διαμερίσματά του. Προσωπικές χάρες όπως η εισαγωγή ενός παιδιού σε ένα κορυφαίο πανεπιστήμιο...

Όλα μετατρέπονταν σε εμπορεύματα που ανταλλάσσονταν με στόχο την αύξηση του προσωπικού πλούτου και της εξουσίας του. Οι Financial Times, που έχουν την καλύτερη κάλυψη του σκανδάλου, το αποκαλούν «κοινωνικό σχέδιο Ponzi». «Σχέδιο Ponzi» ονομάζεται μια επενδυτική απάτη όπου τα χρήματα που επενδύεις πηγαίνουν για να πληρώσουν τα κέρδη των προηγούμενων επενδυτών. Έτσι, ο Έποσταιν μπόρεσε να μετατρέψει τις «σχέσεις του σε πηγή χρημάτων, πληροφοριών και περαιτέρω σχέσεων».

Διανοούμενοι-διασημότητες αποτελούσαν σημαντικό μέρος του μείγματος. Μεταξύ αυτών ήταν και ο μεγάλος κριτικός του αμερικανικού ιμπεριαλισμού Νόαμ Τσόμσκι. Ο Έποσταιν ήθελε να φέρει κοντά τον Τσόμσκι και τον Μπάνον και «να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα». Ασυγχώρητα, ο Τσόμσκι εξέφρασε την αλληλεγγύη του προς τον Έποσταιν ενάντια στο κίνημα #MeToo, απορρίπτοντας «την υστερία που έχει δημιουργηθεί γύρω από την κακοποίηση των γυναικών».

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

6/2 Πανεργατική αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Μαζικά απεργιακά συλλαλητήρια ενάντια στον πόλεμο και σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό έγιναν την Παρασκευή 6 Φλεβάρη στον Πειραιά και την Ελευσίνα. Η απεργία και οι διαδηλώσεις έγιναν στο πλαίσιο μιας ιστορικών διαστάσεων διεθνιστικής Μέρας Δράσης που καλούσαν οι λιμενεργάτες σε Ιταλία, Γαλλία, Χώρα Βάσκων, Μαρόκο, Γερμανία, Τουρκία με σύνθημα «Δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο».

Στον Πειραιά η απεργία πήρε πανεργατικές διαστάσεις με την 24ωρη απεργία που κάλεσαν το **Εργατικό Κέντρο Πειραιά** και η **ΑΔΕΔΥ**. 24ωρη απεργία είχαν κηρύξει επίσης το **Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας**, η **ΕΝΕΔΕΠ** και μια σειρά συνδικάτα.

Η πλατεία του Δημοτικού Θεάτρου στο Πειραιά γέμισε από απεργούς.

«Συντονιζόμαστε με τους συναδέλφους σε περισσότερα από 20 λιμάνια της Μεσογείου και της Ευρώπης για να φωνάξουμε δυνατά ότι οι λιμενεργάτες δεν βάζουμε τα χέρια μας με αίμα αθών και διεκδικούμε στους χώρους δουλειάς μας μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, καλύτερους μισθούς, υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας» μας είπε ο **Δαμιανός Βουδιγάρης**, αντιπρόεδρος των λιμενεργατών στις προβλήτες της Cosco. «Όλοι οι εργαζόμενοι μέσα από τα σωματεία τους, μέσα από την οργάνωση και την αλληλεγγύη πρέπει να βάλουμε εμπόδιο στα σχέδιά τους που θέλουν να σκοτώνονται αθώοι, μας θέλουν φτωχούς, μας θέλουν αιματοβαμμένους. Οι εργάτες δεν θα το επιτρέψουν».

«Από αυτά τα λιμάνια μεταφέρονται εξοπλισμοί και όπλα προς τον Ισραηλινό στρατό που βομβαρδίζει και σκοτώνει τον Παλαιστινιακό λαό. Είναι καθήκον των λιμενεργατών να αντισταθούν για να κλείσουν οι βάσεις και να μην γίνονται τα λιμάνια συνένοχα στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού Λαού. Γι' αυτό και η σημερινή απεργία είναι πάρα πολύ σημαντική» επεσήμανε ο **Αντνάν Σεχάντε**, μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας και καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

«Διεκδικούμε δημόσιο λιμάνι για τις ανάγκες των εργατών κι όχι του πολέμου, των εξοπλισμών, όχι λιμάνια που θα συνδράμουν το Ισραήλ στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού» δήλωσε η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας - Ρέντη κι εξηγεί το πώς φτάσαμε στην απεργία της 6ης Φλεβάρη: «Το συνδικάτο των λιμενεργατών της Cosco αποφάσισε να απεργήσει σε συντονισμό με τα αντίστοιχα σωματεία σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Στη συνέχεια το Εργατικό Κέντρο Πειραιά και η ΑΔΕΔΥ επέκτειναν την απεργία σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο την έκανε κτήμα όλης της εργατικής τάξης με εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και γειτονιές».

Η εργατική τάξη έχει να παίξει κρίσιμο ρόλο ενάντια σε μια κυβέρνηση που δολοφονεί πρόσφυγες όπως έκανε στη Χίο και τα δίνει όλα για τη συμμαχία με το Ισραήλ. Δίνουν 25 δις για φρεγάτες, πολεμικά αεροπλάνα κι

6/2, Πειραιάς. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

εξοπλισμούς για να στηρίξουν το γενοκτόνο κράτος των σιωνιστών. Απαιτούμε λεφτά για τις ανάγκες μας κι όχι για τον πόλεμο. Καμία συμμετοχή της Ελλάδας στο Συμβούλιο Ειρήνης που έχει στόχο να σταματήσει την Παλαιστινιακή Αντίσταση. Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να βάλει τέλος σε αυτή την κυβέρνηση και συνολικά στο σύστημα του πολέμου και του ρατσισμού».

Το αντιπολεμικό στίγμα της απεργίας ενώθηκε με όλες τις μάχες που είναι σε εξέλιξη. Οι απεργιοί κατήγγειλαν την πολιτική που οδήγησε στη δολοφονία των εργατριών στο Βιολάντα, συνδέοντάς το με τις αντίστοιχες εργοδοτικές δολοφονίες συναδέλφων τους στο λιμάνι και τα Τέμπη, την επέτειο των οποίων έβαλαν ως επόμενο αγωνιστικό σταθμό. Χαρακτηριστικό το κάλεσμα του **Κώστα Γενηδούνια**, προέδρου των Μηχανοδηγών του ΟΣΕ από το βήμα της συγκέντρωσης, για κρατικοποίηση του σιδηρόδρομου «ως βασικό στόχο, συνδικαλιστικό και πολιτικό, για να μην ξαναγίνουν τέτοια εγκλήματα στο μέλλον».

Συνθήματα

Αντίστοιχη θέση είχαν και τα αντιρατσιστικά συνθήματα με τους διαδηλωτές/ριες, μαζί με το «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», να φωνάζουν και ενάντια στις ρατσιστικές δολοφονίες σε Χίο και Πύλο.

«Είναι πολύ σημαντικό σε τέτοιους δύσκολους καιρούς με τραγωδίες και ναυάγια όπως αυτό που έγινε στη Χίο, να βρισκόμαστε στην απεργία και να ενώνουμε τη φωνή μας σαν εργαζόμενοι/ες διεκδικώντας τα αυτονόητα. Να έχουμε την αξιοπρέπεια μας. Κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος. Μην αφήσουμε το κουκούλωμα που κάνει η κυβέρνηση» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Άννα Στάμου** από τη Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας.

Στη συνέχεια μια μεγάλη διαδήλωση κατευθύνθηκε στο Σταθμό «Μιαούλης» του λιμανιού όπου έχει σταθμεύσει πολεμική φρεγάτα.

Πλήθος συνδικάτα του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και τοπικοί φορείς έδωσαν το παρών, ανάμεσά τους το σωματείο λιμενεργατών της Cosco (ΕΝΕΔΕΠ), σωματεία ναυτεργατών, σύλλογοι εκπαιδευτικών και υγειονομικών, σωματεία ΟΤΑ, μαθητές/ριες, σύλλογοι γονέων, συνταξιούχων, ΑμεΑ κ.α.

«Φοιτητές και φοιτήτριες είμαστε σήμερα εδώ στο πλευρό των εργατικών σωματείων.

Συνεχίζουμε με τη σημερινή απεργία στο πλευρό της Παλαιστίνης μετά την απεργία για τον ίδιο λόγο στις 10 Οκτώβρη» τόνισε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Αθανασία Συμψηρή**, μέλος ΔΣ του Φοιτητικού Συλλόγου Φιλοσοφικής. «Το φοιτητικό κίνημα δίνει αυτή τη μάχη και μέσα στις σχολές μας, διεκδικώντας να σταματήσει η έρευνα να προορίζεται για τους πολέμους, να κοπούν οι συνεργασίες των πανεπιστημίων με το Ισραήλ».

Δυναμική συμμετοχή είχαν η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο** μαζί με μέλη της **Παλαιστινιακής Κοινότητας**, το **March to Gaza** και αγωνιστές/ριες του κινήματος αλληλεγγύης, με τις παλαιστινιακές σημαίες και συνθήματα όπως «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», «Όχι νέα Σούδα στην Ελευσίνα» και «Χίος, Τέμπη, Πύλος και Βιολάντα, οι δολοφόνοι στη φυλακή για πάντα».

Εκατοντάδες ήταν και οι διαδηλωτές/ριες στην Ελευσίνα όπου η κυβέρνηση επιδιώκει να μετατρέψει το λιμάνι της σε νέα πολεμική βάση. Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο συμμετείχε στην κινητοποίηση με πανό "Όχι νέα Σούδα στην Ελευσίνα". Στην απεργιακή κινητοποίηση συμμετείχαν επίσης εργαζόμενοι από πολλούς κλάδους, μεταξύ άλλων η **ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής**, το **Συνδικάτο Χημικής Βιομηχανίας**, το **Συνδικάτο Εργαζομένων στην Ενέργεια**, **Συνδικάτο Ιδιωτικών Εμποροϋπαλλήλων Δυτικής Αττικής**, η **Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Ελευσίνας**, η **Επιτροπή Ειρήνης Ελευσίνας**, το **March to Gaza** και οι **Αγωνιστικές Κινήσεις Εκπαιδευτικών**.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε στην Πλατεία Ηρώων και ακολούθησε πορεία προς την Περιφέρεια και το Δημαρχείο Ελευσίνας.

Στέλιος Μιχαηλίδης

6/2, Ανκόνα. Φωτό: usb.it

Σε όλη τη Μεσόγειο

Μαζί με τις απεργιακές διαδηλώσεις σε Πειραιά κι Ελευσίνα η 6η Φλεβάρη ξεκίνησε με ανάλογες κινητοποιήσεις στο Μερσίν της Τουρκίας καθώς και στο Μπιλμπάο και την Πασαία της Χώρας των Βάσκων.

Κάποιες από τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις της ημέρας έλαβαν χώρα στην Ιταλία. Απεργίες οργανώθηκαν στην Ανκόνα, το Μπάρι, το Κάλιαρι, την Τσιβιταβέκια, το Κροτόνε, τη Γένοβα, το Λιβόρνο, το Παλέρμο, τη Ραβέννα, το Σαλέρνο και την Τεργέστη, στις οποίες συμμετείχαν όχι μόνο λιμενεργάτες αλλά κι εργαζόμενοι/ες από άλλους κλάδους και φοιτητές/ριες.

Όπως μεταφέρει το ρεπορτάζ της **Ανα Βράτσαρ** στο People's Dispatch, το συνδικάτο **Unione Sindacale di Base (USB)** τόνισε ότι το εργατικό κίνημα της Ευρώπης «πρέπει να βρει έναν διεθνιστικό προσανατολισμό προκειμένου να εμποδίσει την αντεργατική ατζέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των δεξιών κυβερνήσεων, όπως αυτή της πρωθυπουργού Τζιόρτζια Μελόνι», η οποία, όπως σημείωσαν, «ταράχθηκε από την αποφασιστικότητα που έδειξαν οι εργαζόμενοι μετά από χρόνια στασιμότητας».

Σύμφωνα με τους συνδικαλιστές, αυτός ο πανικός έχει μεταφραστεί σε ένα νέο κύμα καταστολής, συμπεριλαμβανομένων μέτρων που στοχοποιούν μέλη συνδικάτων που συμμετέχουν σε δράσεις αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη. Η USB, ωστόσο, επέμεινε ότι η αντίσταση στις πολιτικές της Μελόνι θα ενταθεί τις επόμενες εβδομάδες.

Όπως έγινε και εδώ, οι αντιπολεμικές διεκδικήσεις μπλοκίστηκαν με τις μάχες ενάντια στις αντεργατικές κυβερνητικές επιθέσεις. Οι λιμενεργάτες στην Τεργέστη προειδοποίησαν για την ιδιωτικοποίηση των λιμανιών. Αλλού, όπως στο Μπάρι και στη Ραβέννα, εργάτες και φοιτητές περιέγραψαν πώς η λιμενική υποδομή χρησιμοποιούνταν, μερικές φορές κρυφά, για τη μεταφορά στρατιωτικού υλικού στο Ισραήλ.

«Μνημειώδης απεργία»

Οι διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν την Παρασκευή το βράδυ στη Τσιβιταβέκια, το Λιβόρνο και την Ανκόνα ήταν αξιοσημείωτες, με τους απεργούς στην Ανκόνα να περιγράφουν την ημέρα ως «μνημειώδης». Στη Γένοβα η συμμετοχή ήταν ιδιαίτερα μαζική. Τα μέλη της συλλογικότητας **CALP** -που είχαν προηγουμένως ορκιστεί ότι «ούτε ένα καρφί» δεν θα έφευγε από το λιμάνι αν το Ισραήλ έκανε επίθεση στο **Global Sumud Flotilla** - ηγήθηκαν της διαμαρτυρίας. Μιλώντας στα μέσα ενημέρωσης και στους συναγωνιστές τους, τόνισαν ότι η επιτυχία της διεθνούς απεργίας απέδειξε για άλλη μια φορά ότι οι λιμενεργάτες τηρούν τις υποσχέσεις τους.

«Υποσχεθήκαμε να μπλοκάρουμε τα πάντα –και μπλοκάρουμε τα πάντα. Υποσχεθήκαμε γενική απεργία –και κάναμε γενική απεργία. Υποσχεθήκαμε διεθνή απεργία –και την κάναμε, δήλωσαν. Ωστόσο, η διεθνής απεργία των λιμενεργατών δεν είναι το τέλος του δρόμου, τόνισαν οι εργαζόμενοι. «Σήμερα είναι τα λιμάνια, αύριο θα είναι ολόκληρος ο τομέας logistics και μετά θα είναι όλοι οι εργαζόμενοι», κατέληξαν οι απεργιοί στη Ραβέννα.

Απεργιακές κινητοποιήσεις έγιναν επίσης στα λιμάνια του Fos-sur-Mer κοντά στη Μασσαλία, στη Βρέμη και το Αμβούργο, καθώς και στην Κορσική.

Την Πέμπτη 12/2 είναι η σειρά της Βρετανίας για τη δική της ημέρα δράσης στο πλευρό της Παλαιστίνης με επίκεντρο τους χώρους δουλειάς.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Χέρτζογκ Ανεπιθύμητος!

Μαζικά συλλαλητήρια έγιναν στην Αυστραλία με αφορμή την επίσκεψη του ισραηλινού πρωθυπουργού Ισαάκ Χέρτζογκ τη Δευτέρα 9 Φλεβάρη. Σε περισσότερα από 28 σημεία σε όλη τη χώρα δεκάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους από το Σίδνεϊ και τη Μελβούρνη ως την Αδελαΐδα, το Γουάγκα Γουάγκα, το Μπαλαράτ και το Μπάμπερι.

Στο Σίδνεϊ περισσότεροι από 20.000 διαδηλωτές συμμετείχαν αφιμώντας τις απειλές της αστυνομίας και του πρωθυπουργού της Νέας Νότιας Ουαλίας Κρις Μινς, ο οποίος αρνήθηκε κατηγορηματικά να επιτρέψει τη διαδήλωση. Οι νέοι νόμοι του Μινς κατά των διαδηλώσεων απαγορεύουν τις πορείες σε συγκεκριμένες περιοχές, συμπεριλαμβανομένου του Δημαρχείου του Σίδνεϊ όπου πραγματοποιήθηκε η συγκέντρωση, ενώ η αστυνομία έχει λάβει επιπλέον εξουσίες για να διαλύει τους διαδηλωτές σε περιπτώσεις «σημαντικών γεγονότων». Ωστόσο, η τεράστια συμμετοχή και η αποφασιστικότητα των διαδηλωτών αφήφησε τις απαγορεύσεις και προχώρησε σε πορεία ενάντια στη βίαιη αστυνομική αντιμετώπιση. Η αστυνομία επιτέθηκε τελικά στους διαδηλωτές προκαλώντας τραυματισμούς και πραγματοποιώντας

δεκάδες συλλήψεις. Συνθήματα όπως «Συλλάβετε τον Χέρτζογκ» και «Ο Χέρτζογκ στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο» αντηχούσαν στο πλήθος.

Μπλόκο

Στη Μελβούρνη, έως και 10.000 άτομα μπλόκαραν τους δρόμους έξω από το σταθμό Flinders Street. Νέα διαδήλωση είναι προγραμματισμένη για την Πέμπτη, όταν ο Χέρτζογκ θα επισκεφθεί την πόλη.

Το σύνθημα «από τον ποταμό μέχρι τη θάλασσα» ακούστηκε από τους χιλιάδες που διαδήλωσαν στο Μπρίσμπεϊν. «Οι ελπίδες της αυστραλιανής κυβέρνησης ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει την επίσκεψη του Χέρτζογκ για να κανονικοποιήσει τη γενοκτονία

και να κερδίσει συμπάθεια προς το Ισραήλ μετά την επίθεση στο Μπόντι, έχουν καταρρεύσει. Αντ' αυτού, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους σε όλη τη χώρα, αηδιασμένοι από τις προσπάθειές του να αγκαλιάσει το γενοκτονικό κράτος που εξακολουθεί να δολοφονεί Παλαιστίνιους καθημερινά» μεταφέρει η αδερφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Αυστραλία, **Solidarity**. «Το έυρος των διαδηλώσεων έδειξε ότι οι προσπάθειες του Αλμπανίτζι να σταματήσει το κίνημα για την Παλαιστίνη αποτυγχάνουν. Πάνω από δύο χρόνια γενοκτονίας στη Γάζα έχουν στρέψει τις μάζες στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού» καταλήγει.

Σ.Μ.

Λευτεριά στον Μοχάμεντ Χατίμπ

Στην ανάγνωση και προκλητική σύλληψη του Μοχάμεντ Χατίμπ, συντονιστή Ευρώπης του Samidoun, του διεθνούς δικτύου αλληλεγγύης για τους Παλαιστίνιους κρατούμενους, προχώρησε το ελληνικό κράτος.

Ο Μοχάμεντ Χατίμπ ήρθε στην Ελλάδα καλεσμένος για να μιλήσει σε προγραμματισμένη εκδήλωση στο Ηράκλειο Κρήτης, το Σάββατο 7/2, συνελήφθη με το που αποβιβάστηκε και εξακολουθεί να κρατείται αυθαίρετα.

Το δίκτυο **Samidoun** καταγγέλει ότι «η ελληνική κυβέρνηση, εκτελώντας εντολές των δολοφονικών σιωνιστικών και ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, τον χαρακτήρισε ψευδώς “απειλή για την εθνική ασφάλεια” με στόχο να προωθήσει την απέλασή του και να φιμώσει μία από τις ισχυρότερες φωνές αλληλεγγύης προς τους Παλαιστίνιους κρατούμενους.

Αυτή τη στιγμή ο σύντροφός μας κρατείται στη Διεύθυνση Ασφάλειας Ηρακλείου, στην Κρήτη, υπό άθλιες και εξευτελιστικές συνθήκες, μέσα σε κελιά που στερούνται των στοιχειωδών υγειονομικών προδιαγραφών και είναι γεμάτα κοριούς, γεγονός που του προκάλεσε εκτεταμέ-

νη μόλυνση και επώδυνα δερματικά εξανθήματα. Παρά τις επίσημες ιατρικές γνωματεύσεις, οι αρχές τού στερούν εκδικητικά την πρόσβαση σε φαρμακευτική αγωγή και την επικοινωνία, ενώ υπάρχουν καταγγελίες για κλοπή των προσωπικών του χρημάτων και συνεχή χλευασμό των δικηγόρων του από τους φρουρούς.

Η δίωξη αυτή δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό, αλλά μέρος μιας συντονισμένης διεθνούς επίθεσης που στοχεύει στην ποινικοποίηση του κινήματος αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη».

«Είναι άλλο ένα δείγμα της εμπλοκής της κυβέρνησης Μητσοτάκη στο πλευρό του κράτους-τρομοκράτη. Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση του Mohammed Khatib και την ακύρωση κάθε διαδικασίας απέλασής του! Κάτω τα χέρια από το κίνημα αλληλεγγύης» υπογραμμίζει η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**.

Έκτακτη συγκέντρωση αλληλεγγύης την Τετάρτη 11/2, στις 6:30μμ στο Σύνταγμα, καλεί το δίκτυο Samidoun. Αντίστοιχη κινητοποίηση έγινε στο Ηράκλειο την Δευτέρα.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ, 13 ΦΛΕΒΑΡΗ

«Ένα όπλο για την Αντίσταση»

Ανάμεσα στα πολλά και αξιόλογα βιβλία που έχουν κυκλοφορήσει το τελευταίο διάστημα για την Παλαιστίνη, η νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Αλληλεγγύη και Αντίσταση – Με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά», διεκδικεί μια ξεχωριστή θέση.

Ένας πρώτος λόγος είναι γιατί αναδεικνύει τους αγώνες των απλών ανθρώπων από τα κάτω σαν καθοριστικό στοιχείο των εξελίξεων, διάσταση που συνήθως υποβαθμίζεται ή απουσιάζει εντελώς από τα συστημικά ΜΜΕ. Την ακλόνητη Αντίσταση των ίδιων των Παλαιστίνιων εδώ και ένα σχεδόν αιώνα ενάντια στον σιωνισμό και τον ιμπεριαλισμό αλλά και την δύναμη του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης που ξεσηκώνεται στο πλευρό της.

Οι συγγραφείς του βιβλίου, ο **Γιώργος Πίττας** και ο **Στέλιος Μιχαηλίδης**, δημοσιογράφοι και οι δύο στην Εργατική Αλληλεγγύη και ενεργά μέλη μέσα στο κίνημα, προβάλλουν την εντυπωσιακή εικόνα των μαχών τα τελευταία δύο χρόνια, διεθνώς και στην Ελλάδα. Τις μαζικές διαδηλώσεις που αγκάλιασαν την υφήλιο, τις καταλήψεις στα πανεπιστήμια των ΗΠΑ και την παγκόσμια «Φοιτητική Ιντιφάντα», τις απεργιακές κινητοποιήσεις που ξεκίνησαν λίγες μόλις μέρες μετά την γενοκτονική επίθεση των σιωνιστών τον Οκτώβρη του '23 και έφτασαν στις γενικές απεργίες των εκατομμυρίων του φθινόπωρο του '25, τις διεθνείς αποστολές για να σπάσει ο αποκλεισμός της Γάζας με το «Στόλο της Ελευθερίας» και την «Πορεία προς τη Γάζα». Και όλη αυτή η πανοραμική εικόνα από τα λιμάνια του Σαν Φρανσίσκο, της Ταγγέρης και της Γένοβα, τους δρόμους της Τυνησίας και του Καΐρου μέχρι την φετινή συγκλονιστική κινητοποίηση στις 10 Αυγούστου και την απεργία από τα κάτω στις 10 Οκτώβρη στην Ελλάδα, δοσμένη με εξαιρετικά ζωντανό τρόπο μέσα από τα λόγια των ίδιων των πρωταγωνιστών, συνεντεύξεις με Παλαιστίνιους αγωνιστές/ριες, συνδικαλιστές/ριες και ακτιβιστές/ριες, αποφάσεις και διακηρύξεις συνδικάτων και οργανώσεων.

Έχοντας αυτή την εικόνα μπορούμε να κατανοούμε καλύτερα πώς αναγκάστηκαν Τραμπ και Νετανιάχου να υπογράψουν την «εκεχειρία», μέσα και από τα δικά τους αδιέξοδα σε περίοδο όξυνσης των ανταγωνισμών και κρίσης ηγεμονίας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, στα οποία αναφέρεται επίσης το βιβλίο. Αλλά και πώς μπορούμε να τσακίσουμε τα σχέδια τους στη συνέχεια, σχέδια στα οποία η κυβέρνηση της ΝΔ και οι Έλληνες καπιταλιστές είναι χωμένοι μέχρι το λαιμό σαν «αχθοφόροι της γενοκτονίας».

Υπάρχει όμως και ένας επιπλέον λόγος που κάνει το βιβλίο ιδιαίτερο. Έχει συγκεντρωμένα όλα τα ερωτήματα και τις απαντήσεις για το πώς μπορεί να γίνει πράξη το σύνθημα «Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο». Ξεκινώντας

από τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του Ισραήλ σαν ένα αποικιακό κράτος εποίκων, που «φυτεύτηκε» στη γη της Παλαιστίνης με τη συνεργασία των σιωνιστών και των ιμπεριαλιστών με στόχο τον έλεγχο της περιοχής και τσάκισμα των κινήματων. Προχωρώντας στο γιατί η αντίσταση στον σιωνισμό δεν είναι αντισημιτισμός και ο ρόλος της Αριστεράς ενάντια στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία. Και φτάνοντας στο γιατί η λύση δεν μπορεί να έρθει από τα πάνω (ΟΗΕ, «δύο κράτη»), ούτε από τα μέσα (δημοκρατικότερη διακυβέρνηση Ισραήλ), αλλά από το τσάκισμα της σιωνιστικής οντότητας και την δημιουργία ενός ενιαίου, κοσμικού, πολυθρησκευτικού, πολυεθνικού Παλαιστινιακού κράτους, με ίσα δικαιώματα για όλους τους κατοίκους του. Μέσα από τις εργατικές επαναστάσεις στις αραβικές χώρες όπου το Παλαιστινιακό είναι πάντα σημείο αναφοράς και τις μητροπόλεις του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού όπως δείχνει η εμπειρία από το Βιετνάμ, την Αλγερία κλπ. Ανοίγει δηλαδή τα «δύσκολα» ζητήματα της στρατηγικής, αξιοποιώντας από την εμπειρία της Ρώσικης Επανάστασης του '17 που ανέτρεψε το «απολίθωμα» του τσαρισμού, μέχρι τις τοποθετήσεις επαναστατών μαρξιστών και εβραίων αντισιωνιστών όπως ο **Τόνι Κλιφ**, ο **Moshe Machover** και ο **Akiva Orr** που έβαλαν τα θεμέλια μιας τέτοιας προσέγγισης από το '60, μέχρι τον **Ιλάν Παπέ**, τον **Έντουαρντ Σάιντ**, την **Γκάντα Κάρμ**, τον **Μουσταφά Μπαργούπι**, τον **Tony Judt** σήμερα.

Ένα φοβερό όπλο που μέσα σε 318 σελίδες (και ένα πολύ χρήσιμο χρονολόγιο στο τέλος του βιβλίου), ενημερώνει, εξηγεί και εμπνέει για όλα όσα χρειάζεται να ξέρουμε όλες/οι/α που παλεύουμε για την απελευθέρωση των Παλαιστίνιων και την ανατροπή του συστήματος της βαρβαρότητας. Διαβάστε το και ελάτε στην πρώτη βιβλιοπαρουσίαση αυτή την Παρασκευή στην αίθουσα της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών.

Γιάννης Σηφακάκης,
συντονιστής Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

ΕΣΗΕΑ Ψηφίζουμε Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

Οι εκλογές της ΕΣΗΕΑ γίνονται σε μία κρίσιμη περίοδο και για τους από πάνω και για τους από κάτω. Η κυβέρνηση της ΝΔ, μια κυβέρνηση μειοψηφίας, προσπαθεί να μείνει στην εξουσία με τη βοήθεια των ΜΜΕ. Από την άλλη οι αντιστάσεις γενικεύονται και το αίτημα για ανατροπή εξαπλώνεται.

Οι δημοσιογράφοι και οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ δεν έχουν μείνει ανεπηρέαστοι από το κλίμα ριζοσπαστικοποίησης. Η αντίφαση ανάμεσα στην ανάπτυξη που υποτίθεται ότι παρουσιάζει ο κλάδος των μίντια, και στην σκληρή εργασιακή καθημερινότητα με τα ωράρια λάστιχο, τις απλήρωτες υπερωρίες, το διευθυντικό δικαίωμα στα πάντα, τους χαμηλούς μισθούς και τον μηδαμινό έλεγχο του δημοσιογράφου στο αντικείμενο της δουλειάς του, βγάζει μάτι.

Η διάθεση να πάρουμε πίσω τα κλεμμένα εκφράστηκε μέσα από τη μαζική συμμετοχή στις πέντε 24ωρες απεργίες για ΣΣΕ που προκήρυξε η ΕΣΗΕΑ. Αν και ο αριθμός των

απεργιών είναι εντυπωσιακός, αν σκεφτεί κανείς ότι έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που ο κλάδος έκανε απεργίες, οι ηγεσίες των Ενώσεων έκαναν ό, τι μπορούσαν για να μην εντάξουν αυτές τις κινητοποιήσεις σε ένα σχέδιο κλιμάκωσης.

Απεργίες

Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ βγήκε μπροστά και οργάνωσε τη συμμετοχή στις απεργίες μέσα στους χώρους δουλειάς καλώντας ταυτόχρονα σε απεργιακές συγκεντρώσεις. Ανοίξαμε επίσης τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα. Οργανώσαμε δράσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, και κινητοποιήσεις ενάντια στις εκκαθαρίσεις των δημοσιογράφων στην ΕΡΤ που δεν υποτάσσονται στο κυβερνητικό αφήγημα. Ανοίξαμε τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό διεκδικώντας από την ΕΣΗΕΑ να πάρει θέση για το ρατσιστικό έγκλημα στην Πύλο.

Στις εκλογές διεκδικούμε την έδρα στο ΔΣ

της ΕΣΗΕΑ και την εκλογή αρκετών συνένδρων στην ΠΟΕΣΥ για να δυναμώσουμε τη φωνή της αντίστασης. Η πλειοψηφία των δημοσιογράφων είναι κομμάτι της εργατικής τάξης και έχει τη δύναμη να στριμώξει τους εργοδότες αλλά και την κυβέρνηση που βασίζεται στην προπαγάνδα για να επιβιώνει. Φιλοδοξία μας είναι ο ιός του συνδικαλισμού που έχει εισέλθει ξανά στους χώρους των ΜΜΕ να πάρει διαστάσεις επιδημίας και ένα επιτυχημένο εκλογικό κατέβασμα θα βοηθήσει σε αυτή την ξεκινήμενη προσπάθεια.

Φύλλια Πολίτη,

μέλος *Financial Crimes*, συμμετέχει στην Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ, υποψήφια για ΠΟΕΣΥ

• Οι εκλογές γίνονται 10, 11 και 12 Φλεβάρη από τις 8πμ-6μμ στο κτήριο της ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20)

Η επίθεση στις Μαίες είναι επίθεση στις Γυναίκες

Η 23η Ιανουαρίου, Παγκόσμια Ημέρα Μητρικής Υγείας, θα έπρεπε να είναι μια μέρα δέσμευσης της Πολιτείας για τη θωράκιση της μητρότητας. Αντ' αυτού, επιλέχθηκε ως η ημερομηνία κοινοποίησης ενός νέου «Καθηκοντολογίου» που δεν πλήττει απλώς έναν επαγγελματικό κλάδο, αλλά διακυβεύει ευθέως την υγεία και την αυτονομία των γυναικών στη χώρα μας.

Το Υπουργείο Υγείας μέσω ενός προσχεδίου Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ), επιχείρησε να αφαιρέσει από τις μαίες το θεμελιώδες δικαίωμα της αυτόνομης διενέργειας φυσιολογικού τοκετού στις πρωτοβάθμιες δομές. Πρόκειται για μια οπισθοδρομική κίνηση που ακυρώνει την επιστημονική υπόσταση της μαίας ως αυτοδύναμου επαγγελματία υγείας – status κατοχυρωμένο στην Ελλάδα από το 1989 και διεθνώς μέσω της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2005/36/ΕΚ. Επιπλέον, το προτεινόμενο Καθηκοντολόγιο θέτοντας τις μαίες στα νοσοκομεία κάτω από ιατρική εποπτεία ενισχύει το εντελώς παρωχημένο ιατροκεντρικό μοντέλο φροντίδας που έχει επικρατήσει στην Ελλάδα.

Ο κίνδυνος για τη δημόσια υγεία

Οι συνέπειες αυτής της απόφασης είναι πολυεπίπεδες. Πρώτον, απομονώνονται οι έγκυες γυναίκες σε απομακρυσμένες ή νησιωτικές περιοχές. Χωρίς την αυτόνομη παρουσία μαίας, κάθε τοκετός που εξελίσσεται εκτός νοσοκομείου ή σε δομή χωρίς μόνιμο ιατρό, μετατρέπεται σε ένα δυνητικά επικίνδυνο περιστατικό χωρίς εξειδικευμένη κάλυψη. Δεύτερον, ενισχύεται το παρωχημένο «ιατροκεντρικό μοντέλο». Η διεθνής εμπειρία και τα επιστημονικά δεδομένα είναι σαφή: η υπερβολική ιατροποίηση του φυσιολογικού τοκετού οδηγεί σε κατακόρυφη αύξηση των καισαρικών τομών και των άσκοπων παρεμβάσεων. Αυτό δεν επιβαρύνει μόνο την υγεία μητέρας και νεογνού, αλλά προκαλεί και τεράστια οικονομική αιμορραγία στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ).

Η φωνή μας έξω από το Υπουργείο

Την Πέμπτη 5 Φεβρουαρίου, η δυναμική συγκέντρωση μαιών και γυναικών έξω από το Υπουργείο Υγείας έστειλε ένα ξεκάθαρο μήνυμα: Δεν θα επιτρέψουμε την υποβάθμιση της μαιευτικής φροντίδας. Ο φυσιολογικός τοκετός δεν είναι μια χειρουργική πράξη που απαιτεί συνεχή ιατρική επιτήρηση, αλλά μια φυσική διεργασία που οι μαίες υπηρετούν με επιστημονική επάρκεια και σεβασμό στα δικαιώματα της γυναίκας.

Η μάχη αυτή δεν αφορά μόνο τις μαίες. Αφορά κάθε γυναίκα που διεκδικεί το δικαίωμα να γεννά με ασφάλεια, αξιοπρέπεια και ελευθερία επιλογής.

Με την παρουσία μας στον δημόσιο χώρο καταγγείλαμε μια πολιτική επιλογή που ενισχύει το ιατροκεντρικό μοντέλο φροντίδας και αποκλείει τις μαίες από τον φυσιολογικό τοκετό, μετατρέποντας μια φυσική και κοινωνική διαδικασία σε αποκλειστικά ιατρική πράξη. Τονίσαμε ότι η αφαίρεση του φυσιολογικού τοκετού από τις μαίες συνιστά ευθεία επίθεση τόσο στο επάγγελμά μας όσο και στη γυναικεία αυτονομία.

Η κινητοποίησή μας αποτέλεσε μια ξεκάθαρη και πολιτική δήλωση: η επίθεση στις μαίες είναι επίθεση στις γυναίκες. Δεν αποδεχόμαστε αποφάσεις που λαμβάνονται χωρίς τις μαίες και χωρίς τις γυναίκες, για τις μαίες και για τις γυναίκες. Διεκδικούμε ένα σύστημα Υγείας που σέβεται τη γνώση, τον ρόλο και την επιστημονική επάρκεια των μαιών και διασφαλίζει το δικαίωμα κάθε γυναίκας σε ασφαλή, αξιοπρεπή και μαιοκεντρική φροντίδα στον φυσιολογικό τοκετό.

Η Ένωση Μαιών και Μαιευτών (ΕΑΜΜΕ), μέσα από μια συνεπή, συλλογική και δυναμική εκστρατεία, πέτυχε μια μεγάλη και ουσιαστική νίκη. Μια νίκη που άνοιξε έναν αναγκαίο δημόσιο διάλογο για τα δικαιώματα των γυναικών, τη φροντίδα της αναπαραγωγικής υγείας και τις βαθιά ριζωμένες έμφυλες ανισότητες στο σύστημα Υγείας.

Η επίθεση στις μαίες δεν είναι ένα στενά επαγγελματικό ζήτημα. Είναι μια δομική, έμφυλη επίθεση στις γυναίκες. Είναι επίθεση στην αυτονομία τους, στις επιλογές τους γύρω από το σώμα τους, τη γέννα και τη μητρότητα. Είναι η συστηματική απαξίωση μιας μορφής φροντίδας που ιστορικά ασκείται από γυναίκες και για γυναίκες, ακριβώς επειδή αμφισβητεί την εξουσία, την ιεραρχία και τον έλεγχο του κυρίαρχου ιατροκεντρικού μοντέλου.

Το ιατροκεντρικό μοντέλο αντιμετωπίζει τη γέννα ως παθολογία και το γυναικείο σώμα ως αντικείμενο διαχείρισης και ελέγχου. Αντίθετα, το μαιοκεντρικό μοντέλο βασίζεται στον σεβασμό, στη συνέχεια φροντίδας, στη γνώση, στην εμπιστοσύνη και στην ενδυνάμωση της γυναίκας. Πρόκειται για μια βαθιά πολιτική σύγκρουση ανάμεσα σε ένα σύστημα που επιβάλλει και σε ένα μοντέλο που υποστηρίζει, συνοδεύει και σέβεται.

Το γεγονός ότι το ζήτημα παρέμεινε για χρόνια αόρατο στον δημόσιο λόγο δεν είναι τυχαίο. Οι μαίες και το έργο τους θεωρούνται «γυναικεία υπόθεση» και, ως τέτοια, υποτιμώνται, αποσιωπώνται και περιθωριοποιούνται. Αυτή η αορατότητα δεν είναι ουδέτερη: συνιστά μορφή έμφυλης βίας και θεσμικής ανισότητας.

Η ΕΑΜΜΕ, μέσα από συλλογική δράση και τεκμηριωμένη διεκδίκηση, έσπασε αυτή τη σιωπή. Ανέδειξε ότι η υπεράσπιση των μαιών είναι υπεράσπιση των γυναικών και ότι η φροντίδα δεν είναι ουδέτερη: είναι βαθιά πολιτική. Η ανταπόκριση, η συσπείρωση και το αποτέλεσμα της εκστρατείας συνιστούν μια σημαντική γυναικεία και φεμινιστική νίκη.

Ο αγώνας, ωστόσο, δεν σταματά εδώ. Η ΕΑΜΜΕ συνεχίζει να διεκδικεί την αναγνώριση του μαιοκεντρικού μοντέλου φροντίδας, την προστασία του επαγγέλματος της μαίας και το δικαίωμα κάθε γυναίκας σε αξιοπρεπή, ισότιμη και ανθρωποκεντρική φροντίδα.

Οι μαίες είναι με τις γυναίκες. Και οι γυναίκες δεν είναι μόνες.

Ιωάννα Βασιλάκη, πρόεδρος ΕΑΜΜΕ

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Ειδικής Αγωγής Αττικής

Εκλογές 13-14/2

Δίνουμε τη μάχη των εκλογών στον Σύλλογο Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού Ειδικής Αγωγής Αττικής (ΣΕΕΠΕΑΑ) ενωτικά και μαχητικά με προσανατολισμό να ενωθούμε με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα. Είμαστε κοινωνικοί/ες λειτουργοί, ψυχολόγοι, ειδικό βοηθητικό προσωπικό-ΕΒΠ, νοσηλευτές/ριες σε ειδικά/γενικά σχολεία και σε ΚΕΔΑΣΥ, που λειτουργούν με ελλείψεις, δεν υπάρχουν αίθουσες κατάλληλες να ασκήσουμε τα καθήκοντά μας, ο εξοπλισμός ανύπαρκτος (ούτε καν φαρμακείο για πρώτες βοήθειες), καλύπτοντας δυσανάλογα τεράστιες ανάγκες.

Χαρακτηριστικό είναι ότι ως κοινωνικοί λειτουργοί και ψυχολόγοι καλούμαστε ως αναπληρωτές να δουλέψουμε σε 4-5 σχολεία, πηγαίνοντας 1 φορά την εβδομάδα στο κάθε σχολείο. Μιλάμε για πλήρη παραβίαση όχι μόνο του επιστημονικού αντικειμένου, αλλά και υποτίμηση των αναγκών της εκπαιδευτικής κοινότητας. Οι νοσηλευτές μπαίνουν στα σχολεία εάν και εφόσον υπάρχει παιδί με θέμα υγείας (διαβήτης, επιληψία, κ.α), οι οποίοι πιέζονται να παραμένουν 30 ώρες και όχι 25 διδακτικές ώρες, όπως ισχύει, σαφώς χωρίς πληρωμή. Το ΕΒΠ αντιμετωπίζεται ως προσωπικό δεύτερης κατηγορίας. Απαιτεί μείωση του ωραρίου του ανάλογα με τα έτη προϋπηρεσίας και διεκδικεί ένταξη στα ΒΑΕ.

Η κυβέρνηση της ΝΔ θέλει να τσακίσει την εκπαίδευση με αξιολογήσεις, πειθαρχικές διώξεις, μείωση του προϋπολογισμού για τις κοινωνικές παροχές, απλώνει παντού τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Ενώνουμε τη φωνή μας με το εργατικό κίνημα που διεκδικεί μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, παροχή 13ου και 14ου μισθού, αξιοπρεπείς εξοπλισμένες αίθουσες, λεφτά για την Παιδεία και τα σχολεία και όχι για στρατιωτικές δαπάνες. Γι' αυτό συμμετέχουμε στις εκλογές ως **Ανατρεπτική ΑΝΑπλαισίωση** στο ΕΕΠ-ΕΒΠ (Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις), δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις με τα σωματεία και τους συλλόγους μας, χρησιμοποιώντας το πιο δυνατό μας όπλο, την απεργία. Μπορούμε και επιβάλλεται η επέτειος των τριών χρόνων από το έγκλημα των Τεμπών να γίνει 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη, με σύνθημα «Τέμπη, Πύλος, Παλαιστίνη, Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη».

Βίκυ Βρακά, κοινωνική λειτουργός

Σύλια Ροδίτη, ΕΒΠ

Υποψήφιος με την Ανατρεπτική Αναπλαισίωση στο ΕΕΠ-ΕΒΠ (Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις)

• Οι εκλογές θα γίνουν:

Παρασκευή 13 Φεβρουαρίου & Σάββατο 14 Φεβρουαρίου σε Αθήνα και Πειραιά

• Πανεπιστημίου 59, 4ος όροφος, πλησίον μετρό Ομόνοια (γραφεία Συλλόγου)

• Εργατικό Κέντρο Πειραιά (Ομηρίδου Σκυλίτση 19)

Ώρες:

Παρασκευή 13/2, Αθήνα 14:00 – 20:00 & Πειραιάς 14:00- 20:00

Σάββατο 14/2, Αθήνα 10:00 - 19:00 & Πειραιάς 10:00-18:00

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Εκλογές στο πιο μεγάλο νοσοκομείο

Οι εκλογές για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου στο Σωματείο Εργαζομένων του Νοσοκομείου Ευαγγελισμός θα γίνουν στις 11 και 12 Φλεβάρη από τις 7πμ μέχρι τις 6μμ στο μεγάλο αμφιθέατρο. Η Ενωτική Πρωτοβουλία, σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο νοσοκομείο, δίνει τη μάχη των εκλογών.

Αυτό που διεκδικούμε είναι να δυναμώσει η αντικαπιταλιστική Αριστερά που μπορεί να προχωρήσει τους αγώνες ένα βήμα παραπέρα, δυναμώνοντας το κομμάτι της σύγκρουσης μέσα στο σωματείο φέρνοντας νίκες. Ο Ευαγγελισμός είναι ένα τεράστιο νοσοκομείο και είναι πολύ θετικό ότι στο σωματείο τη συντριπτική πλειοψηφία την έχει η Αριστερά. Ωστόσο θεωρούμε πως η δυναμική των αγώνων που ξέσπασαν μέσα στο νοσοκομείο τα τελευταία δύο χρόνια σε πολλές περιπτώσεις σπαταλήθηκε. Ένα παράδειγμα είναι η απεργία των καθαριστριών για να μην μπει εργολάβος, όπου το σωματείο αντί να στηρίξει την απεργία, να συντονιστεί με άλλα νοσοκομεία και να συνεχίσει κλιμακώνοντας όπως θέλανε και οι ίδιες, δεν έγινε και εν τέλει οι καθαριστριες απολύθηκαν.

Το ίδιο έγινε και με τους αγώνες ενάντια στην εφαρμογή της ηλεκτρονικής κάρτας και το άνοιγμα του δεύτερου αξονικού από ιδιώτη. Αυτό το βλέπουμε και στη Βουλή που το ΚΚΕ δεν βάζει σαν κεντρικό ζήτημα το να πέσει η κυβέρνηση ή μέσα στα συνδικάτα όπως στην ΑΔΕΔΥ όπου καταψήφισε την πρόταση για πανεργατική απεργία στις 27-28 Φλεβάρη στα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών και στον ένα χρόνο από την περσινή μεγαλειώδη Γενική Απεργία. Πέρσι, αντί να θέσει ένα τέτοιο περιεχόμενο, έκανε την επιλογή των απογευματινών συλλαλητηρίων σπαταλώντας αυτή τη δυναμική.

Η δική μας φωνή στο σωματείο είναι αυτή που βάζει ότι μία απεργία διαρκείας μπορεί να φέρει νίκες. Διεκδικούμε στην πράξη να πάρουμε ενωτικές πρωτοβουλίες, που αφορούν σε όλο το προσωπικό κι όχι μεμονωμένα κομμάτια και που διαδηλώνουν όλες και όλοι μαζί. Την ίδια στιγμή διεκδικούμε τη σύνδεση των αγώνων. Ήμασταν το κομμάτι που πήρε την πρωτοβουλία απεργίας για την Παλαιστήνη μέσα στο νοσοκομείο με τη λο-

γική ότι με αυτόν τον τρόπο διεκδικούμε με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για το σφαγείο του πολέμου.

Έχουμε απέναντί μας μία κυβέρνηση η οποία έχει βαλθεί να καταστρέψει τη δημόσια Υγεία και τα νοσοκομεία μας. Έχουμε μπροστά μας την απεργία στις 8 Μάρτη η οποία είναι κεντρική και για το νοσοκομείο μας. Το 70% των εργαζομένων του νοσοκομείου είναι γυναίκες που δουλεύουν και νυχτερινές βάρδιες χωρίς να έχουν που να αφήσουν τα παιδιά τους ενώ εξαντλούνται σωματικά και ψυχικά. Είναι βαθιά σεξιστικό το μεγαλύτερο νοσοκομείο των Βαλκανίων να στερείται την ειδικότητα της γυναικολογίας. Διεκδικούμε καλύτερες συνθήκες εργασίας συνολικά, να ξαναοιξουν κλειστά νοσοκομεία και τμήματα, όπως η γυναικολογική κλινική του Ευαγγελισμού για να έχουμε πρόσβαση εμείς και οι ασθενείς μας που συχνά είναι κακοποιημένες γυναίκες.

Χωρίς περιθάλψη

Η δολοφονία 15 προσφύγων στη Χίο έδειξε τη σημασία του να υπάρχουν νοσοκομεία στα νησιά ενώ έδειξε και το ότι αυτό που τελικά προσφέρει η κυβέρνηση στα νοσοκομεία αντί για χρηματοδότηση και προσωπικό είναι διαμελισμένα πτώματα, όπως έγινε και στη Ρόδο. Είναι μία κυβέρνηση δολοφονική και ρατσιστική που δεν δίνει πρόσβαση στους μετανάστες και στις προσφύγιες στις δομές Υγείας. Έχουμε εκατοντάδες πρόσφυγες μέσα σε στρατόπεδα στους οποίους δεν δίνεται ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με αποτέλεσμα να έχουμε τραγικούς θανάτους μέσα σε αυτά. Για τους αδύναμους υπάρχουν μόνο περικοπές. Γι' αυτό η φετινή παγκόσμια 28 Μάρτη είναι κεντρική για όλα τα νοσοκομεία. Οργανώνουμε τη 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη μέσα στο νοσοκομείο στα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών. Με κεντρικό στόχο να ανατρέψουμε αυτή την κυβέρνηση βάζοντας την προοπτική ότι τον έλεγχο στα νοσοκομεία, στα τρένα και αλλού θα τον έχουμε εμείς.

Ζαννέτα Λυσικάτου,
γιατρός στον Ευαγγελισμό,
μέλος ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ,
υποψήφια με την Ενωτική
Πρωτοβουλία

4/2, Γιάννενα. "Υποδοχή" Γεωργιάδη στο ΠΓΝΙ. Φωτό: Ιωάννα Κόκκαλη/FB

ΓΙΑΝΝΕΝΑ "Υποδοχή" Γεωργιάδη

Την Τετάρτη 4 Φλεβάρη έγινε κινητοποίηση "υποδοχή" του υπουργού-δολοφόνου της Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιωαννίνων ο οποίος προσπάθησε να κάνει ακόμη μία φιάσα για κοπή πίτας στο νοσοκομείο.

Στην κινητοποίηση συμμετείχαν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου ενώ με πανό ήταν η **ΕΙΝΗ**, το **Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων** και ο **Φοιτητικός Σύλλογος Ιατρικής**. Στο πλευρό μας βρέθηκαν και αλληλέγγυοι/ες, οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς και του αναρχικού αντιεξου-

σιαστικού χώρου.

Ήταν από τις πιο δυναμικές κινητοποιήσεις που έχουν γίνει στο ΠΓΝΙ. Το νοσοκομείο μας είναι το δεύτερο μεγαλύτερο σε επισκεψιμότητα πανελλαδικά και η κυβέρνηση προσπαθεί να παίξει το χαρτί ότι το ενισχύει για να κρύψει ότι έχει διαλύσει όλα τα νοσοκομεία της περιφέρειας. Τα ψέματά της όμως δεν λειτούργησαν. Λαμβάνοντας υπόψιν και τον κομματικό μηχανισμό της Νέας Δημοκρατίας στο νοσοκομείο, στους προϊσταμένους και τις διοικήσεις, για αυτήν την επίσκεψη κατάφερε να

κινητοποιήσει ελάχιστους. Μας έφεραν το πρωί ακόμα και την ασφάλεια δείχνοντας τον φόβο τους. Πώς μια κυβέρνηση είναι δυνατή όταν κινητοποιεί ακόμη και την αντιπρομοκρατική για επίσκεψη υπουργού της; Εν τέλει από τη μία ήταν αυτοί και από την άλλη εμείς μαζί με τους ασθενείς μας που ήρθαν φέρνοντας και τους συνόδους τους, λέγοντάς μας "ήρθαμε για την κινητοποίηση γιατί είμαστε χρόνια ασθενείς και έχουμε και εμείς διεκδικήσεις και θέλουμε να σας στηρίξουμε".

Εκλογές ΕΙΝΗ

Στις 19 Φλεβάρη θα γίνουν οι εκλογές της Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου (ΕΙΝΗ). Το Αριστερό Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή δίνει τη μάχη των εκλογών μέσα στο σωματείο.

Η ΕΙΝΗ είναι ένα σωματείο στο οποίο η Αριστερά έχει την πλειοψηφία. Ο ρόλος μας σαν σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς ήταν ουσιαστικός καθώς μέσα από τη δική μας παρέμβαση η ΕΙΝΗ συμμετείχε και καλούσε σε όλες τις απεργίες, είτε κηρύσσονταν από την ΠΟΕΔΗΝ είτε από την ΟΕΝΓΕ κόντρα στη λογική της διάσπασης.

Το προηγούμενο διάστημα μέσα από την ΕΙΝΗ ανοίξαμε τα ζητήματα της διάλυσης των νοσοκομείων και των Ιωαννίνων και της περιφέρειας. Πρόσφατα, το ζήτημα της ασφάλειας των εργαζομένων ξαναβγήκε στη φόρα με την υπόθεση του παθολογοανατομικού εργαστηρίου και της έκθεσης των εργαζομένων στην καρκινογόνο ουσία της φορμαλδεΐδης. Μέσα από παρέμβαση δική μας και της ΕΙΝΗ το σωματείο ανάγκασε τη διοίκηση που στην αρχή έλεγε να «δουλεύετε με ανοιχτά παράθυρα» να φέρει εν τέλει τον αναγκαίο εξοπλισμό.

Μία σημαντική μάχη που δεν έχει λήξει ακόμη είναι να

γραφτούν οι ειδικευόμενοι και οι επικουρικοί γιατροί στο σωματείο του ΠΓΝΙ. Αυτό γίνεται με μεθόδευση της ΔΑΚΕ η οποία φοβάται ότι θα χάσει τη δύναμή της στο σωματείο στις εκλογές αν αφήσει να γραφτεί και να εκφραστεί το πιο ριζοσπαστικοποιημένο κομμάτι γιατρών. Είναι τεράστια μάχη για την προάσπιση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων μας και την ξεκινήσαμε με πρωτοβουλία δική μας συμπαρασέρνοντας στο να γίνει αίτημα όλων των δυνάμεων της Αριστεράς στην ΕΙΝΗ και στο ΠΓΝΙ.

Την ίδια στιγμή, ήμασταν από τα σωματεία που πήραμε αποφάσεις για να καταδικαστούν οι ένοχοι για το ναυάγιο της Πύλου βάζοντας τα αιτήματα για ανοιχτά σύνορα, για άσυλο, στέγη και χαρτιά για όλους τους πρόσφυγες, ενώ πήραμε αποφάσεις για συμμετοχή στα απεργιακά συλλαλητήρια της 8 Μάρτη, Παγκόσμιας Ημέρας της γυναίκας. Αυτό που έχει αξία είναι το ότι υπάρχει μία ενωτική δύναμη που μπορεί να συνδέσει όλα τα αιτήματα των υγειονομικών με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα και με τις πολιτικές μάχες που ανοίγονται. Θέλουμε στις εκλογές να ενισχυθεί η δύναμη που τα κάνει όλα αυτά δίνοντας την προοπτική της κλιμάκωσης των αγώνων για ανατροπή της δολοφονικής κυβέρνησης και του συστήματος. Αυτό είναι το μεγάλο διακύβευμα σήμερα.

Λούιζα Γκίκα,
γιατρός στο ΠΓΝΙ, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ, υποψήφια με το
Αριστερό Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή

Πάλη ενάντια στο σύστημα των πλούσιων βιαστών

Την Τρίτη 9 Φλεβάρη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, γινόταν στο Ρομάντζο η ανοιχτή σύσκεψη για την οργάνωση της 8 Μάρτη μετά από κάλεσμα της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη.

Η φετινή 8 Μάρτη έρχεται να συμπυκνώσει όλους τους αγώνες των γυναικών απέναντι σε ένα σύστημα που κερδίζει στις πλάτες τους και εγκληματεί σε βάρος τους.

«Η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη έδωσε μάχες για να γίνει η 8 Μάρτη ξανά Απεργία», γράφει το κάλεσμα της Κίνησης. «Συνδέσαμε την 8 Μάρτη με τον ξεσηκωμό στις 28 Φλεβάρη ενάντια στο έγκλημα των Τεμπών. Συνεχίζουμε στον ίδιο δρόμο. Καλούμε όλα τα σωματεία να οργανώσουν την απεργία στις 27-28 Φλεβάρη και τα συλλαλητήρια στις 8 Μάρτη. Να ξεσηκώσουμε όλους τους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές πηγαίνοντας προς τα εκεί. Για να τελειώνουμε με τους Τραμπ και τους Μητσοτάκηδες. Για μια κοινωνία απαλλαγμένη από τα εγκλήματα του κέρδους και του σεξισμού»

Ήδη, πριν από τη σύσκεψη η ανταπόκριση στο κάλεσμα της Κίνησης είναι εντυπωσιακή. Γυναίκες εργαζόμενες, στα νοσοκομεία, στον ιδιωτικό τομέα, τρανς ακτιβίστριες και φοιτήτριες έστειλαν τα δικά τους μηνύματα, φωτίζοντας τους αγώνες τους σε κάθε εργατικό χώρο, σωματείο και σχολή.

Η φετινή 8 Μάρτη έρχεται μέσα σε ένα κλίμα ακραίας σεξιστικής επίθεσης από τα πάνω, καταδεικνύοντας ότι ο σεξισμός είναι συστημικό πρόβλημα, κι όχι απλώς παραξενιά κάποιων "περιθωριακών" μισογύντων αντρών.

Οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους διαλύουν τις κοινωνικές υπηρεσίες και θέλουν να ρίξουν στις γυναίκες όλο το βάρος της ανατροφής νέων εργατικών χεριών και της συντήρησης της αγίας παραδοσιακής οικογένειας. Από τις 5 νεκρές εργάτριες στη Βιολάντα, που αναγκάστηκαν να δουλέψουν νύχτα για να φροντίσουν τη μέρα τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, μέχρι την επίθεση στο δικαίωμα στην άμβλωση, μέχρι την αποκάλυψη βιασμών cis και trans γυναικών από πλούσιους στα αρχεία του Επστάιν, τα παραδείγματα είναι αμέτρητα.

Η άρχουσα τάξη προσπαθεί να πείσει ότι αυτές που διαλύουν τις γυναίκες κατακτήσεις είναι στην πραγματικότητα οι τρανς, επειδή "σβήνουν" όπως λένε την έννοια της γυναίκας και "τη βιολογική πραγματικότητα του φύλου". Η αλήθεια είναι ότι τους χαλάμε το ζουμί, την ιδέα ότι γυναίκα είναι μόνο ένα άτομο με μήτρα, και ο ρόλος της να γεννά παιδιά. Έτσι, η τρανσφοβική επίθεση γίνεται ακόμα πιο λυσσαλέα, με τους βασικούς παίκτες σε ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο και μια σειρά από άλλες χώρες να προσπαθούν να μας διαγράψουν ολοσχερώς, θεσμικά και κοινωνικά. Στην Ελλάδα, πέραν των καθημερινών εγκλημάτων μίσους και διακρίσεων στην εργασία και άλλους τομείς, αντιμετωπίζουμε την ψυχιατρικοποίηση σαν ένα φίλτρο για το δικαίωμά μας στην ιατρική φυλομετάβαση, σε ένα ΕΣΥ που ολοένα και καταρρέει.

Έχουμε να ανοίξουμε μεγάλες μάχες, όπως της θεσμοθέτησης του ICD-11 που εξασφαλίζει εύκολη πρόσβαση χωρίς ψυχιατρικοποίηση, απεργώντας πλάι στους νοσηλευτές, τους εργάτες στην πρόνοια, στην εκπαίδευση και σε πολλά άλλα μέτωπα, που αφορούν τόσο τις τρανς όσο και όλες τις γυναίκες! Γι' αυτό η παρουσία μας στη σύσκεψη και το απεργιακό συλλαλητήριο στις 8 Μάρτη είναι αναγκαία, για να αναδείξουμε όλα αυτά τα ζητήματα, για τη συνέχεια και κλιμάκωση των αγώνων, απέναντι στη ρητορική των από πάνω για "woke" και "δικαιωματισμούς".

Τζωρτζίνα Πράττη,
τρανς ακτιβίστρια

Στις αίθουσες διαλέξεων, τα εργαστήρια και τα συνέδρια των πανεπιστημίων, ο σεξισμός δεν είναι απλώς μεμονωμένα περιστατικά "κακής συμπεριφοράς", αλλά εκδήλωση βαθιά ριζωμένης πατριαρχίας, που διαιώνίζει τις έμφυλες και ταξικές ανισότητες. Σε έναν κόσμο όπου το κεφάλαιο και οι ελίτ ελέγχουν την παρεχόμενη γνώση, οι γυναίκες – ιδίως οι εργαζόμενες και λιγότερο προνομιούχες – αποκλείονται συστηματικά από τα κέντρα εξουσίας.

Στα ελληνικά πανεπιστήμια, όπως και διεθνώς, οι στατιστικές μιλούν από μόνες τους: οι γυναίκες αποτελούν το 60% των προπτυχιακών φοιτητριών, αλλά μόλις το 20-25% των καθηγητριών σε ανώτερα πόστα (δεδομένα από το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Καινοτομίας). Αυτό δεν είναι τυχαίο: είναι αποτέλεσμα νεοφιλελεύθερων πολιτικών που μετατρέπουν τα ΑΕΙ σε επιχειρήσεις, όπου η "αποδοτικότητα" μετριέται με ανδροκρατούμενα κριτήρια.

Ο σεξισμός εκδηλώνεται καθημερινά: σεξουαλική παρενόχληση από καθηγητές-εργοδότες, υποτίμηση του γυναικείου βιώματος στον επιστημονικό χώρο, αναπαραγωγή έμφυλων στερεοτύπων για τη μητρότητα και το χώρο που αφήνει στις εργαζόμενες μητέρες να αναλάβουν θέσεις σε πεδία έρευνας.

Στην έρευνα, οι γυναίκες παίρνουν λιγότερα χρηματοδοτικά προγράμματα – π.χ. στο Horizon Europe, οι γυναίκες ερευνήτριες λαμβάνουν 20% λιγότερα προγράμματα. Και μην ξεχνάμε την ταξική διάσταση: οι γυναίκες από εργατικές τάξεις ή μετανάστριες αντιμετωπίζουν διπλή/τριπλή καταπίεση, ενώ η ακαδημαϊκή ελίτ ευαγγελίζεται την ισότητα για να διατηρήσει την κυριαρχία της.

Χρειάζεται ριζική ανατροπή: φοιτητικά-εργατικά συμβούλια στα ΑΕΙ, δυνατό σωματείο εργαζομένων στην έρευνα, κατάργηση ιεραρχιών, προγράμματα έρευνας βασισμένα στις κοινωνικές ανάγκες. Να γίνουν τα πανεπιστήμια ασφαλείς χώροι εργασίας, μέσα από συλλογικές διεκδικήσεις, κατά της πατριαρχίας και του κεφαλαίου.

Δανάη Σαραντοπούλου,
υποψήφια διδακτορίσα

Οι φοιτήτριες και οι φοιτητές του ΠΑΔΑ και συγκεκριμένα του τμήματος της κοινωνικής εργασίας βλέπουμε ότι τα στερεότυπα γύρω από το φύλο επηρεάζουν τις επαγγελματικές επιλογές των ατόμων. Το τμήμα της Κοινωνικής Εργασίας αποτελείται κυρίως από φοιτήτριες ενώ τους φοιτητές όταν μπαίνεις σε μια αίθουσα τους μετράς με το χέρι μιας παλάμης.

Στο τμήμα μας επίσης λόγω της ευαισθητοποίησής του γύρω από τον άνθρωπο ανοίγουν περισσότερο τα ζητήματα γύρω από το φύλο στα μαθήματα, που σημαίνει μεγαλύτερες δυνατότητες συζήτησης και παρέμβασης γύρω από αυτό το ζήτημα. Ήταν πολύ θετικό το ότι ένα σωματείο ριζοσπαστικών κοινωνικών λειτουργιών είχε ανεβάσει το πρωτοσέλιδο της αγγλικής εφημερίδας της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στο διαδικτυο για να υπερασπιστούν ότι οι τρανς γυναίκες είναι γυναίκες.

Το τμήμα των μαιών του ΠΑΔΑ ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα για κινητοποίηση έξω από το Υπουργείο Υγείας στις 6 Φλεβάρη, για να μην εγκριθεί το νέο καθηκοντολόγιο που υπονομεύει την μαιευτική οδηγώντας σε μεγαλύτερα ποσοστά αναίτιων καισαρικών και στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της Υγείας. Αυτή είναι η εικόνα της ριζοσπαστικοποίησης που υπάρχει μέσα στις σχολές μας και θέλουμε να τη φέρουμε στη φετινή σύσκεψη.

Ανυσία Τζονιού,
φοιτήτρια στο ΠΑΔΑ

Η έμμηνος ρύση δεν είναι μία απλή ενόχληση. Για πολλές γυναίκες συνοδεύεται από έντονο πόνο, εξάντληση, ζαλάδες, ημικρανίες και αδυναμία συγκέντρωσης. Παρόλα αυτά η κοινωνία και η εργασία συνεχίζουν να απαιτούν από τις γυναίκες να λειτουργούν σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Η καθιέρωση μίας ημέρας άδειας τον μήνα, την ημέρα της εμμήνου ρύσης δεν είναι προνόμιο. Είναι σεβασμός στην υγεία και την αξιοπρέπεια της γυναίκας. Μία εργαζόμενη που υποφέρει απλά προσπαθεί να αντέξει.

Η αναγνώριση αυτής της ανάγκης είναι ένα βήμα προς μία ανθρώπινη και πιο δίκαιη κοινωνία. Αυτό πετύχαμε μέσα από την πρόσφατη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που υπογράψαμε στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ. Ήταν αίτημα που διαμορφώθηκε μέσα από τις γενικές συνελεύσεις του σωματείου μας, δώσαμε τη μάχη να οριστεί μία μορφής άδεια για την έμμηνου ρύση και καταφέραμε σαν πρώτο σημαντικό βήμα να κερδίσουμε μία μέρα άδεια.

Επιπλέον, διεκδικήσαμε και κερδίσαμε την κάλυψη εξόδων τεστ ΠΑΠ μία φορά ετησίως. Αυτά τα πετύχαμε μέσα από τις συλλογικές διαδικασίες και το δυνάμωμα του σωματείου μας και είναι ένα παράδειγμα που πρέπει να απλωθεί παντού. Γι' αυτό η σύσκεψη για την απεργιακή 8 Μάρτη έχει ιδιαίτερη σημασία. Για να συζητήσουμε και να απλώσουμε τις διεκδικήσεις μας σε όλους τους χώρους δουλειάς.

Κανέλλα Χριστοδουλοπούλου,
μέλος ΔΣ Σωματείο Εργαζομένων
στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

Αθηνά Διαμαντοπούλου,
εργαζόμενη στην Τσαμούρης ΑΕ

Η Ημέρα της Γυναίκας δεν είναι απλώς μια γιορτή. Είναι μια στιγμή αναγνώρισης των πολλαπλών ρόλων που έχουν αναλάβει οι γυναίκες μέσα στην ιστορία και την καθημερινή ζωή. Μέσα από την προσφορά τους στους κοινωνικούς αγώνες, οι γυναίκες έχουν αποδείξει διαχρονικά τη δύναμη, την αποφασιστικότητα και το θάρρος τους. Με αφοσίωση και πίστη στις αξίες τους, συνέβαλαν σε κρίσιμες στιγμές, υποστηρίζοντας την κοινωνία και προστατεύοντας το μέλλον των επόμενων γενιών.

Ο σύγχρονος αγώνας των γυναικών στον χώρο της υγείας είναι εξίσου ηρωικός και καθημερινός. Γιατροί, νοσηλεύτριες, μαίες και άλλες γυναίκες-επαγγελματίες προσφέρουν ακούραστα τη γνώση και την φροντίδα τους σε όλα τα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας. Παράλληλα, σε αυτά τα πλαίσια πρέπει να αναγνωρίσουμε και το δικαίωμα της μαίας για αυτόνομη διεκπεραίωση του τοκετού, ως αναγκαία έκφραση της επαγγελματικής της αυτονομίας και της σεβαστής συνεισφοράς της στη ζωή των νέων οικογενειών. Η Ημέρα της Γυναίκας είναι, επομένως, μια ευκαιρία να τιμήσουμε τις γυναίκες που δίνουν καθημερινά τον δικό τους, ανεκτίμητο αγώνα.

Τριανταφυλλιά Καραζήση,
νοσηλεύτρια στο νοσοκομείο
Έλενα Βενιζέλου

**ΓΣΕΕ ΕΡΓΑΤΩΝ,
ΟΧΙ**

«ΟΠΕΚΕΠΕΔΩΝ»

Οι αποκαλύψεις για την εμπλοκή του προέδρου της ΓΣΕΕ Παναγόπουλου στις κομπίνες με τα κονδύλια των προγραμμάτων «κατάρτισης» φέρνουν στην επιφάνεια άλλο ένα καραμπινάτο κυβερνητικό σκάνδαλο.

Όπως στην περίπτωση των επιδοτήσεων του ΟΠΕΚΕΠΕ που κατέληγαν στους κομματικούς φίλους της Νέας Δημοκρατίας με εικονικά βοσκοτόπια, έτσι και σε αυτή την περίπτωση τα κονδύλια κατέληγαν σε κλειστό κύκλωμα κάτω από τον έλεγχο του υπουργείου Εργασίας σε συνεργασία με τον Παναγόπουλο. Βγαίνουν στη φόρα τα στοιχεία για το ρόλο της Γενικής Γραμματείας του υπουργείου, της εταιρείας που «διευκόλυνε» τις μεταβιβάσεις και του προέδρου της ΓΣΕΕ που επέλεγε τους «αποδέκτες». Όσο για τους υπουργούς που πέρασαν από το Εργασίας, αυτοί «δεν ήξεραν τίποτα»...

Κι όμως, το σκάνδαλο ξεκινάει από εκεί. Μια κυβέρνηση που συρρικνώνει το δημόσιο τομέα με τις ιδιωτικοποιήσεις, που κλαδεύει τις θέσεις μονίμων και αναθέτει ολόκληρους τομείς σε εργολάβους, που προωθεί τις «ευέλικτες σχέσεις εργασίας» με το 13ωρο και με τη διάλυση κάθε εποπτείας από την Επιθεώρηση Εργασίας, μια κυβέρνηση που φτάνει στο σημείο να θέλει και αναθεώρηση του Συντάγματος για την κατάργηση της μονιμότητας, παριστάνει ότι φροντίζει για να βρουν καλύτερη δουλειά οι άνεργοι μέσα από «προγράμματα κατάρτισης».

Εκτός από υποκριτικός μηχανισμός «παρηγοριάς», όμως, αυτά τα προγράμματα μεθοδεύονται ώστε να είναι και μηχανισμός προώθησης της ενσωμάτωσης των συνδικατών, φτάνοντας και στη διαφθορά συνδικαλιστών. Γιατί η «κατάρτιση» γίνεται υπόθεση του ιδιωτικού τομέα και όχι της δημόσιας Παιδείας; Γιατί να επιλέγει η ΓΣΕΕ εταιρείες «κατάρτισης» και να μην πηγαίνουν τα κονδύλια στα δημόσια σχολεία για προσλήψεις εκπαιδευτικών και προγράμματα κατάρτισης;

Το προπατορικό αμάρτημα του Παναγόπουλου είναι ότι ποτέ δεν συγκρούστηκε με αυτές τις πολιτικές, αντίθετα πάντα συνεργάστηκε με τους «εκσυγχρονιστές», πρώτα του ΠΑΣΟΚ και ύστερα του Μητσοτάκη. Αυτός ο κατήφορος οδήγησε τον επικεφαλής της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας μέχρι το βόθρο των σκανδάλων που τώρα βγαίνουν στην επιφάνεια. Η κάθαρση απαιτεί συνολική ρήξη και με την κυβέρνηση που διαχειρίζεται το σύστημα όπου το κέρδος είναι uber alles, και με τους γραφειοκράτες της ταξικής συνεργασίας.

33ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΚΑ

Αγωνιστική Ταξική Ενότητα για να φτάσουμε στη νίκη

Απεργιακό πρόγραμμα με δύο σταθμούς αποφάσισε το 33ο Συνέδριο του ΕΚΑ που πραγματοποιήθηκε το σαββατοκύριακο στην Αθήνα: 24ωρη απεργία το Σάββατο 28 Φλεβάρη και συμμετοχή στο συλλαλητήριο για τα Τέμπη στο Σύνταγμα. Και στάση εργασίας την Παρασκευή 13 Φλεβάρη ενάντια στο νομοσχέδιο-ντροπή για τις ΣΣΕ που αναμένεται εκείνη τη μέρα να έρθει για ψήφιση στη Βουλή -με τους απεργούς να υποδέχονται στο δρόμο τους αγρότες που κατεβαίνουν στην Αθήνα για να διαδηλώσουν στο Σύνταγμα.

Ακολουθεί η παρέμβαση του Κώστα Πολύδωρου, συνέδρου με την ΑΤΕ από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης:

«Το συνέδριο γίνεται σε συνθήκες όξυνσης της κρίσης σε όλα τα επίπεδα, στο οικονομικό, στο πολιτικό. Γίνεται σε συνθήκες όξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών με νέα πεδία κρίσης όπως στη Βενεζουέλα, μιας γενοκτονίας στην Γάζα που συνεχίζεται. Ταυτόχρονα βλέπουμε τους φασίστες της ICE να δολοφονούν στη Μινεάπολη και εδώ στο Αιγαίο να δολοφονούνται άλλοι 15 πρόσφυγες από τα πούσπακ του Λιμενικού στο Αιγαίο.

Αυτή είναι η εικόνα της επίθεσης αλλά χρειάζεται να αξιολογήσουμε την εικόνα της αντίστασης από τα κάτω. Η εργατική τάξη είναι δυνατή. Μέσα στο διάστημα που μεσολάβησε από το προηγούμενο συνέδριο είδαμε ότι υπάρχει μια νέα διάθεση οργάνωσης και ριζοσπαστικοποίησης των εργαζομένων, βλέπουμε νέα σωματεία. Προέρχομαι από ένα τέτοιο χώρο στον κλάδο του εμπορίου που στήσαμε επιχειρησιακό σωματείο, στην εταιρεία Τσαμούρης ΑΕ.

Ζούμε σε μια περίοδο έντονα πολωμένη. Το έγκλημα των Τεμπών άνοιξε ένα ταξικό ρήγμα μέσα στην κοινωνία, και μέσα από αυτό το ρήγμα που παραμένει ενεργό, γεννιούνται νέα σωματεία που βγαίνουν και διεκδικούν. Στον δικό μας χώρο υπογράψαμε επιχειρησιακή ΣΣΕ με αυξήσεις, με κατώτατο εισαγωγικό μισθό 1.100 ευρώ, με τις τριετίες για όλους τους εργαζόμενους, με μια μέρα το μήνα άδεια δυσμηνόροιας για τις γυναίκες. Είχαμε συνολικές μάχες, τις απεργίες ενάντια στο 13ωρο από το ΕΚΑ στις 1/10/25 και τις 14/10/25.

Χρειάζεται να σταθούμε σε αυτή τη δυναμική και να την αξιοποιήσουμε το αμέσως επόμενο διάστημα παίρνοντας απεργιακές πρωτοβουλίες.

Να απαιτήσουμε σε όλες τις επιχειρήσεις ΣΣΕ και να προχωρήσουμε και σε κλαδικές συμβάσεις. Θέλουμε αυξήσεις στους μισθούς. Θέλουμε τα 25 δις ευρώ που θέλουν να σπαταλήσουν στους εξοπλισμούς μέσα στην επόμενη δωδεκαετία να πάνε για τα δικαιώματά μας, την κοινωνική στέγη

-όταν το 40% του μισθού πάει στο νοίκι- για το κράτος πρόνοιας, τη δημόσια Υγεία και Παιδεία.

Να μπλοκάρουμε τις ιδιωτικοποιήσεις. Βλέπουμε τι έχουν σημάνει στους σιδηρόδρομους, στα νοσοκομεία, όπου κάθε μέρα στοιχίζουν ανθρώπινες ζωές. Σε αυτήν την κατεύθυνση, καταθέτουμε πρόταση στο συνέδριο για 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη στα τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών.

Εργατικός έλεγχος

Η ιδιωτικοποίηση είναι ένα θέμα που μας αφορά όλους. Η απάντηση είναι κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά με εργατικό έλεγχο ώστε η κρατικοποίηση να μη μεταφράζεται σε μανάτζερ που θα αμείβονται πλουσιοπάροχα για να διοικούν επιχειρήσεις που θα λειτουργούν με κριτήριο το κέρδος. Τίθεται το ερώτημα, γίνονται μέσα στον καπιταλισμό αυτά; Γίνεται εργατικός έλεγχος;

Τι έγινε στην ΕΡΤ όταν την έκλεισε ο Σαμαράς πριν από δώδεκα χρόνια; Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι έκαναν κατάληψη, αντιμετώπισαν όλες τις επιθέσεις της τότε κυβέρνησης που τους έριξε το σήμα. Και με τη συμπαράσταση όλου του κόσμου στο προαύλιο, κάναν την καλύτερη δημόσια τηλεόραση που έχουμε δει ποτέ. Ο εργατικός έλεγχος δεν είναι κάτι για το μακρινό μέλλον, είναι κάτι που μπορούμε να το κάνουμε στο σήμερα και να ανοίξουμε δρόμο για το αύριο.

Να μην ξεχνάμε τι συνέβη στο παρελθόν. Είχαμε πρόσφατα την εμπειρία του τι σημαίνει η πανδημία. Τα συνδικάτα στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, στην δημόσια υγεία και στους ιδιώτες, βάλλαν μπροστά το αίτημα της επίταξης των ιδιωτικών κλινικών και της ένταξής τους στο δημόσιο σύστημα Υγείας για να σταματήσουν οι άνθρωποι να πεθαίνουν και οι κλινικάρχες να βγάζουν εκα-

τομύρια. Γεννιέται το ερώτημα, το αξιοποιήσαμε αυτό το αίτημα μέσα στην τωρινή περίοδο;

Αλλά και παλιότερα, τι έγινε όταν το 1992 ο γέρος Μητσοτάκης επιτέθηκε και επιχειρήσε να ιδιωτικοποιήσει τα λεωφορεία; Ξεσηκώθηκε ένα τεράστιο κίνημα συμπαράστασης, οι εργαζόμενοι στην ΕΑΣ επέβαλαν τότε την επανακρατικοποίηση των λεωφορείων -και αυτός ο αγώνας οδήγησε στο γκρέμισμα του γέρο Μητσοτάκη. Έτσι σήμερα έχουμε δημόσιες συγκοινωνίες, έστω και κουτσουρεμένες, και δυνατά συνδικάτα. Μας δυναμώνει αυτή η αιχμή, να πάμε έτσι και τώρα και να διεκδικήσουμε να κρατικοποιηθούν τα τρένα, η ενέργεια, να σταματήσουν οι νέες ιδιωτικοποιήσεις.

Να σταματήσουμε τα εργοδοτικά εγκλήματα. Διακόσιοι νεκροί συναδέλφισσες/οι μέσα στο 2025. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να γίνει το ίδιο το 2026. Οι πέντε εργάτριες της Βιολάντα που εξαυλώθηκαν σε αυτό το εργοδοτικό έγκλημα, μας θυμίζουν ότι φέτος η 8 Μάρτη πρέπει να είναι απεργιακή, με τις γυναίκες μπροστά. Για να αντιμετωπίσουμε και τα εγκλήματα των εργοδοτών και τη σεξιστική καταπίεση.

Τα ρατσιστικά εγκλήματα συνεχίζονται στα πούσπακ του Λιμενικού στη Χίο. Στις 28 Μάρτη διαδηλώνουμε ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό και καλούμε το Συνέδριο να πάρει απόφαση συμμετοχής για να καταδικαστούν οι εγκληματίες της Πύλου. Δικαιοσύνη για τα θύματα των Τεμπών αλλά και δικαιοσύνη για τα θύματα της Πύλου.

Δεν θέλουμε αυτό το συνέδριο να είναι απλά ένα συνέδριο αποτύπωσης συσχετισμών αλλά ένα συνέδριο μάχης για την ανατροπή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Σε αυτή τη μάχη σας καλούμε να στηρίξετε την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα στις εκλογές για τη διοίκηση του ΕΚΑ».

Γ.Π.

28/2/25, Γενική Απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Εμπρός για Πανεργατικό ξεσηκωμό 27 και 28 Φλεβάρη

ΑΔΕΔΥ

Εκ νέου τίθεται στην εκτελεστική επιτροπή της ΑΔΕΔΥ (Πέμπτη 12/2) η πρόταση για απεργία στην επέτειο των Τεμπών αλλά και η συμμετοχή στη στάση εργασίας στο πλευρό των αγροτών στις 13/2. Ο Χρίστος Αργύρης, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για τις τελευταίες εξελίξεις:

«Στις 4 Φλεβάρη στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, το πρώτο μετά το συνέδριο της Ομοσπονδίας, εκ μέρους των Παρεμβάσεων, μήπε πρόταση για απεργιακό πρόγραμμα. Αυτό σαν κορυφαίο σταθμό είχε την πρόταση για 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη προκειμένου, με αφορμή τη μαύρη επέτειο των Τεμπών, το εργατικό κίνημα να συνολικεύσει την απάντησή του στην κυβέρνηση. Επιπλέον καταθέσαμε την πρόταση να επαναπροκηρύξει η ΑΔΕΔΥ απεργία-αποχή από την "αξιολόγηση" για όλο το δημόσιο. Τέλος βάλμα την πρόταση η ΑΔΕΔΥ να πάρει απόφαση για συμμετοχή στις κινητοποιήσεις στις 8 Μάρτη, τη Μέρα της Γυναίκας και τις 28 Μάρτη στη Διεθνή μέρα δράσης ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό».

Η πρότασή μας για 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη απορρίφθηκε από όλες τις υπόλοιπες παρατάξεις. Αποφασίστηκε η συμμετοχή στο συλλαλητήριο για τα Τέμπη στις 28 Φλεβάρη μαζί με τους συγγενείς των θυμάτων, χωρίς απεργία. Οι προτάσεις για τις 8 και 28 Μάρτη παραπέμφθηκαν στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ.

Αλλά η μάχη για απεργία στην επέτειο των Τεμπών δεν σταματάει. Μετά τις αποφάσεις που πάρθηκαν στο συνέδριο του ΕΚΑ ξανατίθεται επιτακτικά το ερώτημα προς την ηγεσία της ΑΔΕΔΥ: δηλαδή το Δημόσιο δεν θα απεργήσει για τα Τέμπη; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι ότι προφανώς και πρέπει να απεργήσουμε.

Ως Παρεμβάσεις θα ξαναθέσουμε στην εκτελεστική επιτροπή της ΑΔΕΔΥ που συνεδριάζει την Πέμπτη 12 Φλεβάρη νέα πρόταση: Και προκήρυξη στάσης εργασίας μαζί με το ΕΚΑ στις 13 Φλεβάρη και 24ωρη απεργία στις 27 Φλεβάρη.

Συνεχίζουμε την προσπάθεια για συνελεύσεις και απεργιακές αποφάσεις για τις 27-28 Φλεβάρη σε όλους τους χώρους δουλειάς και στο δημόσιο. Εμπρός για πανεργατική».

Με μαζικές εξορμήσεις, εκδηλώσεις και συνελεύσεις σε χώρους δουλειάς προχωράει -από τα κάτω και από τα πάνω- η καμπάνια για Πανεργατική Απεργία την Παρασκευή-Σάββατο 27-28 Φλεβάρη, στην φετινή επέτειο του εγκλήματος των Τεμπών. Η καμπάνια που ξεκίνησε στις 23/1 από τη σύσκεψη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης στην οποία παρευρέθησαν εργαζόμενοι/ες και συνδικαλιστές/ριες από μια σειρά χώρους αλλά και ο Πάνος Ρούτσι, ήδη έχει τα πρώτα αποτελέσματα. Ξεσηκώνουμε τους χώρους δουλειάς προκειμένου με μαζικές συνελεύσεις και αποφάσεις σωματείων να μην υπάρξει ούτε ένα σωματείο του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ούτε μια ομοσπονδία, εργατικό κέντρο και νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ που δεν θα βγάλει απεργιακή απόφαση. Σε αυτές τις σελίδες παρουσιάζουμε τα βήματα που έχουν ξεκινήσει ήδη σε αυτήν την κατεύθυνση.

Η πρόταση για απεργία στην επέτειο των Τεμπών στις 27-28 Φλεβάρη μπαίνει ήδη στις γενικές συνελεύσεις των εργαζομένων που είναι προγραμματισμένες αυτές τις μέρες στα νοσοκομεία.

Στη μαζικότερη συνέλευση που έγινε στην Παιμακάριστο τη Δευτέρα 9 Φλεβάρη, με τη συμμετοχή πάνω από 90 εργαζομένων, αποφασίστηκε τριώρη στάση εργασίας στις 27 Φλεβάρη. «Όλο το νοσοκομείο ήταν εκεί, ήρθαν οι συνάδελφοι/ισσες και από τα συνεργεία καθαρισμού, λίγοι ήταν εκείνοι που έλειψαν από τη συνέλευση» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Πάρης Ιωάννου, ειδικευμένος γιατρός στο νοσοκομείο.

«Εκ μέρους του σωματείου και των εργαζομένων αναδείχθηκαν όλα τα σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στο νοσοκομείο που έχουν να κάνουν με την υποστελέχωση, την εντατικοποίηση της εργασίας -που έχει σαν αποτέλεσμα οι ειδικευόμενοι να μην μπορούν να πάρουν ρεπό- το ακτινολογικό, τους ΟΑΕΔ. Από τη δική μου την πλευρά πρόσθεσα ανάμεσα σε άλλα ότι είναι πολύ σημαντικό φέτος ενόψει της επέτειου των Τεμπών, να διαμαρτυρηθούμε, να ανοιξήσουμε και τα δικά μας ζητήματα. Πρότεινα να ζητήσουμε από τις ομοσπονδίες μας να βγάλουν 48ωρη απεργία στις 27-28 Φλεβάρη, και εδώ σαν συνέλευση, να ψηφίσουμε για να βγάλουμε μια τετράωρη στάση εργασίας για τις 27 Φλεβάρη».

Στην ψηφοφορία που ακολούθησε, εκτός από δύο, όλοι οι συνάδελφοι σήκωσαν το χέρι και ψήφισαν για τη τριώρη στάση εργασίας 12-3μμ στις 27/2. Στη συνέλευση άνοιξαν και άλλα ζητήματα, να μπει μπροστά στο νοσοκομείο Επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας, το ζήτημα των κλινικών χωρίς καμία στήριξη από διοίκηση και υπουργείο. Παρά τις υπερκοστολογημένες ανακαινί-

Οι εργάτες της Υγείας μπροστά

των κ.α. Είχε προηγηθεί στις 5/2, μάζεμα των συναδέλφων του συντονιστικού όπου ήρθαν και νέοι συνάδελφοι που δεν ήταν την προηγούμενη φορά, βάζοντας τις δικές τους αρνητικές εμπειρίες στο ΕΣΥ. Εκεί συζητήσαμε την ανάγκη να υπάρξει απεργιακή πρόταση, που τέθηκε τελικά στην συνέλευση, αλλά και την ανάγκη οι συνελεύσεις μας στο νοσοκομείο να ανακοινώνονται έγκαιρα, σε μέρα μη εφημερίας, ώστε να μπορούμε να συμμετέχουν όσο δυνατό γίνεται περισσότεροι/ες συνάδελφοι/ισσες/οι, και αυτό έγινε σήμερα».

Συνελεύσεις

Στις συνελεύσεις των εργαζομένων που ακολουθούν στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου (12 Φλεβάρη 1μμ, Αμφιθέατρο) και στον Άγιο Σάββα (19 Φλεβάρη 12 μες, Αμφιθέατρο) το παρόν θα δώσει προσκεκλημένους των σωματείων ο Πάνος Ρούτσι προκειμένου να μιλήσει για τον αγώνα των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών.

«Τρία χρόνια από τη δολοφονία των Τεμπών, οργανώνουμε 48ωρη απεργία στις 27-28/2. Η δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης που βρίσκεται υπό κατάρρευση γίνεται πιο βάρβαρη. Στο νοσοκομείο μας μετά τις φιέστες και τα εγκαίνια η κατάσταση χειροτερεύει» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα το κάλεσμα του Σωματείου στη γενική συνέλευση των εργαζομένων στο Έλενα Βενιζέλου. «Το προσωπικό εξαντλημένο αναλαμβάνει μέχρι και μετακομίσεις που γίνονται μέσα σε ένα πρωί χωρίς σχεδιασμό, ενώ κρατάει όρθιο αυτό το τόσο σημαντικό νοσοκομείο με αυταπάτηση χωρίς καμία στήριξη από διοίκηση και υπουργείο. Παρά τις υπερκοστολογημένες ανακαινί-

σεις πλημμυρίζουν τμήματα, στο κτίριο Α τρέχουν νερά, στο ακτινολογικό 5 μέρες δεν λειτουργούσε η τουαλέτα και η δυσωδία από τις αποχετεύσεις έκανε την αναμονή των γυναικών για εξετάσεις αδύνατη ενώ η υποστελεχομένη τεχνική υπηρεσία έκανε τα αδύνατα δυνατά για να σώσει πάλι προσωρινά την κατάσταση».

Πρόσφατα η επίθεση στις μαιέδες για αφαίρεση των δικαιωμάτων τους αποτέλεσε μια προσπάθεια να τασκίσουν την περιθαλψή των γυναικών και το νοσοκομείο μας. Η κινητοποίηση των μαϊών με κορυφαία συνεισφορά του σωματείου μας με την πρόσφατη στάση εργασίας στο υπουργείο ανάγκασε τον Γεωργιάδη σε αναδίπλωση. Αυτό είναι το μήνυμα. Οι αγώνες όταν δίνουν νικιάμε. Παλεύουμε εναντίον των νέων οργανισμών συγχωνεύσεων, ιδιωτικοποίησης και κλεισιμάτων. Διεκδικούμε: Την πλήρη αποσύνδεση του νοσοκομείου μας από το Αλεξάνδρα, καμία συγχώνευση ή κατάργηση κλινικών τμημάτων. Μαζικές προσλήψεις. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Όχι στην ιδιωτικοποίηση. Όχι στους εργολάβους. Μπορούμε να τα κερδίσουμε όλα με τους αγώνες μας».

«Στις 19 Φλεβάρη στη γενική συνέλευση των εργαζομένων στον Άγιο Σάββα πάμε με πρόταση για απεργία στις 27-28 Φλεβάρη που κλείνουν τα τρία χρόνια από τα Τέμπη. Το παρόν θα δώσει και ο Πάνος Ρούτσι» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Εύη Σάλτα, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου εργαζομένων του νοσοκομείου. «Έχει τεράστια σημασία να στείλουμε ξανά το μήνυμα ότι οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία είναι στο πλευρό του, στο πλευρό των συγγενών των θυ-

μάτων που δίνουν τον αγώνα για δικαιοσύνη. Είναι δικός μας αυτός ο αγώνας γιατί τα Τέμπη δυστυχώς έχουν συνέχεια. Στα νοσοκομεία το ξέρουμε καλά αυτό γιατί είμαστε αντιμέτωποι με τις εγκληματικές πολιτικές της κυβέρνησης που αφήνουν τα νοσοκομεία υποστελεχωμένα. Από τη μια οι λιγοστές προσλήψεις, από την άλλη η χαμηλόμισθοι και οι άθλιες συνθήκες εργασίας χωρίς ρεπό, οι συνθήκες πολέμου μέσα στα νοσοκομεία, υποβαθμίζουν συστηματικά τη Δημόσια Υγεία. Δεν φτάνει που διαλύουν τη Δημόσια Υγεία, τώρα βάλαν στο στόχαστρο και την αλληλεγγύη, δίπλα μας, στα προσφυγικά της Αλεξάνδρας, όπου η κοινότητα πρόσφατα άνοιξε ξενώνα για καρκινοπαθείς και τους συνοδούς τους δίπλα από τον Άγιο Σάββα, για να εξυπηρετήσει τα άτομα που έρχονται από την επαρχία χωρίς φυσικά να υπάρχει καμιά φροντίδα από τους αρμόδιους».

«Παγκόσμια μέρα καρκίνου σήμερα και είναι μια ακόμα μέρα στην μάχη "δουλειά" για τους αποδεκατισμένους εργαζόμενους του Αντικαρκινικού - Ογκολογικού νοσοκομείου του Αγίου Σάββα. Για εμάς κάθε μέρα είναι αγώνας για να σώσουμε τους ασθενείς μας, για να σώσουμε το ΕΣΥ, για τους συναδέλφους μας που ασθενούν. Κάθε μέρα το νοσοκομείο γεμίζει από ασθενείς και αδειάζει από προσωπικό. Ζητάμε προσλήψεις και παίρνουμε κορδέλες και φιέστες. Σε πείσμα αυτών που μας βάζουν εμπόδια εμείς θα συνεχίσουμε συλλογικά να αγωνιζόμαστε για Δημόσια, Δωρεάν Υγεία για Όλους» ανέφερε το Σωματείο σε ανακοίνωσή του στις 4 Φλεβάρη.

Γιώργος Πίττας

Το αίτημα για δικαιοσύνη στο εγκλήμα των Τεμπών έχει έναν οικουμενικό χαρακτήρα που πηγάζει μέσα από την βαθιά ταξική του φύση. Αφορά στο σύνολο της εργατικής τάξης και δεν περιορίζεται μόνο στην τιμωρία των ενόχων για τον θάνατο των 57 νέων, στην πλειοψηφία τους, ανθρώπων, πριν από τρία χρόνια. Αφορά σε όλα τα θύματα της εργατικής τάξης. Από τις 5 εργάτριες που κάρηκαν στη «Βιολάντα» μέχρι τους 15 ανθρώπους που έχασαν τη ζωή τους στα νερά ανοιχτά της Χίου, λόγω της πολιτικής των παρόνομων pushbacks, που ακολουθεί εδώ και χρόνια η κυβέρνηση της ΝΔ. Από τα χιλιάδες παιδιά που σκοτώνονται στην Παλαστίνη, από το ρατσιστικό, σιωνιστικό κράτος, μέχρι τους 600 νεκρούς της Πύλου.

Οι νεκροί των Τεμπών δεν πρόκειται να δικαιωθούν έξω από ένα πλαίσιο που στοχεύει στις πολιτικές της κυβέρνησης της ΝΔ και του πολέμου που έχει κηρύξει ενάντια στους εργαζόμενους και τους φτωχούς. Πρωτίστως αυτής των ιδιωτικοποιήσεων των δημοσίων οργανισμών. Είναι οι νόμοι και οι πολιτικές της ΝΔ και των προηγούμενων κυβερνήσεων, που χάρισαν στους ιδιώτες τα τρένα και επέβαλαν τα pushbacks στα σύνορα. Είναι οι ίδιες πολιτικές, που έχουν φέρει τα σχολεία σε οριακή κατάσταση λειτουργίας.

Την προηγούμενη εβδομάδα μόνο από τύχη δεν θρηνήσαμε θύματα στο 1ο ΔΣ Γαλατσίου, όπου έπεσαν οι σοβάδες της οροφής της αίθουσας υπολογιστών. Οι εργαζόμενοι ξεκινούν το πρωί για τη δουλειά, στέλνουν τα παιδιά τους στο σχολείο ή στις σπουδές και δεν ξέρουν αν θα γυρίσουν στο σπίτι τους ζωντανό ή αρτιμελείς, εξαιτίας των πολιτικών των περικοπών στο όνομα του κέρδους. Την ίδια στιγμή η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων κλιμακώνεται στην εκπαίδευση, μέσω του «εθνικού απολυτηρίου», που επιχειρεί να χαρίσει την εκπαίδευση στους ιδιώτες και να μετατρέψει την εισαγωγή στα δημόσια Πανεπιστήμια σε ένα άπιαστο όνειρο για χιλιάδες φτωχούς μαθητές.

Η μόνη απάντηση σε όλα αυτά είναι η προσπάθεια τα συνδικάτα να μπουν μπροστά και να συνεχώσουμε όλες τις δυνάμεις της εργατικής τάξης σε ένα μεγάλο απεργιακό ποτάμι, που θα εκδηλωθεί με 48ωρη απεργία στην επέτειο του εγκλήματος των Τεμπών. Τίποτα λιγότερο δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο αίτημα για δικαιοσύνη και ανατροπή της κυβέρνησης των πραγματικών ενόχων.

Σεραφεΐμ Ρίζος
μέλος ΣΕΠΕ «Η Αθήνα»

Στην ΑΔΕ και στο Υπ. Οικονομικών ξεκινήσαμε την καμπάνια για το διήμερο 27-28/2, αφού το συζητήσαμε στα σχήματά μας, καταθέτοντας σχετικό ψήφισμα στα ΔΣ του Συλλόγου Υπαλλήλων ΑΔΕ και της ΟΣΥΟ. Παρότι η πλειοψηφία της ΠΑΣΚΕ έβαλε φρένο και στα δυο (μετέθεσε την ευθύνη στη συνεδρίαση ΑΔΕ-ΔΥ), μήπε μια πρώτη πίεση εκ μέρους μας σε επίπεδο συνδικαλιστικής ηγεσίας.

Συνεχίσαμε με εξόρμηση σε διάφορες υπηρεσίες (ΓΔΗΛΕΔ, ΓΛΚ) με την προκήρυξη και την αφίσσα του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, ανοίγοντας τη συζήτηση με τους συναδέλφους για την ανάγκη κλιμάκωσης, ειδικά μετά την επιτυχημένη παρουσία του κλάδου στη στάση της ΑΔΕΔΥ στις 3/2. Χαρακτηριστικό στοιχείο της συζήτησης το γεγονός ότι οι περισσότεροι θεωρούσαν τόσο δεδομένη την ανάγκη απεργιακής κινητοποίησης και στο δημόσιο για τα Τέμπη, που στην αρχή εκτιμούσαν ότι αυτή έχει ήδη αποφασιστεί από την ΑΔΕΔΥ.

Στη ΓΔΗΛΕΔ έχουμε ήδη θέσει και το επόμενο βήμα, με οργάνωση συζήτησης για τις 27-28 μέσα στο χώρο δουλειάς στις 19/2, με ομιλητές συνδικαλιστή του ΟΣΕ και από χώρους του δημοσίου. Με αυτή τη δυναμική θα επανέλθουμε στα συνδικαλιστικά όργανα προκειμένου να καταφέρουμε να πιέσουμε για απεργιακή απόφαση, σε συντονισμό με άλλα πρωτοβάθμια σωματεία που ελπίζουμε ότι θα καταφέρουν να συμπαρασύρουν και την ΑΔΕΔΥ.

Νίκος Τουρνάς,

μέλος ΔΣ Συλλόγου Υπαλλήλων ΑΔΕ, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Την προηγούμενη εβδομάδα ξεκίνησε και στην Θεσσαλονίκη η καμπάνια του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης για πανεργατικό ξεσηκωμό ενάντια στις δολοφονικές ιδιωτικοποιήσεις, στην επέτειο των τριών χρόνων από το κυβερνητικό εγκλήμα στα Τέμπη.

Στους εργατικούς χώρους και τις πλατείες όπου ανοίξαμε την καμπάνια, η πλειοψηφία του κόσμου συμφωνεί ότι πρέπει να πάμε όλοι μαζί για απεργία στις 27/2 και στις 28/2 και όσο χρειαστεί. Μέσα στους χώρους υπάρχει οργή.

Στο δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης όπου εργαζομαι δεν υπάρχει ούτε μια υπηρεσία που να μην είναι υποστελεχωμένη. Η δουλειά βγαίνει χάρη στο φλότμινγκ των συναδελφιστών/ων. Και προχθές στην κοπή της πίτας, ο δήμαρχος και πρόεδρος της ΚΕΔΕ Κιρίτζηλιου είπε ότι το πρόβλημα είναι οι φυγόπονοι εργαζόμενοι που παίρνουν πολλές αναρρωτικές! Η ίδια εικόνα επικρατεί και στα νοσοκομεία της πόλης, τα σχολεία, τις μεταφορές. Δύο λεωφορές κάρηκαν καθώς πραγματοποιούσαν δρομολόγιο την προηγούμενη εβδομάδα στην πόλη.

Οι εργαζόμενοι θέλουν να αντιδράσουν σε όλα αυτά. Αυτό φάνηκε στη συζήτηση που άνοιξε στις εξορμήσεις μας στους χώρους δουλειάς -στο Ιπποκράτειο νοσοκομείο, στον Δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης, στην εφορία, στα δικαστήρια, στην ΕΡΤ αλλά και στις γειτονιές. Χαρακτηριστικό της ανταπόκρισης είναι ότι το Σάββατο, σε τέσσερις μαζικές εξορμήσεις σε γειτονιές της πόλης, μοιράσαμε εκατοντάδες προκηρύξεις και δόθηκαν 32 φύλλα της Εργατική Αλληλεγγύης. Την επόμενη εβδομάδα σειρά έχουν το Ψυχιατρείο, το νοσοκομείο του Αγίου Παύλου, η ΕΥΑΘ που πρόσφατα τέσσερις εργαζόμενοι τραυματίστηκαν την ώρα της δουλειάς, στα ΕΛΤΑ, σε όλους τους χώρους που βρίσκονται αντιμέτωποι με τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Πάμε για μια μεγάλη εκδήλωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης την Παρασκευή 13/2 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης με εκπροσώπους των σωματείων των σιδηροδρομικών, των εκπαιδευτικών, των εργαζομένων στα νοσοκομεία, της ΕΥΑΘ. Παράλληλα έχουμε καταθέσει τα ψηφίσματα στα σωματεία στους χώρους μας και πιέζουμε για αποφάσεις στην κατεύθυνση της 48ωρης στις 27-28 Φλεβάρη.

Νίκος Χατζάρας, εργαζόμενος στο Βοήθεια στο Σπίτι, στο δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης.

7/2, Ρομάντσο, Αθήνα. Ανοικτή σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ. Φωτό: Λένα Βερδέ

ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ο θάνατος των 15 προσφύγων στη Χίο δεν ήταν απύχνημα, ήταν έγκλημα της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης, με το Λιμενικό να βουλιάζει σκάφη προσφύγων, τώρα στη Χίο, πριν στη Ρόδο και το 2023 στην Πύλο. Η αποτροπή της εισόδου των κατατρεγμένων προσφύγων, με την ένταση της καταδίωξης αντί της διάσωσης στις θάλασσες, έχει μετατρέψει τη Μεσόγειο σε υγρό νεκροταφείο πάνω από 30.000, τα τελευταία 15 χρόνια.

Οι ζωές των μεταναστών και των προσφύγων δε μετράνε ούτε στη Μεσόγειο, ούτε στις ΗΠΑ του Τραμπ. Η αλληλεγγύη διώκεται όταν η ποιήτρια Ρενέ Γκουντ και ο νοσηλευτής Άλεξ Πρέτι εκτελούνται στη Μινεάπολη από τους κεφαλοκυνηγούς της ICE του Τραμπ.

Η κλιμάκωση της ρατσιστικής εκστρατείας ανοίγει τον δρόμο στην ακροδεξιά. Η κυβέρνηση της ΝΔ αναζητά σωσίβια στην κρίση της με τις ρατσιστικές πολιτικές της. Πλεύρης και Γεωργιάδης συγχαίρουν το Λιμενικό για το έγκλημα της Χίου πλειοδοτώντας σε ρατσιστικές κραυγές. Καθώς ολοκληρώνεται η δίκη της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο, οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής επιχειρούν να ανασυντάξουν τα τάγματα εφόδου και να εμφανιστούν σε γειτονιές και σχολεία.

Όμως, η αντίσταση στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή δείχνει ξανά τη δύναμή της. Το σύνθημα «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» ενώνει τις μαζικές αντιστάσεις στα κυβερνητικά εγκλήματα. Η Μινεάπολη γράφει ιστορία και ξεσηκώνει όλη την Αμερική με τις δυναμικές κινητοποιήσεις ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις του Τραμπ.

Παγκόσμια κινητοποίηση

Χαιρετίζουμε το κάλεσμα για παγκόσμια κινητοποίηση στις 28 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, από το κίνημα No Kings στις ΗΠΑ, τη κίνηση Together Alliance στην Βρετανία και τους O Re o Liberta στην Ιταλία.

Ο αγώνας για δικαιοσύνη στα θύματα της Πύλου και της Χίου είναι αγώνας για να μπει τέλος στη ρατσιστική εκστρατεία μιας Ευρώπης-φρούριο, η οποία καταργεί το δικαίωμα στο άσυλο και ισοπεδώνει τα δικαιώματα των μεταναστών εργατών στην εργασία και την ισότιμη ένταξη στη κοινωνία. Καμιά ζωή δεν είναι λαθραία, οι πρόσφυγες δεν είναι εισβολείς, αλλά είναι οι κατατρεγμένοι των πολέμων, των δικτατοριών και της φτώχειας.

Τέλος στα pushbacks και τις εν ψυχρώ δολοφονίες στα σύνορα. Άσυλο και νομιμοποίηση των μεταναστών με ίσα δικαιώματα, στην εργασία, την ασφάλιση, την Παιδεία και την Υγεία.

Αγωνιζόμαστε για την καταδίκη των ναζι της Χρυσής Αυγής στο εφετείο ξανά, για ένα ενωτικό ΜΠΛΟΚΟ στη δράση των νεοναζί. Να μην αφήσουμε την ακροδεξιά να εκτρέπει την οργή για την ακρίβεια και τη φτώχεια χύνοντας το δηλητήριο του ρατσισμού, του σεξισμού και του σοβινισμού.

Καμία συγκάλυψη στα εγκλήματα! Στη Χίο, την Πύλο, τα Τέμπη και τη Βιολάντα θρηνούμε την απώλεια ανθρώπινων ζώων στο βωμό του κέρδους και του ρατσισμού.

Καλούμε τα συνδικάτα, τους φορείς, τις συλλογικότητες, τις κοινότητες των μεταναστών, τους φοιτητικούς συλλόγους, τους μαθητές των σχολείων και τους ανθρώπους των Γραμμάτων και των Τεχνών να ενωθούμε για να πλημμυρίσουμε τις πόλεις της Ελλάδας, στις 28 Μάρτη και στην Αθήνα στο Σύνταγμα, στις 3μμ. Μαζί να ενώσουμε όλους τους αγώνες του μαζικού κινήματος, την επέτειο των Τεμπών, την 8 Μάρτη των Γυναίκων για να φτάσουμε σε μια συγκλονιστική παγκόσμια μέρα δράσης στις 28 Μάρτη.

Για έναν κόσμο χωρίς πολέμους, φτώχεια, ρατσισμό, σεξισμό και καταστροφές. Η ενότητα και η αλληλεγγύη είναι τα δικά μας όπλα.

Δυναμικό ξεκίνημα για τις 28 Μάρτη

Δυναμικό ξεκίνημα έκανε η καμπάνια για την παγκόσμια ημέρα αντιρατσιστικής – αντιφασιστικής δράσης στις 28 Μάρτη με συλλαλητήρια στο Σύνταγμα στις 3μμ και σε όλες τις πόλεις. Η Σύσκεψη που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ το Σάββατο 7 Φλεβάρη στο Ρομάντσο συσείρωσε ένα ευρύ φάσμα αγωνιστών/ριών που αποφάσισαν να ξεσηκώσουν όλους τους χώρους και όλες τις γειτονιές.

Η σύνδεση με ακτιβιστές/ριες από Μινεάπολη, Μπολόνια και Λονδίνο (βλέπε σελίδα 20) έδωσε από την αρχή μεγάλη έμπνευση για τον κοινό αγώνα. Όλοι/ες άκουσαν με προσοχή τους διεθνείς καλεσμένους και στη συνέχεια συζητήσαν για όλα τα ανοιχτά μέτωπα ενάντια στην κυβέρνηση που κλιμακώνει τις δολοφονικές ρατσιστικές πολιτικές της και κάνει πλάτες στους φασίστες.

Η αίθουσα ήταν γεμάτη. Το παρών έδωσαν συνδικαλιστές/ριες και εργαζόμενοι/ες από τα νοσοκομεία, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, τον επισιτισμό, την ΕΡΤ, την ΔΥΠΑ. Επίσης, πανεπιστημιακοί και φοιτητές/ριες, εκπρόσωποι δημοτικών κινήσεων, δικηγόροι των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου και της δίκης της Χρυσής Αυγής, μέλη της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων.

Οι μεταναστευτικές κοινότητες είχαν επίσης δυνατή παρουσία, με τις γυναίκες του ΔΣ της Ένωσης Φιλιπινέζων Ελλάδος KASAPI Hellas, μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος «Η Ενότητα», της Κοινότητας Μπαγκλαντές, της Ένωσης Μουσουλμάνων Ελλάδος, της Κοινότητας Σουδάν, της Κοινότητας Μαροκινών. Παρόντες και Αιγύπτιοι μετανάστες όπως και μετανάστριες καθαρίστριες σχολείων του Δήμου Αθήνας. Διαδραστικά συμμετείχαν μέλη της ΚΕΕΡΦΑ από όλη τη χώρα.

Η οργή για τη νέα ρατσιστική δολοφονία κυβέρνησης και λιμενικού στη Χίο με 15 νεκρούς πρόσφυγες/ισσες ήταν έκδηλη τόσο στις εισηγήσεις όσο και στις παρεμβάσεις που ακολούθησαν.

«Αν ήταν ισραηλινόι και είχαν golden visa θα ήταν ευπρόσδεκτοι», είπε χαρακτηριστικά ο δημοσιογράφος **Θωμάς Σίδερης**, που μαζί με τον **Θανάση Τριαρίδη**, θεατρικό συγγραφέα, τον **Γιάννη Μάγγο**, πατέρα του δολοφονημένου από την αστυνομία Βασίλη Μάγγο, την **Έφη Δούση** και την **Ευγενία Κουινιάκη**, από την ομάδα δικηγόρων των επιζώντων της Πύλου και τον **Πέτρο Κωνσταντίνου**, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, άνοιξαν τη συζήτηση. Όλοι/ες κάλεσαν σε κλιμάκωση της αντιρατσιστικής – αντιφασιστικής πάλης με την οργάνωση της παγκόσμιας κινητοποίησης.

Καταδίκη

Στις τοποθετήσεις, ο δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής και μέλος του ΔΣ του ΔΣΑ, **Κώστας Παπαδάκης**, ενημέρωσε για την εξέλιξη του Εφετείου της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης που φτάνει στο τέλος του και απαιτεί τον ξεσηκωμό του αντιφασιστικού κινήματος για να εξασφαλιστεί η τελεσίδικη καταδίκη της. Ενώ και οι δικηγόροι **Τάκης Ζώτος** και **Βίκυ Οικονόμου** στάθηκαν σε όλα τα κυβερνητικά εγκλήματα και τις απόπειρες συγκάλυψής τους ώστε να μείνουν ατιμώρητοι οι ένοχοι, από τα Τέμπη, την Πύλο και τη Χίο μέχρι τη Βιολάντα.

Από τους εργατικούς χώρους η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας, η **Εύα Ηλιάδη**, εκπαιδευτικός, ο **Γαβρίλος Κασμάτης**, αντιπρόεδρος του ΠΑΣΥΜΗΤΕ από την ΕΡΤ και ο **Αλέξης Μαρτζούκος**, μέλος ΔΣ του ΣΕΗ, θύμισαν τους αντιρατσιστικούς – αντιφασιστικούς αγώνες που έχει δώσει το εργατικό κίνημα και ενημέρωσαν για τις νέες πρωτοβουλίες με εκδηλώσεις, εξορμήσεις, αποφάσεις των συνδικάτων ενόψει της 28 Μάρτη.

Αντίστοιχα από τις σχολές η **Μαριάννα Σπυριδάκη**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής και η **Ναταλία Λαμπρινιάδη**, φοιτήτρια Μαθηματικού, συνέδεσαν τις μάχες του φοιτητικού κινήματος ενάντια στις διαγραφές,

τις απόπειρες ιδιωτικοποίησης των πανεπιστημίων και την καταστολή με τη σύγκρουση με τον ρατσισμό και τους φασίστες. Και οι δύο τόνισαν ότι οι Φοιτητικοί Σύλλογοι θα δώσουν μαζικό παρών στις 28 Μάρτη.

Εκπρόσωπος από τη δομή των κατελημμένων **Προσφυγικών** έκανε έκκληση στήριξης του αγώνα ενάντια στη ρατσιστική εκκένωση που σχεδιάζει η Περιφέρεια Αττικής. Ενώ με πλακάτ «ICE OUT» στα χέρια η **Αλίκη Τσαπλ**, εκ μέρους Αμερικανών πολιτών, ενημέρωσε πως κάθε Κυριακή, 7μμ-8μμ, υπάρχει παρουσία των Women in Black στην πλατεία Μαβίλη δίπλα στην αμερικάνικη πρεσβεία για να τιμήσουν τη μνήμη της Ρενέ Γκουντ και του Άλεξ Πρέτι.

Από τις γειτονιές η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη και ο **Μάνος Νικολάου** από την ΚΕΕΡΦΑ Νοτίων Προαστίων, στάθηκαν στους μεγάλους αγώνες που έχουν δοθεί τοπικά ενάντια στους χρυσαυγίτες τα προηγούμενα χρόνια και συνεχίζονται σήμερα κόντρα στην προσπάθεια επανεμφάνισης των ταγμάτων εφόδου. Και τόνισαν πόσο μεγάλη σημασία έχει η σύνδεση της αντιφασιστικής μάχης με τη σύγκρουση με τον ρατσισμό που τρέφει την ακροδεξιά και τους φασίστες.

Για του λόγου το αληθές, ήρθε η τοποθέτηση του **Τζαβέντ Ασλάμ**, προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» να καταγγείλει τη ρατσιστική στοχοποίηση που κάνει ο Πλεύρης στα τζαμιά των μεταναστών απειλώντας τα με κλείσιμο και με απέλαση των υπεύθυνων λειτουργίας τους. «Μόνο την περασμένη Παρασκευή 50.000 άνθρωποι δεν μπορούσαν να πάνε στους χώρους λατρείας τους γιατί η αστυνομία, η ίδια που δολοφόνησε τον Μοχάμεντ Καμράν μέσα στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα, τους το απαγόρευε», είπε. «Θα δώσουμε μάχη ξανά, όπως τα προηγούμενα χρόνια, για να μην περάσει η επίθεση».

Λένα Βερδέ

Αθήνα 7/2/2026

Άμεση απάντηση

Άμεση ήταν η απάντηση του κινήματος στη νέα ρατσιστική δολοφονία της κυβέρνησης και του λιμενικού το βράδυ της Τρίτης 3 Φλεβάρη στη Χίο. Η αρχή έγινε στη Χώρα της Χίου με δύο διαδηλώσεις την επόμενη κιόλας μέρα. Όπως έγραψε ο κοινωνικός χώρος “Αντίβαρο Χίος” που κάλεσε τη μία από τις δύο διαδηλώσεις: «Μαζί με συμπολίτες συμπολίτισσες, συγκεντρωθήκαμε στο λιμάνι της Χίου και καταλήξαμε μπροστά στο Κεντρικό Λιμεναρχείο. Εκεί που έπρεπε».

Ακολούθησε το έκτακτο συλλαλητήριο που κάλεσαν το απόγευμα της Πέμπτης 5 Φλεβάρη στο Σύνταγμα η ΚΕΕΡΦΑ, το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Αθήνας, οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς. Παρά τον βροχερό καιρό, ο χώρος μπροστά από τη Βουλή γέμισε από κόσμο που δεν σταμάτησε να φωνάζει συνθήματα απαιτώντας την τιμωρία όλων των ενόχων ενάντια στην νέα απόπειρα συγκάλυψης, όπως στην Πύλο και σε όλα τα κυβερνητικά εγκλήματα. «Χίος - Πύλος - Τέμπη και Βιολάντα, οι δολοφόνοι στη φυλακή για πάντα», ήταν το πιο χαρακτηριστικό.

Δυναμική παρουσία είχαν μετανάστες από το Μπαγκλαντές που απαιτούν δικαιώματα και νομιμοποίηση για όλους -κι όχι με όρους και προϋποθέσεις για την κερδοφορία των εργοδοτών όπως προωθεί το νέο νομοσχέδιο του ακροδεξιού υπουργού Μετανάστευσης Πλεύρη στη Βουλή. Το λόγο στη συγκέντρωση πήραν εκπρόσωποι του Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ Αθήνας, ο Χρήστος Κουρνωτίτης από την ΚΕΔΔΑ, και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Ακολούθησε διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας που κατέληξε στην Ομόνοια.

“Τα σύνορα ανοίξτε”

Την ίδια ώρα είχε καλεστεί συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη. «Η συγκέντρωση ξεκίνησε από την Καμάρα και στη συνέχεια έγινε διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους της πόλης», μας έγραψε η Δήμητρα Κομνιανού από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης. «Εκαντοντάδες πήραν μέρος με συνθήματα “Χίος - Πύλος - Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη” και “Τον φράχτη κλείστε, τα σύνορα ανοίξτε”. Σαν ΚΕΕΡΦΑ οργανώνουμε τη συνέχεια με την παγκόσμια ημέρα αντιρατσιστικής - αντιφασιστικής δράσης στις 28 Μάρτη ώστε και η Θεσσαλονίκη να συντονιστεί με το διεθνές κίνημα».

Την επόμενη μέρα έγινε διαδήλωση στην Πάτρα που ξεκίνησε από την πλατεία Γεωργίου. Όπως αναφέρει το ΣΕΚ Πάτρας: «Συμμετείχαν φοιτητές μαθητές, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι κάτω από τα πανό της Κίνησης για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μεταναστών/ριών, της ΚΕΕΡΦΑ, του φοιτητικού συλλόγου του Μαθηματικού και πολλών οργανώσεων της αριστεράς και της αναρχικής πρωτοβουλίας “Δυσήνιος Ίππος”. Ακολούθησε διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Από το μπλοκ της ΚΕΕΡΦΑ ακούγονταν ξανά και ξανά τα συνθήματα “Πλεύρη Μητσοτάκη ακούστε το καλά, σε Χίο και σε Πύλο πνίξατε παιδιά”, “Στην Χίο και στη Πύλο κάναν δολοφονία, Κάτω η Νέα Δημοκρατία”».

Τουλάχιστον 15 νεκροί -έντεκα άντρες και τέσσερις γυναίκες- επιβεβαιωμένα κατακρεουργημένοι. Πάνω από 20 ακόμα πολυτραυματίες -κάποιοι πολύ σοβαρά, ανάμεσά τους δύο έγκυες γυναίκες που έχασαν τα μωρά τους- πολλά παιδιά. Αυτός είναι ο απολογισμός του νέου ρατσιστικού εγκλήματος της κυβέρνησης και του λιμενικού ανοιχτά της Χίου.

Οι δολοφόνοι της Πύλου, που τον Ιούνιο του 2023 ρυμούλκισαν και βούλιαξαν το Αντριάνο οδηγώντας στο θάνατο πάνω από 650 ανθρώπους, ξαναχτύπησαν. Με τον “αναβαθμισμένο” τρόπο του εμβολισμού, τον οποίο είχαν χρησιμοποιήσει τον Δεκέμβρη του 2024 όταν οκτώ άνθρωποι βρέθηκαν διαμελισμένοι από προπέλα ανοιχτά της Ρόδου. Όπως το συμπύκνωσαν κάποιοι από τους επιζώντες του νέου ναυαγίου: «Το λιμενικό πέρασε από πάνω μας».

Δεν ήταν καθόλου δεδομένο ότι αυτή η καταγγελία θα βγει δημόσια. Ο μηχανισμός συγκάλυψης που έχει στήσει η κυβέρνηση και “πιάνει δουλειά” σε κάθε της εγκλημα, τέθηκε ξανά σε πλήρη λειτουργία. Τις πρώτες ώρες, και αφού απέκλεισε τόσο το χώρο του λιμανιού όσο και του νοσοκομείου, το λιμενικό έπαιξε μέσω διαρροών ακόμα και με το σενάριο των πυροβολισμών από την προσφυγική βάρκα για να ρίξει την ευθύνη στους “διακινητές” και να καλύψει τη δράση του περιπολικού του.

Τελικά το μάζεψε και κυκλοφόρησε μια ανακοίνωση φωτοτυπία όσων βγάζει τα τελευταία χρόνια, υποστηρίζοντας ότι ο χειριστής της βάρκας δεν συμμορφώθηκε στα ηχητικά και φωτεινά σήματα των λιμενικών και στη συνέχεια έπεσε πάνω τους προκαλώντας την ανατροπή της. Την ίδια στιγμή περιφρουρούσε τους διασωθέντες και επιχειρούσε να πάρει καταθέσεις ενώ ακόμα δεν τους είχαν δει καλά καλά οι γιατροί.

Το αφήγημα του “εμβολισμού” του υπερασύγχρονου και υπερεξοπλισμένου περιπολικού από το υπερφορτωμένο με πρόσφυγες φουσκωτό είναι τερατώδες. Είναι της ίδιας συνομοταξίας με το ότι το ποδήλατο του Λουκμάν “έκλεινε το δρόμο” της μηχανής των δυο χρυσαυγιτών δολοφόνων του. Ωστόσο ήταν οι υγειονομικοί του νοσοκομείου της Χίου που το έσπασαν, όταν από την επόμενη κιόλας μέρα ξεκίνησαν τις αποκαλύψεις τόσο για τα βαριά τραύματα όσο και για τις μαρτυρίες διασωθέντων που τους έλεγαν ότι δεν υπήρξε κανένα φωτεινό ή ηχητικό σήμα από το λιμενικό παρά μόνο είδαν ξαφνικά το περιπολικό να έρχεται κατά πάνω τους.

Έτσι άρχισε να ξετυλίγεται και όλο το κουβάρι, ότι η κάμερα του περιπολικού ήταν κλειστή, ότι τα μέλη του πληρώματός του επικοινωνούσαν με το ΕΚΣΕΔ όχι μέσω του επίσημου συστήματος αλλά με τα κινητά τους, ότι ο κυβερνήτης του δεν έχει καταγράψει λέξη στο ημερολόγιο του πλοίου -με τη εξοργιστική δικαιολογία ότι ένας τραυματισμός στο αριστερό χέρι τον εμπόδιζε να γράψει με το δεξί παρότι δεξιόχειρας. Με άλλα λόγια, όπως ακριβώς και στην Πύλο, το κουκούλωμα ξεκίνησε την ώρα της εκτέλεσης του εγκλήματος. Γι’ αυτή την “εμπειρία” άλλωστε αναβαθμίστηκε και παραμένει Αρχηγός του Λιμενικού ο Τρύφων Κοντζιάς, παρότι διώκεται μαζί με άλλους 20 με βαριά κακουργήματα για τη δολοφονία στην Πύλο.

Σπάμε τα ψέματα των δολοφόνων

«Βρέθηκα κάτω με τους άλλους νοσηλευτές από την πρώτη στιγμή», δήλωσε ανάμεσα σε άλλα ο νοσηλευτής Γιάννης Κουτσόδοντης. «Ήταν όλοι εδώ και ήταν μια πρωτόγνωρη κατάσταση. Πρώτη φορά έχουμε δει τόσα πολλά τραύματα. Ήταν σαν να είδες πάρα πολλά τροχαία μαζεμένα. Ήταν 10-11 παιδάκια και πολλοί μεγάλοι με πολύ βαριά τραύματα, κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, αιμορραγίες». Και αναρωτήθηκε: «Εμείς όταν μπαίνουμε στο χειρουργείο ακολουθούμε κάποιους κανόνες. Η κάμερα στο πλοίο το λιμενικό γιατί ήταν κλειστή; Αυτό δεν μπορώ να το καταλάβω».

«Στάζαν αίμα»

«Είχαμε βαριές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, βαρείς τραυματισμούς, κατάγματα, ρήξη σπλήνας, ρήξη διαφράγματος, κατάγματα αυχένα σε παιδιά, τραυματίες λες και ήταν από πολύνεκρο τροχαίο. Οι άνθρωποι αυτοί ήταν βαριά χτυπημένοι. Οι σακούλες που βάσαμε τους νεκρούς στάζαν αίμα. Και βέβαια αυτό επιβεβαιώθηκε μετά το πέρας των νεκροτομών από τους ιατροδικαστές που ήρθαν από την Αθήνα», είπε η Μαρία Σαραντίδου, υποδιευθύντρια της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας. Αλλά και ο Βαγγέλης Κυρηθράς, ένας από τους τρεις δύτες που περισυνέλεξαν τους νεκρούς, δήλωσε: «Ζήσαμε τραγικές στιγμές. Μέσα στο σκάφος πολλά πτώματα, τα περισσότερα τα βγάλαμε εμείς. Η κατάσταση πολύ τραγική, δεν περιγράφεται με λόγια... Πολλά πτώματα μέσα σε ένα σκάφος. Παραμορφωμένα πρόσωπα, κεφάλια».

Γι’ αυτό λύσσαξαν ο Πλεύρης, ο Γεωργιάδης, ο Κικιλίας και όλοι οι κυβερνητικοί. Όσο κι αν προσπαθούν να το κρύψουν πίσω από το αφήγημα του “καλού λιμενικού” και των “κακών διακινητών”, είναι ένοχοι για άλλη μία μαζική δολοφονία. Το ομολογούν όταν μιλάνε για την “ανάγκη φύλαξης των συνόρων” και επικαλούνται προκλητικά “το εθνικό που είναι

έτη φωτός πιο σημαντικό” από κάποιους νεκρούς πρόσφυγες. Το ίδιο ομολογεί και ο Μητσοτάκης με τη δήλωσή του «το λιμενικό δεν είναι επιτροπή υποδοχής», καλύπτοντας πλήρως την εγκληματική δράση του και δίνοντας το πράσινο φως για τη συνέχισή της.

Όσο για τις υποσχέσεις τους ότι θα γίνει διεξοδική έρευνα από το ίδιο λιμενικό που διέπραξε το έγκλημα, ακούγονται σαν ανέκδοτο. Ήδη, όπως στην Πύλο συνέλαβαν και έκλεισαν στη φυλακή για ένα χρόνο εννιά τυχαίους Αιγύπτιους μέχρι που το κίνημα αλληλεγγύης πέτυχε την αθώωσή τους, έτσι και τώρα από την αρχή στοχοποίησαν έναν Μαροκινό διασωθέντα και τον έστειλαν στη φυλακή. Όπως δήλωσε ο συνήγορός του Αλέξης Γεωργούλης «πέντε άνθρωποι ήδη από το προανακριτικό στάδιο δεν τον αναγνωρίζουν ως τον δράστη, ενώ και στις έξι συμπληρωματικές καταθέσεις που ελήφθησαν από την κυρία Ανακρίτρια, κανένας από τους επιβαίνοντες δεν τον αναγνώρισε ως οδηγό της λέμβου».

Αντίστοιχα ο δεύτερος συνήγορός του, Δημήτρης Χούλης, δήλωσε πως «Όλοι οι μάρτυρες που κατέθεσαν σήμερα λένε ότι δεν υπήρξε κανένα σήμα, καμία προειδοποίηση, κανένα φλας, κανένας φάρος, κανένα φως, κανένα στοπ. Μόνο μία σύγκρουση πάνω τους από το λιμενικό σκάφος... Για άλλη μια φορά είδαμε λιμενικούς που, σύμφωνα με όλες τις καταθέσεις, προκάλεσαν το ατύχημα να κυκλοφορούν ελεύθεροι και ένα θύμα τους να μπαίνει στη φυλακή. Δεν είναι η πρώτη φορά. Το ζήσαμε στην Πύλο, το ζούμε κάθε μέρα».

Η μάχη για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Χίου προστίθεται στον αγώνα για να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου. Όχι μόνο οι φυσικοί αυτοουργοί αλλά και οι ηθικοί, αυτοί που δίνουν τις εντολές εφαρμόζοντας την θανατοπολιτική των επαναπροωθήσεων και των κλειστών συνόρων.

Έξω τα MAT απ' τις Σχολές

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΥΛΟ!

Το βράδυ της 6ης Φλεβάρη στο ΑΠΘ, τα MAT έπνιξαν στα χημικά τον κόσμο που βρισκόταν στο κτήριο και προχώρησαν σε 300 προσαγωγές, για ένα punk live που πραγματοποιούσαν.

Η κυβέρνηση θέλει να μετατρέψει τα πανεπιστήμια σε αποστειρωμένους πολιτικά χώρους, για να τσακίσει το φοιτητικό κίνημα και κουμάντο στις σχολές να κάνουν οι επιχειρήσεις.

Δεν θα περάσει! Τα πανεπιστήμια μας είναι και θα παραμείνουν ελεύθεροι χώροι ιδεών, πολιτικοποίησης και κοινωνικοποίησης. Έχουμε την δύναμη να μπλοκάρουμε τα σχέδια τους και να τους ανατρέψουμε!

Η οργή απέναντι σε αυτή την κυβέρνηση μεγαλώνει

συνεχώς, η εργατική τάξη δίνει τεράστιες μάχες. Την Παρασκευή 6/2 πραγματοποιήθηκε μια ιστορική αντιπολεμική απεργία σε 21 λιμάνια της Μεσογείου, εδώ στην Ελευσίνα και στον Πειραιά. Με την συνέχεια να είναι στις 27-28 Φλεβάρη, τρία χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών. Φοιτητές και εργάτες έχουμε κοινό αγώνα απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις που σκοτώνουν όπως στα Τέμπη και στο εργοστάσιο Βιολαντα. Χρειάζεται κλιμάκωση του αγώνα με συνελύξεις και καταλήψεις, όπως θα κάνουν και οι μαθητές στις 26-27-28/2, για να μην γίνουν "Τέμπη" οι σχολές και τα σχολεία, για να μην τολμήσουν να ακουμπήσουν το άρθρο 16, για να τους ξηλώσουμε μια και καλή!

ΣΕΚ στις Σχολές

Κάτω τα χέρια απ' τα Προσφυγικά

Πολυπληθής ανοιχτή συνέλευση πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 8 Φλεβάρη στα Προσφυγικά, της Λ. Αλεξάνδρας, προκειμένου να αναληφθούν συγκεκριμένες δράσεις υπεράσπισης των 400 καταληψιών ενοίκων, οι οποίοι απειλούνται με έξωση στο όνομα της ανάπλασης της περιοχής.

Τα Προσφυγικά λειτουργούν ως χώρος κοινωνικών κατοικιών εδώ και 16 χρόνια, όταν μετά την αναγκαστική απαλλοτρίωση από το δημόσιο, ήδη από τη 10ετία του '90, εγκαταλείφθηκαν από τους παλιούς κατοίκους τους, Μικρασιάτες πρόσφυγες δεύτερης γενιάς. Μια πολυεθνική κοινότητα αλληλεγγύης ισότητας και άμεσης δημοκρατίας έχει χτιστεί τα χρόνια αυτά στα Προσφυγικά.

Εργαζόμενοι και άνεργοι, παιδιά και έφηβοι, μεταναστές, πρόσφυγες και τόπιοι, ασθενείς και φροντιστές αυτών συμβιώνουν αρμονικά, βρίσκοντας βοήθεια στις 22 δομές που λειτουργούν εκεί, για να προσφέρουν υπηρεσίες ψυχικής στήριξης επισιτισμού, εκπαίδευσης, καλλιτεχνικής παιδείας, κλπ. Σήμερα, πάνω από 500 άτομα, οι περισσότεροι εκπρόσωποι συλλογικοτήτων, φορέων, συνδικάτων δηλώνουν τη στήριξη τους στο εγχείρημα της μοναδικής αυτοδιαχειριζόμενης δομής στην Ελλάδα, που έχει καταφέρει τη σύνδεσή της με την τοπική κοινωνία μέσα από τις διαρκείς πολιτιστικές κοινωνικές και πολιτικές δράσεις.

Οι επιστήμονες που στηρίζουν την κοινότητα από την αρχή της δημιουργίας της, τονίζουν την αναγκαιότητα διατήρησης της αδιάλειπτης ιστορικής συνέχειας των Προσφυγικών, εδώ και έναν αιώνα. Ο κοινός αγώνας όλων είναι να σταματήσει ο "εξευγενισμός" μιας ακόμα γειτονιάς του κέντρου της Αθήνας για να γίνει βορά στα επιχειρηματικά συμφέροντα, καταστρέφοντας τη ζωή ενός ζωντανού χωριού.

Οι κοινότητες αγώνες, πολλών χρόνων ήδη, ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος τις ιδιωτικοποιήσεις, στην κρατική καταστολή στον ρατσισμό τον εθνικισμό, τον φασισμό και τον καπιταλισμό με λίγα λόγια, βρίσκουν τη συνισταμένη τους στη διάσωση και ενίσχυση της κοινότητας των προσφυγικών. Κάθε Κυριακή θα είμαστε στη συνέλευση, να δηλώνουμε τη διαθεσιμότητά μας στις δράσεις που οργανώνονται και να προχωράμε τον αγώνα μας, στο πλευρό του απεργού πείνας και όλων των καταληψιών.

Αθανασία Κατσούλη,
εκπαιδευτικός Α' ΕΛΜΕ Αθήνας

Δίκες δολοφόνων Μάγγου και Σαμπάνη

Για πέμπτη συνεχόμενη φορά αναβλήθηκε η δίκη των έξι αστυνομικών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μαγνησίας, που κατηγορούνται για το κακούρηγμα των βασανιστηρίων σε βάρος του Βασιλή Μάγγου, καθώς και για τα πλημμελήματα της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, της έκθεσης και της παράνομης κατακράτησης, όλα κατά συναυτουργία.

Η υπόθεση εκδικάζεται στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Καρδίτσας και αφορά τον άγριο ξυλοδαρμό του Βασιλή Μάγγου από αστυνομικές δυνάμεις στις 14 Ιουνίου 2020 στον Βόλο, ο οποίος οδήγησε στον θάνατό του έναν μήνα αργότερα. Η νέα αναβολή αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία, ύστερα από αίτημα της υπεράσπισης λόγω νοσηλείας ενός εκ των κατηγορουμένων, παρά τις προηγούμενες δεσμεύσεις ότι η διαδικασία έπρεπε να ξεκινήσει. Πρόκειται για μια ακόμη καθυστέρηση που ενισχύει τις καταγγελίες περί συστηματικής υπονόμευσης της δίκης και προσπάθειας εξάντλησης της οικογένειας.

Την οργή και την αγανάκτηση της οικογένειας εξέφρασε ο πατέρας του Βασιλή, Γιάννης Μάγγος, δηλώνοντας: «Για μία ακόμη φορά σήμερα αναβλήθηκε η δίκη, είναι η πέμπτη συνεχής φορά. Αυτό δεν είναι εμπαιγμός προς εμάς, είναι εμπαιγμός προς τη Δικαιοσύνη και προς το ίδιο το δικαστήριο». Όπως τόνισε, παρά τις μεθοδεύσεις, «ό,τι κι αν κάνουν, κάποια στιγμή θα βρεθούν στο εδώλιο και εκεί θα εξεταστούν όλα τα ντοκουμέντα». Στο πλευρό της οικογένειας βρέθηκαν αλληλέγγυοι και συλλογικότητες από διάφορες περιοχές της χώρας, πραγματοποιώντας συγκέντρωση και πορεία στο κέντρο της Καρδίτσας. Έξω από το δικαστικό μέγαρο υπήρχε ισχυρή αστυνομική παρουσία, με ελέγχους και περιοριστικά μέτρα, εικόνα που υπογραμμίζει το πολιτικό βάρος της υπόθεσης.

Σχεδόν έξι χρόνια μετά τον βασανισμό και τον θάνατο του Βασιλή Μάγγου, το αίτημα για δικαιοσύνη παραμένει ανοιχτό. Η δίκη αυτή δεν αφορά μόνο την οικογένεια, αλλά συνολικά τη μάχη ενάντια στην αστυνομική βία, την ατιμωρησία και τη συγκάλυψη.

Σημαντική ανατροπή σημειώθηκε στη δίκη για τη δολοφονία του Νίκου Σαμπάνη στο Πέραμα, με βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιά να καταρρίπτει τον βασικό ισχυρισμό της αστυνομίας. Πέντε χρόνια μετά την αιματηρή καταδίωξη στις 22 Οκτωβρίου 2021, οι δικαστές έκριναν ότι ο 18χρονος Ρομά δεν ήταν ο οδηγός του οχήματος, διαψεύδοντας όσα υποστήριζαν οι αστυνομικοί που άνοιξαν πυρ.

Η απόφαση αυτή δικαιώνει την οικογένεια του Νίκου Σαμπάνη, που από την πρώτη στιγμή μιλούσε για ψευδή αφήγηση και συγκάλυψη. Με βάση νέα στοιχεία από ιατροδικαστικές και εγκληματολογικές εκθέσεις, το δικαστικό συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο οδηγός διέφυγε, ενώ ο Νίκος Σαμπάνης βρέθηκε νεκρός από τα πυρά της αστυνομίας.

Υπενθυμίζεται ότι κατά τη διάρκεια της καταδίωξης οι αστυνομικοί πυροβόλησαν 36 φορές, παραβιάζοντας κάθε κανόνα αναλογικότητας και χρήσης όπλων. Το βούλευμα επισημαίνει ότι πυροβολισμοί ρίφθηκαν ακόμη και όταν το όχημα είχε ακινητοποιηθεί ή όταν δεν υπήρχε άμεση απειλή, ενώ οι κατηγορούμενοι αγνόησαν εντολή του Κέντρου Επιχειρήσεων της ΕΛ.ΑΣ. να διακόψουν την καταδίωξη.

Μετά τις εξελίξεις αυτές, επτά αστυνομικοί παραπέμπονται στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Πειραιά για ανθρωποκτονία με δόλο, τετελεσμένη σε βάρος του Νίκου Σαμπάνη και σε απόπειρα κατά των δύο ανήλικων συνεπιβατών του. Η αναβάθμιση των κατηγοριών αποτυπώνει τη βαρύτητα της πράξης και ακυρώνει το αφήγημα της «νόμιμης άμυνας».

Η υπόθεση Σαμπάνη δεν είναι μεμονωμένη. Εντάσσεται σε μια μακρά αλυσίδα αστυνομικής βίας, στοχοποίησης των Ρομά και κρατικής ατιμωρησίας. Το διακύβευμα της δίκης δεν αφορά μόνο την απόδοση ευθυνών για μια δολοφονία, αλλά το αν η κρατική βία θα συνεχίσει να μένει στο απυρόβλητο ή αν θα υπάρξει, έστω και καθυστερημένα, δικαιοσύνη.

Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Συγκέντρωση για το Βελισσάριο πάρκο το οποίο, υπό την καθοδήγηση της κυβέρνησης, η δημοτική αρχή του Καχριμάνη επιδιώκει να μετατρέψει σε ένα πάρκο γεμάτο με τοιμέντα για τους ιδιώτες έγινε στα Γιάννενα την Παρασκευή 6 Φλεβάρη.

Η τσιμεντοποίηση του πάρκου προς όφελος των «επενδυτών» και των ιδιωτών θα είναι καταστροφικά για το περιβάλλον υποβαθμίζοντας περαιτέρω την πόλη των Ιωαννίνων, κάνοντας το πάρκο πηγή κέρδους για όσους έχουν λεφτά ενώ ο κόσμος θα στερηθεί ακόμη έναν ελεύθερο χώρο πρασίνου για να κάνει τη βόλτα τους ή να βγάλει τα παιδιά τους να παίξουν.

Η πορεία ξεκίνησε από τη Νομαρχία, έκανε τον κύκλο μέσα από την Ανεξαρτησίας και κατέληξε πάλι στη Νομαρχία. Καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας ακούστηκαν συνθήματα, όπως: «Όχι λεφτά για τους ιδιώτες, πάρκο τώρα για όλους τους Γιαννιώτες» και άλλα συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση και τον Καχριμάνη.

Ορέστης Παπαθανάσης, Γιάννενα

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗ

Ο Ερασίνοσ, ένα από τα δύο μεγαλύτερα ποτάμια της Αν.Αττικής σώθηκε! (Μέχρι νεοτέρας πάντα.)

Ύστερα από έναν πολυετή αγώνα, στον οποία συμμετείχαμε περιβαλλοντικά κινήματα και οργανώσεις, επιστήμονες, φορείς και πολίτες, το Υπουργείο αναγκάστηκε να λύσει τη σύμβαση για το πιο καταστροφικό και αχρείαστο «αντιπλημμυρικά» έργο στην Αττική. Ο Ερασίνοσ θα συνεχίσει να κυλά ελεύθερος!

Ο αγώνας συνεχίζεται για την διάσωση του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας, του άλλου μεγάλου ποταμού της Αν.Αττικής. Διεκδικούμε να σταματήσει η περιβαλλοντική καταστροφή που συντελείται στο Μεγάλο Ρέμα και να επανασχεδιαστεί η αντιπλημμυρική προστασία της περιοχής με λύσεις βασισμένες στη φύση.

Σας περιμένουμε στην εκδήλωσή μας "Αντιπλημμυρικά Έργα με Λύσεις βασισμένες στη Φύση" το απόγευμα της Τρίτης 17/2/2026 στο Πνευματικό Κέντρο του Δ. Ραφήνας-Πικερμίου!

Κίνηση για την Προστασία και Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας

Απεργία στην efood την Τσικνοπέμπτη

Εργατικοί αγώνες στο χώρο του φαρμάκου

Ο κλάδος του φαρμάκου στην Ελλάδα έχει αναδειχθεί σε κεντρικό τομέα της εγχώριας βιομηχανίας. Ήδη μετά την πανδημία του covid19, η ΕΕ συνειδητοποιώντας την εξάρτηση της από τρίτες χώρες για πρώτες ύλες φαρμάκων επέλεξε να στήσει τη δική της παραγωγή.

Η Ελλάδα επιλέχθηκε ως το πλέον κατάλληλο μέρος λόγω των χαμηλών μισθών, του εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού και των ελαστικών και επισφαλών σχέσεων εργασίας. Εκατομμύρια ευρώ δόθηκαν σαν ενισχύσεις στις ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες για να χτίσουν νέες γραμμές παραγωγής και νέα κέντρα έρευνας και ανάπτυξης. Αυτή η μεγάλη εισροή χρημάτων έχει ανοίξει τα τελευταία χρόνια πολλές νέες θέσεις εργασίας σε έναν χώρο με πάγια τακτική τη διαρκή πίεση για την αύξηση της παραγωγικότητας και του κέρδους, την εξάντληση των εργαζόμενων αλλά και την αντιμετώπιση τους σαν αναλώσιμα εργατικά χέρια.

Η εικόνα αυτή επιβεβαιώνεται καθημερινά με καταγγελίες σε πολλούς χώρους δουλειάς. Στη DEMO, το σωματείο εργαζόμενων κατήγγειλε την έκθεση εργαζόμενων συνεργείου καθαριότητας σε επικίνδυνη χημική ουσία που είχε σαν αποτέλεσμα τη μεταφορά συναδέλφισσας στο νοσοκομείο. Το περιστατικό έλαβε χώρα την Τρίτη 27 Γενάρη, ίδια μέρα με την εργοδοτική δολοφονία 5 εργατριών στη Βιολάντα, όταν οι συνάδελφοι/ισσες κλήθηκαν να εκτελέσουν εργασία χωρίς να ενημερωθούν για την επικινδυνότητα της και χωρίς να λάβουν τα κατάλληλα μέσα ατομικής προστασίας.

Διαρροή προπανίου

Στον ίδιο χώρο, μια βδομάδα μετά, την Πέμπτη 5 Φλεβάρη υπήρξε διαρροή προπανίου και έγινε μόνο τμηματική εκκένωση του εργοστασίου. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες μας συνέχισαν να εργάζονται ρισκάροντας τις ζωές τους σε συνθήκες ίδιες με αυτές που είχαν σαν αποτέλεσμα τη φονική έκρηξη στα Τρίκαλα.

Καταγγελίες εργατικών ατυχημάτων μας έρχονται και από τη Pharmathen, όπου μετά από έκρηξη στο κέντρο έρευνας και ανάπτυξης της Μεταμόρφωσης, συναδέλφισσα οδηγήθηκε στο νοσοκομείο με βαριά τραύματα και από τύχη γλύτωσε την τύφλωση. Στο συγκεκριμένο χώρο τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει ανακλήσεις πολλών παρτίδων φαρμάκων αλλά και ανακλήσεις αδειών παραγωγής και κυκλοφορίας συγκεκριμένων ουσιών λόγω των σοβαρών ελλείψεων που διαπιστώθηκαν μετά από ελέγχους.

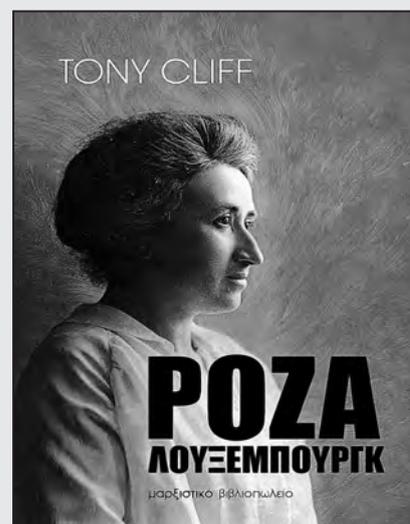
Η εταιρία τον τελευταίο καιρό έχει αρχίσει να μην ανανεώνει συμβάσεις, να απολύει εργαζόμενους, και να προτείνει εθελούσιες αποχωρήσεις. Το επιχειρησιακό σωματείο έχει ξεκινήσει στάσεις εργασίας ήδη από το Δεκέμβρη του 25 και την προηγούμενη βδομάδα κλιμάκωσε με απεργία. Καταγγελίες για εργοδοτική αυθαιρεσία και εκφοβισμό μας έρχονται και από τη Uni Pharma και τη Famar. Για εκδικητικές απολύσεις, για στενή παρακολούθηση της αποδοτικότητας των εργαζόμενων και για αυστηρό έλεγχο του χρόνου που «χάνεται» σε διαλείμματα.

Η πίεση για την αύξηση της παραγωγικότητας είναι η ίδια σε όλο το χώρο του φαρμάκου και του καλλυντικού ενώ οι εργαζόμενοι καταλήγουν να ανακυκλώνονται μεταξύ των εταιριών αναζητώντας κάτι καλύτερο. Η πίεση αυτή που δίνει τα τεράστια κέρδη στους καπιταλιστές του χώρου, για τα οποία περηφανεύονται και διαφημίζουν την ανατολή της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, είναι η ίδια που προκαλεί τα εργατικά ατυχήματα. Τα κέρδη τους χτίζονται κυριολεκτικά με το αίμα μας. Η συλλογική μας απάντηση μέσα από τα επιχειρησιακά και το κλαδικό σωματείο μας είναι αναγκαία. Η εργοδοτική ασυδοσία, εντείνεται και ενισχύεται και καλύπτεται από την κυβέρνηση της ΝΔ, γι' αυτό έχουμε φτάσει στο σημείο πρακτικά όλοι οι χώροι δουλειάς να έχουν μετατραπεί σε Τέμπη. Γι' αυτό θρηνήσαμε 201 νεκρούς εργαζόμενους το 2025 σε «εργατικά ατυχήματα».

Στις 28 Φλεβάρη κλείνουν τρία χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη. Χρειαζόμαστε μαζική πανεργατική απάντηση, γι' αυτό προτείνουμε 48ωρη απεργία στις 27 και 28 Φλεβάρη. Όλοι/ες/α μαζί να σταματήσουμε εργοδότες και κυβέρνηση που καθημερινά δολοφονούν εργάτ(ρι)ες για τα κέρδη τους. Εμείς παράγουμε τον πλούτο που διαφημίζουν και δεν έχουμε καμία διάθεση να πεθάνουμε για τα κέρδη τους. Καλούμε συναδέλφισσες/ους/α σε αγωνιστική συμπόρευση για να βγάλουμε μπροστά όλα όσα γίνονται στους χώρους δουλειάς του κλάδου μας και να διεκδικήσουμε ασφαλή και ανθρώπινη εργασία για όλα μας.

Στρεπτομυκίνη - Αριστερό Αντικαπιταλιστικό Δίκτυο
στο Χώρο του Φαρμάκου και του Καλλυντικού

Τα βιβλία είναι όπλα

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη70, 7μμ
Από τη Βιολάντα ως τα Τέμπη, οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν – εμπρός για 48ωρη απεργία 27-28Φ
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 γραφεία Κοινότητας Καμερών (Φυλλής 231) 7μμ
Από τη Βιολάντα ως τα Τέμπη, οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν – εμπρός για 48ωρη απεργία 27-28Φ
Ομιλητής: Πάρης Ιωάννου

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Από τη Βιολάντα ως τα Τέμπη, οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν – εμπρός για 48ωρη απεργία 27-28Φ
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7μμ
Από τη Βιολάντα ως τα Τέμπη, οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν – εμπρός για 48ωρη απεργία 27-28Φ
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΓΚΥΖΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 Ραγκαβή 53, 8μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Κλεοπάτρα Καλλωνιάτη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 Ραγκαβή 53, 8μμ
Από τη Βιολάντα ως τα Τέμπη, οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν – εμπρός για 48ωρη απεργία 27-28Φ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Από τη Βιολάντα ως τα Τέμπη, οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν – εμπρός για 48ωρη απεργία 27-28Φ
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Μαρία Φωτεινού

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/2
Booking hill house, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα

Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσας

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 19/2 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Μπλόκο στο σύστημα της καταστροφής
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητές: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Κρίση στέγης
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
Everest Πετρουπόλεως 7.30μμ
Κάτω οι εγκληματίες
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 Μέρρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Κρίση στέγης
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Δημήτρης Αντωνίου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Κλίμα: Ορολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
Fahrenheit Books and Coffee 7μμ
Κλίμα: Ορολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δημόσιας εκπαίδευσης
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

● ΠΕΜΠΤΗ 12/2 καφέ Sweet Home 8μμ
Κάτω οι εγκληματίες
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2 Slotth 8μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλήτρια: Φωτεινή Συμψηρή

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
καφέ Σπίρτο, πλ.Ηρώων 7.30μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 Νισύρου και Πάτμου, πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 6.30μμ
30 χρόνια από τα Ίμια: ο αντιδραστικός ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
30 χρόνια από τα Ίμια: ο αντιδραστικός ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Τεχνητή Νοημοσύνη: Μύθοι και πραγματικότητα
Ομιλήτρια: Δανάη Καραμίντζιου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/2
Goody's pl. Φιλαδέλφειας 7μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Σοφία Μπεντζελούν

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
Απεργιακό μπλόκο στην κυβέρνηση – Οργανώνουμε πανεργατική απεργία 27-28 Φλεβάρη
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 δημαρχείο 7μμ
Απεργιακό μπλόκο στην κυβέρνηση – Οργανώνουμε πανεργατική απεργία 27-28 Φλεβάρη
Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2 δημαρχείο 6μμ
Απεργιακό μπλόκο στην κυβέρνηση – Οργανώνουμε πανεργατική απεργία 27-28 Φλεβάρη
Ομιλήτρια: Ανυσία Τζόνιου

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 καφέ Ποέτα 8μμ
Το αδιέξοδο των λαϊκών μετώπων
Ομιλητής: Αντώνης Καρολιδής

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 καφέ Γιάφκα 7.30μμ
Μέση Ανατολή από τον διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 καφέ Πέτρος 7μμ
Κλίμα – ωρολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2 καφέ Teddyboys 7μμ
Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δημόσιας εκπαίδευσης
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2 καφέ Μικρού 6, 8μμ
Μέση Ανατολή από τον διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2
Aberto, Ρήγα Φεραίου 48, 6.30μμ
Κλίμα: Ορολογιακή βόμβα
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 Βυζάντιο 5.30μμ
Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δημόσιας εκπαίδευσης
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2 Θόλος 6/30μμ
Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή της δημόσιας εκπαίδευσης
Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2 Μίνως 52, 5.30μμ
Η κατοικία δεν είναι εμπόρευμα
Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2 καφέ Νέον 7μμ
Ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις – εμπρός για 48ωρη απεργία
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

Εκδήλωση Τ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ-Ν. ΙΩΝΙΑΣ – ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/2, Βίλλα Στέλλα, 6.30μμ

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 11/2

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 12/2

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 8μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ.Όλγας 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/2

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μεσ

Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μεσ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλ. Δούρου 12μεσ

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11.30πμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 12μεσ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 11.30πμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως “Τζάντε” 11.30πμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μεσ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαριωτάκη και Θησέως 12μεσ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μεσ

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 12μεσ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ

ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μεσ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόμου 12μεσ

ΓΚΥΖΗ Πλ.Γκύζη 12μεσ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μεσ

ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 11.30πμ

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μεσ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Νίκου Παπαζογλου 11.30πμ

ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ

ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μεσ

ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μεσ

ΚΥΡΙΑΚΗ 15/2

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Λεωφ. Δεκελείας (απέναντι από το Δημαρχείο)11.30πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 16/2

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 5.30μμ

ΤΡΙΤΗ 17/2

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό, Πλ. Αγ. Νικολάου 6μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπί, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης, Κωνσταντίνος Μπουντζίκας

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Αντίο Πόπη

Το Σάββατο 7 Φλεβάρη έφυγε από τη ζωή, μετά από πολύχρονη μάχη με τον καρκίνο, η Πόπη Γανιάρη. Μια αγωνίστρια που από τα πολύ νεανικά της χρόνια μέχρι τις τελευταίες της στιγμές παρέμεινε σταθερά στρατευμένη στις γραμμές της επανάστασης και του διεθνισμού.

Όσο τη θυμάμαι, η Πόπη δεν έλειψε ποτέ από καμιά πρωτοβουλία που να είχε στόχο το δυνάμωμα της επαναστατικής Αριστεράς σε κάθε μέτωπο που ανοιγόταν. Τη δεκαετία του '70 στις κινητοποιήσεις των εκρηκτικών πρώτων χρόνων της Μεταπολίτευσης σαν μέλος τότε της ΟΚΔΕ. Στις συζητήσεις οργανωμένων και ανένταχτων αγωνιστών/ριών για την ανασυγκρότηση της επαναστατικής Αριστεράς στα τέλη του 1982, που γινόντουσαν στα παλιά γραφεία της ΟΣΕ στη Μενάνδρου. Λίγο αργότερα στην 'Επιτροπή για το Στρατό' για τη διεκδίκηση δικαιωμάτων για τους φαντάρους και τη διεθνιστική κόντρα με τον εθνικισμό και τη στρατοκρατία.

Με τη συμμετοχή της σε συλλογικότητες, όπως η 'Ομάδα συντρόφων της άκρας αριστεράς' τη δεκαετία του '80 ή ως 'ανένταχτη' σε οικολογικές, αντιπολεμικές, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές πρωτοβουλίες τις δεκαετίες του '90 και του 2000. Έχοντας παίξει ρόλο στο ξεκίνημα των 'Φοιτητικών Συσπειρώσεων' σαν φοιτήτρια στους Μεταλλειολόγους του ΕΜΠ, πρωτοστάτησε στη δημιουργία του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών σαν εργαζόμενη μηχανικός.

Το 2009, η Πόπη είδε στις διεργασίες για τη δημιουργία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την ευκαιρία για τη συγκρότηση του αναγκαίου μετώπου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Αγκάλιασε την απόπειρα από το ξεκίνημά της και ήταν ιδρυτικό μέλος και εκλεγμένη στην πρώτη Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή του μετώπου, αλλά και υποψήφια με τα ψηφοδέλτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην ιδιαίτερη πατρίδα της, τη Χίο.

Παρά τις μεγάλες δυσκολίες της μακροχρόνιας αρρώστιας, όταν η κατάσταση της υγείας της επέτρεπε ήταν πάντα παρούσα στις κινητοποιήσεις και τις πολιτικές πρωτοβουλίες: από τις αντιρατσιστικές διαδηλώσεις στον φράχτη του Έβρου τον Γενάρη του 2016 μέχρι τη συγκρότηση της «Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα» στις προηγούμενες δημοτικές εκλογές.

Η Πόπη ανέδυε τη δύναμη μισού αιώνα επαναστατικής Αριστεράς. Μπορεί να συμφωνούσες ή να διαφωνούσες κουβεντιάζοντας μαζί της. Όμως σχεδόν πάντα στο τέλος η κατάληξη άφηνε ένα θετικό αποτέλεσμα. Υπερασπιζόταν με πείσμα τις απόψεις της, αλλά αυτό που κυριαρχούσε πάνω της ήταν η ενωτική της διάθεση «προχωράμε μαζί».

Η σκέψη μας είναι με την Έφη, τον Οδυσσέα και όλους εκείνους κι εκείνες που της στάθηκαν μέχρι το τέλος.

Αντίο συντρόφισσα.

Ξέρουμε ότι αυτό που θα έλεγες κι εσύ είναι «δεν θρηνούμε, οργανώνουμε» την επαναστατική Αριστερά για την οποία πάλεψες σε όλη σου τη ζωή.

Κώστας Πίπτας

Εξορμήσεις και εκδηλώσεις για 27-28Φ

Τετάρτη 11/2

Νοσοκομείο Τζάνειο 10πμ
Νοσοκομείο Αττικό, 8πμ
3ο ΓΕΛ Πειραιά 2μμ
Εργοστάσιο ΟΣΕ Μενεμένη, 7πμ
Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, 7πμ
12ο ΓΕΛ Πετραλώνων, 7.45πμ
ΟΣΕ Καρόλου 7.30πμ
15ο ΓΕΛ Αθήνας 7.45πμ
Νοσοκομείο Έλενα 1μμ
Νοσοκομείο Παμμακάριστος 12μμες
Α' ΕΛΜΕ (8ο ΓΕΛ) 1.45μμ
Γ' ΕΛΜΕ (Γκράβα) 2μμ

Πέμπτη 12/2

Δημαρχείο Πειραιά 10πμ
Ακρόπολη, 7.45πμ
Νοσοκομείο Αγλαΐα Κυριακού, 7.30πμ
Νοσοκομείο Αγία Σοφία, 9πμ
Νοσοκομείο Αιγινίτειο, 12μμεσ
Κοινωνικές υπηρεσίες Πειραιά 11.30πμ
ΕΛΤΑ Πειραιά 1.30μμ
Δημαρχείο Νίκαιας 10πμ
Δημαρχείο Κορυδαλλού 12 μεσ
Νοσοκομείο Κρατικό Νίκαιας 2μμ
Δημαρχείο Περιστερι Open Bet, 8πμ
Νοσοκομείο Ιπποκράτειο Θεσ/νικη, 11πμ
Νοσοκομείο Άγιος Παύλος Θεσ/νικη, 8πμ
ΚΕΒΕΙΣ Εφορίες Θεσ/νικη, 7πμ
Δήμος Αμπελοκήπων Θεσ/νικη, 8πμ
Εργοτάξιο Ελληνικού, 2μμ
Γκαράζ Δ Αθήνας 6.30μμ
Παυλίδης, 9.30μμ
Καλλιτεχνικό Λύκειο Αμπελόκηποι 7.45πμ
Νοσοκομείο Άγιος Σάββας 11πμ
Δικαστήρια Ευελπίδων 11πμ
Νοσοκομείο Αλεξάνδρας 10πμ
Δήμος Γαλασίου 10πμ
Δημαρχείο Βόλου 9πμ
Λιμάνι Βόλου 9πμ

Παρασκευή 13/2

Γκαράζ Κερατσίνι 5.30πμ
Νομισματικό Μουσείο, 7.45πμ
δημαρχείο Κερατσίνι, 10πμ
Νοσοκομείο κρατικό Νίκαιας 11πμ
Νοσοκομείο Δρομοκαΐτειο, 8πμ
Δικαστήρια Θεσ/νικη, 12 μμες.
ΕΤ-3, 11πμ
ΕΛΙΤ ΕΦΕΤ, Θεσ/νικη, 9πμ
Υπουργείο Εμπορίου Κάνιγγος, 9πμ
Νοσοκομείο Αλεξάνδρας 10πμ
Δήμος Γαλασίου 10πμ

Δευτέρα 16/2

Εργοστάσιο ΟΣΕ Λεύκα, 7πμ
γκαραζ Ρέντη 7πμ
Γκαράζ Δ. Κερατσίνι, 6.45πμ
Δήμος Νέας Σμύρνης, 11πμ
Εργοστάσιο ΙΟΝ 1.30μμ
Γκαράζ Πειραιά 2.30μμ
Νοσοκομείο Μεταξά 2μμ
36ο Δημοτικό Αθήνας 7.45πμ
Foundever τηλ. Κέντρο Βικτώρια 7πμ
21ο νηπιαγωγείο Αθηνών 7.50πμ
Σχολικό συγκρότημα Γκράβας 7.45πμ

Τρίτη 17/2

Cosco, 2μμ
ΟΤΕ Δάφνη, 7.30πμ
ΣΕΠΕ Αγησιλάου, 10πμ

Σχολές

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ, Τετάρτη 11/2, Πέμπτη 12/2, Παρασκευή 13/2, 10.30πμ, είσοδος 2ου ΠΑΔΑ2, Πέμπτη 12/2, 9πμ, Δευτέρα 16/2, Τρίτη 17/2, 11πμ, σίτιση κτίριο Γ ΓΙΑΝΝΕΝΑ, ΠΤΔΕ, Παρασκευή 13/2, 2.30μμ, Φοιτ. Λέσχη, Κυριακή 15/2, 1μμ

Συνελεύσεις

Έλενα Βενιζέλου, ΓΣ Πέμπτη 12 Φλεβάρη, 1μμ αμφιθέατρο, θα χαιρετίσει ο Πάνος Ρούτσι Άγιος Σάββας, ΓΣ Πέμπτη 19 Φλεβάρη, 12μμες, αμφιθέατρο, θα χαιρετίσει ο Πάνος Ρούτσι Φιλοσοφική, ΓΣ Τετάρτη 25/2, 12μμες, 313

Εκδηλώσεις

Πετράλωνα:
Τετάρτη 11 Φλεβάρη, 7μμ
Γραφεία Γ Δημοτικής Κοινότητας, Τριών Ιεραρχών 74, Πετράλωνα
Ομιλητές/ριες:
Δημήτρης Νταλάκος, γ. γραμματέας Σωματίου Εργαζομένων στο Εργοστάσιο ΠΑΥΛΙΔΗΣ
Δέσποινα Ζούλια, εργαζόμενη ΕΡΤ
Κωνσταντίνος Κακούρου, μέλος ΔΣ Ε' ΕΛΜΕ
Χρίστος Αργύρης, γιατρός, μέλος Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ

Θεσσαλονίκη:
Παρασκευή 13 Φλεβάρη, 6.30μμ ΕΚΘ
Ομιλητές/ριες:
Δημήτρης Κουτσιάφτης, πρώην πρόεδρος μηχανοδηγών, ΔΣ ΠΟΣ
Γιάννης Μήτζιας, γραμματέας σωματ. Εργαζ. ΕΥΑΘ
Σοφία Στεφανίδου, ΓΣ ΑΔΕΔΥ, Ε ΕΛΜΕ
Γιάννης Κούτρας, ΔΣ ΕΝΙΘ, ΔΣ Ιπποκράτειου

Νίκαια:
Τετάρτη 18 Φλεβάρη, 7μμ Δημαρχείο Νίκαιας
Ομιλητές/τριες:
Πάνος Ρούτσι, σύλλογος συγγενών θυμάτων Τεμπών
Παναγιώτης Καλλιτσης, γραμματέας συλλόγου μηχανικών ΟΣΕ
Πηνελόπη Κουτσουδάκη, ΔΣ συλλόγου εργαζομένων Δρομοκαΐτειο
Εύα Ηλιάδη, δασκάλα ΣΕΠΕ Αγίας Βαρβάρας Κορυδαλλού

Νοσοκ. Παμμακάριστος:
Τρίτη 17 Φλεβάρη, 2μμ αμφιθέατρο

ΑΑΔΕ:
Πέμπτη 19 Φλεβάρη, 12 μμες, Χώρος κυλικείου

Νοσοκ. Δρομοκαΐτειο:
Παρασκευή 20 Φλεβάρη, 1μμ αμφιθέατρο

Ραδιομέγαρο ΕΡΤ:
Πέμπτη 19 Φλεβάρη, 2μμ, στούντιο

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ
27 & 28 ΦΕΒΡΑΡΗ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
Τετάρτη 11 Φλεβάρη, 7μμ
Γραφεία Γ Δημοτικής Κοινότητας, Τριών Ιεραρχών 74, Πετράλωνα

Ομιλητές/ριες
Δημήτρης Νταλάκος, γραμματέας Σωματίου Εργαζομένων Εργοστάσιο ΠΑΥΛΙΔΗΣ
Δέσποινα Ζούλια, εργαζόμενη ΕΡΤ
Κωνσταντίνος Κακούρου, μέλος ΔΣ Ε' ΕΛΜΕ Αθηνών
Χρίστος Αργύρης, γιατρός, μέλος ΓΣ ΑΔΕΔΥ

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΟΛΑΝΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΤΕΜΠΗ
ΟΙ ΙΔΙΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

ΕΞΩ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ
27 & 28 ΦΕΒΡΑΡΗ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
Τετάρτη 18 Φλεβάρη 7μμ

Δημαρχείο Νίκαιας
Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου

Ομιλητές/ριες
Πάνος Ρούτσι
"Σύλλογος Συγγενών Θυμάτων Τεμπών 2023"
Πηνελόπη Κουτσουδάκη μέλος Δ.Σ. συλλόγου εργαζομένων "Δρομοκαΐτειο"
Εύα Ηλιάδη δασκάλα μέλος ΣΕΠΕ Αγ.Βαρβάρας Κορυδαλλού
Παναγιώτης Καλλιτσης συνδικαλιστής εργαζόμενος στον ΟΣΕ

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΟΛΑΝΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΤΕΜΠΗ
ΟΙ ΙΔΙΟΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

ΕΞΩ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ **ανταρσία στην Κοκκινιά**

Έπσταϊν - Το βρώμικο πρόσωπο της άρχουσας τάξης

Συνέχεια από τη σελ. 3

Αυτό το δίκτυο είχε αντίκτυπο στα ψηλά πατώματα της πολιτικής. Η αλληλογραφία του Πίτερ Μάντελσον (σ.τ.μ.. ο διορισμένος από τον Στάρμερ μέχρι πρότινος βρετανός πρεσβευτής στις ΗΠΑ) με τον Έπσταϊν δείχνει ότι διέρρευσε εμπιστευτικές πληροφορίες όταν ήταν υπουργός Επιχειρήσεων και Εμπορίου το 2008-10, στο αποκορύφωμα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης. Το κίνητρο του Μάντελσον ήταν να εξασφαλίσει ότι θα γινόταν (για να δανειστώ τη δική του φράση) «πλούσιος μέχρι αηδίας» μετά την αποχώρησή του από το αξίωμα.

Το πιο ξεκάθαρο παράδειγμα του τι σημαίνει αυτό συνέβη τον Απρίλιο του 2010. Ο Μάντελσον συναντήθηκε με τον Λάρι Σάμμερς, τον τότε επικεφαλής οικονομικό σύμβουλο του προέδρου Μπαράκ Ομπάμα. Οι Financial Times αποκαλύπτουν ότι είχε προηγηθεί ενημέρωσή του από τον Έπσταϊν και έναν άλλο από τους κολλητούς του, τον Τζες Στέλι, τότε ανώτερο στέλεχος της γιγαντιαίας τράπεζας JPMorgan και μετέπειτα διευθυντή της Barclay's. Ήθελαν ο Μάντελσον να ασκήσει πιέσεις κατά του προτεινόμενου "Κανόνα Βόλκερ", ο οποίος αποσκοπούσε στη μείωση των κερδοσκοπικών δραστηριοτήτων των τραπεζών.

Η JPMorgan έκανε έντονη εκστρατεία κατά του "Κανόνα Βόλκερ". Ο Μάντελσον ήλπιζε ότι, κερδίζοντας την εύνοια της JPMorgan, θα προωθούσε την καριέρα του όταν θα έπαυε να είναι υπουργός. Η αιμομικτική φύση αυτών των συναλλαγών αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο ίδιος ο Σάμμερς ήταν φίλος του Έπσταϊν. Όπως ο Μάντελσον, έτσι και ο Στέλι, έπεσε σε δυσμένεια όταν αποκαλύφθηκε η σχέση του με τον Έπσταϊν.

Η ίδια νοοτροπία του να κερδίζεις από τα πάντα, ακόμα και από την κακοποίηση παιδιών, επέζησε μετά την πτώση τους. Μετά το δημοψήφισμα για το Brexit τον Ιούνιο του 2016, ο Έπσταϊν έστειλε ένα email στον Πίτερ Τιλ: «Το Brexit είναι μόνο η αρχή... επιστροφή στον φυλετισμό... Το να βρίσκεις πράγματα που βρίσκονται στο δρόμο προς την κατάρρευση ήταν πολύ πιο εύκολο από το να βρίσκεις την επόμενη ευκαιρία».

Ο Τιλ είναι ο ιδεολογικά πιο δεξιός από τους ολιγάρχες της Big Tech. Απορρίπτει ρητά τη δημοκρατία και θεωρεί την Γκρέτα Τούνμπεργκ πιθανώς ως τον «Αντίχριστο», επειδή ο περιβαλλοντικός ακτιβισμός της ενδέχεται να εμποδίσει την τεχνολογική καινοτομία. Ίδρυσε τον απειλητικό γίγαντα των παρακολούθησεων, την Palantir, η οποία επωφελήθηκε μέσω της άσκησης επιρροής του Μάντελσον στον Στάρμερ.

Η ανάγνωση του βιβλίου «Το πρόσωπο του Τρίτου Ράιχ» ήταν τρομακτική αλλά με παρηγορούσε η σκέψη ότι οι ναζί είχαν εξαφανιστεί. Ωστόσο, το σύστημα που επέτρεψε στον Έπσταϊν να ευημερήσει και στους φασίστες να επιστρέψουν εξακολουθεί να υπάρχει.

Ο Τραμπ κάπου μεταξύ συνομιλιών και επιθέσεων και ο 5ος Στόλος κάπου στα στενά του Ορμούζ

Από την περασμένη Παρασκευή έχουν ξεκινήσει συνομιλίες μεταξύ των ΗΠΑ και του Ιράν στο Ομάν. Κανείς δεν ξέρει ακόμη αν οι συνομιλίες έχουν στόχο να οδηγήσουν στην αποκλιμάκωση ή αν ο Τραμπ θα τις αξιοποιήσει για να κερδίσει λίγο χρόνο μέχρι να προχωρήσει σε κάποια αιφνιδιαστική επίθεση.

Το Γενάρη οι ΗΠΑ επιχειρήσαν να εκμεταλλευτούν το κίνημα που είχε ξεχυθεί στους δρόμους του Ιράν και έδειξαν να ετοιμάζονται για στρατιωτική επιχείρηση. Όμως στα τέλη του μήνα ο Τραμπ ξαφνικά ανακοίνωσε πως του είπαν πως το Ιράν δεν θα προχωρήσει σε εκτελέσεις διαδηλωτών και γι' αυτό η επέμβαση αναβάλλεται. Οι πιο καχύποπτοι είπαν πως η επίθεση αναβλήθηκε για άλλους λόγους. Οι Αμερικάνοι στρατηγού έστειλαν μήνυμα πως δεν είναι εντελώς έτοιμοι. Δεν είχαν αρκετές δυνάμεις στην περιοχή, αφού ανάμεσα σε άλλα, είχαν σε εξέλιξη και τον αποκλεισμό της Βενεζουέλας. Όμως, το ζήτημα δεν ήταν απλώς επιχειρησιακό. Όλοι οι φίλοι του Τραμπ στην περιοχή, από τη Σαουδική Αραβία ως το Ισραήλ, έδειξαν πως μια αμερικανική επίθεση κινδυνεύει να οδηγήσει σε πολλαπλή αποσταθεροποίηση.

Ωστόσο, το γεγονός ότι οι συνομιλίες ξεκίνησαν δεν σημαίνει πως η επίθεση δεν θα γίνει. Τον περασμένο Ιούνη, το Ισραήλ ξεκίνησε το βομβαρδισμό πυρηνικών εγκαταστάσεων στο Ιράν ακριβώς τη στιγμή που θα ξεκινούσαν συνομιλίες πάλι στο Ομάν. Ο Τραμπ στήριξε τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς και επισφράγισε την επίθεση με έναν αμερικανικό βομβαρδισμό μια βδομάδα αργότερα.

Τη Δευτέρα 9 Φλεβάρη, και ενώ οι συνομιλίες εξελίσσονταν, οι ΗΠΑ εξέδωσαν προειδοποίηση προς τα αμερικανικών συμφερόντων πλοία να αποφεύγουν να πλησιάζουν στα ιρανικά ύδατα και να λάβουν υπόψη τους ότι μπορεί να προκύψει αποκλεισμός των στενών του Ορμούζ (το πιο στενό σημείο στη διαδρομή από τον Περσικό Κόλπο προς τον Ωκεανό).

Οι ΗΠΑ έχουν μεταφέρει ήδη δυνάμεις στην περιοχή. Έστειλαν το αεροπλανοφόρο Αβραάμ Λίνκολν και έναν συνοδευτικό στολίσκο. Τα αμερικανικά στρατεύματα που βρίσκονται σε κοντινές χώρες και περικυκλώνουν το Ιράν, έχουν πάρει εντολή να προστατευτούν και να προετοιμαστούν. Ο Τραμπ κινείται διαρκώς μεταξύ υπόσχεσης συνομιλιών και επιθέσεων. Η Βενεζουέλα είναι το πιο πρόσφατο παράδειγμα. Στην περίπτωση του Ιράν, τα πράγματα είναι ακόμη πιο ανεξέλεγκτα, μιας και η αμερικανική διπλωματία έχει ελάχιστες προσβάσεις προς την Τεχεράνη. Αμερικανική πρεσβεία δεν υπάρχει στο Ιράν από το 1979.

Ο ειδικός απεσταλμένος του Τραμπ, Στιβ Γουϊτκοφ, γνωρίζει τη Μέση Ανατολή όσο γνωρίζει ο Τραμπ την ιστορία της όπερας. Ο Γουϊτκοφ είναι ένας δισεκατομμυριούχος φίλος του Τραμπ που ισχυρίζεται ότι μπορεί να λύσει όλα τα προβλήματα με τον ίδιο τρόπο που έκανε αγοραπωλησίες στους ουρανοξύστες της Νέας Υόρκης όλη του τη ζωή. Τώρα βρίσκεται επικεφαλής στις συνομιλίες στο Ομάν. Οι ΗΠΑ λένε πως θέλουν οι συνομιλίες να διευρυνθούν και να αγγίξουν όχι μόνο το ζήτημα της πυρηνικής ενέργειας του Ιράν, αλλά ολόκληρο το οπλοστάσιό του, ακόμη και εσωτερικά ζητήματα όπως η καταστολή. Το Ιράν επιμένει πως το μόνο ζήτημα που βρίσκεται σε διαπραγματεύση είναι η επιστροφή σε κάποια κανονικότητα επιθεώρησης του πυρηνικού του προγράμματος.

Απειλές

Ο ίδιος ο Τραμπ ήταν υπεύθυνος για την κατάρρευση του συστήματος επιθεώρησης των πυρηνικών του Ιράν, όταν απέσυρε τις ΗΠΑ από τη συμφωνία, στην πρώτη του θητεία, το Μάη του 2018. Επέλεξε την κλιμάκωση της πίεσης σε βάρος του Ιράν, με επιπλέον κυρώσεις και απειλές. Το Γενάρη του 2020 οι ΗΠΑ δολοφόνησαν το πιο προβεβλημένο στέλεχος των "Φρουρών της Επανάστασης" του Ιράν, τον **Κασέμ Σολεϊμάνι**. Το Ισραήλ πήρε τη σκυτάλη και ξεκίνησε μια σειρά εν ψυχρώ, στοχευμένων δολοφονιών σε στελέχη της κυβέρνησης και του στρατού του Ιράν.

Βλέποντας σήμερα το Ιράν σε πολύ πιο αδύναμη θέση, οι ΗΠΑ επιχειρούν να ασκήσουν ακόμη μεγαλύτερη πίεση και να αποσπάσουν εξευτελιστικές υποχωρήσεις. Όμως, κανένας

δεν τολμάει να σκεφτεί τι θα σημαίνει αν μετατρέψουν το Ιράν σε μια καινούργια Συρία. Το Ιράν είναι μια χώρα με πολλαπλάσιο πληθυσμό (πάνω από 90 εκατομμύρια) και κομβική θέση τόσο στην παραγωγή φυσικού αερίου και πετρελαίο όσο και από άποψη γεωγραφική. Οι υπόλοιποι υποϊμπεριαλισμοί της περιοχής θέλουν ένα Ιράν αδύναμο αλλά όχι τόσο διαλυμένο ώστε να απειληθεί η περιφερειακή σταθερότητα. Και η Τουρκία και τα καθεστώτα του Κόλπου, ακόμη και το Ισραήλ, αλλά και το Πακιστάν από ανατολικά έχουν να ζυγίσουν μια σειρά παράγοντες.

Κανείς δεν μπορεί να εμπιστευτεί πλέον τις ΗΠΑ όσον αφορά την πρόθεση για υπογραφή συμφωνίας σε σχέση με τα πυρηνικά. Η βδομάδα που διανύουμε είναι η πρώτη εδώ και δεκαετίες χωρίς πυρηνική συμφωνία ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Ρωσία. Η Ουάσινγκτον κυκλοφορεί ότι έχει πρόθεση να αυξήσει τα πυρηνικά της όπλα, για πρώτη φορά από την εποχή του Ρέιγκαν, ενώ λένε πως θα προχωρήσουν καινούργιες πυρηνικές δοκιμές. Οι παγκόσμιοι τρομοκράτες και βασικοί κάτοχοι των πιο θανατηφόρων όπλων στην ιστορία της ανθρωπότητας παριστάνουν τους ελεγκτές της μη-εξάπλωσης των πυρηνικών σε βάρος κρατών που αποδεδειγμένα δεν διαθέτουν πυρηνικά.

Οι καταπιεσμένοι και οι φτωχοί και στο Ιράν και σε ολόκληρη την περιοχή μας, δεν έχουμε να κερδίσουμε τίποτα από την κλιμάκωση της αμερικανικής και ισραηλινής επιθετικότητας. Το αποτέλεσμα θα είναι περισσότεροι θάνατοι, περισσότερη κρίση και ακόμη περισσότερα δισεκατομμύρια σπαταλημένα σε όπλα.

Νίκος Λούντος

Η συνηθισμένη αναφορά στις εκλογές της 19 Φλεβάρη του 1956 είναι ότι σε αυτές υπερίσχυσε το καινούργιο κόμμα που είχε ιδρύσει ο Καραμανλής, την Εθνική Ριζοσπαστική Ένωση (ΕΡΕ) στις 4 Γενάρη του ίδιου έτους. Όπως έγραφε το πρωτοσέλιδο της Καθημερινής την επόμενη μέρα των εκλογών, η ΕΡΕ «κατήγαγεν περιφανή εκλογικόν θρίαμβον».

Ο Καραμανλής είχε ορκιστεί πρωθυπουργός τον Οκτώβρη του 1955 επειδή ήταν ο εκλεκτός της αμερικάνικης πρεσβείας και του Παλατιού, του βασιλιά Παύλου και της Φρειδερίκης (της Φρίκης, όπως την έλεγε ο κόσμος) σε σημείο που εφημερίδες να τον αποκαλούν ...«Μέγα Φρειδερίκο».

Από το 1952 πρωθυπουργός ήταν ο Παπάγος, ο στρατάρχης του Εμφυλίου και αρχηγός του Ελληνικού Συναγερμού. Όμως, ο Παπάγος πέθανε στις 4 Οκτώβρη 1955. Πριν πεθάνει είχε ορίσει αναπληρωτή πρωθυπουργό τον Στ. Στεφανόπουλο, τον έναν από τους δυο αντιπροέδρους της κυβέρνησης, ο άλλος ήταν ο Π. Κανελλόπουλος. Πριν προλάβει η κοινοβουλευτική ομάδα του Ε.Σ να συνεδριάσει και να επιλέξει, ο Παύλος έδωσε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στον Καραμανλή, τσαλαπατώντας ακόμα και τις διατάξεις του Συντάγματος του 1952.

Τον Οκτώβρη του 1961 ο αξεπέραστος Μποστ διηγούταν σε ένα σατιρικό χρονογράφημα τα έργα και ημέρες του Καραμανλή. Το χρονογράφημα είχε τίτλο Χρονικόν του Μορέως «Φραγκικόν ανάγνωσμα δι άφραγκους εις 6 συνεχείας», όπου «Εκάστη συνέχεια αντιστοιχεί προς εν έτος ευημερίας». Εκεί ο «ιερομόναχος Παναγιώτης», δηλαδή ο Κανελλόπουλος λέει για τον διορισμό του Καραμανλή: «έφθασεν είδησις αχάριστος και μήνυμα φαρμακρόν όπου έλεγεν ότι ο ανηψιός μου ονόματι Κωνσταντίνος (το 1951 ο Καραμανλής είχε παντρευτεί την ανηψιά του Κανελλόπουλου) νέος απαίδευτος με οφρύδια σκοτεινά, εφόρεσεν την κορώναν δια να λαμβάνη τον Θρόνον... ωμίλησα με φρονιμάδα και περίσκεψιν διά το συγγενικό μου παιδί, καθόσον μικρόν το παιδίον, απαίδευτον και αχαϊρευτον και ήτο εις τα γράμματα ζευζέκης και πολλά αμελής...Πλην δεν με άκουσαν».

Στις εκλογές της 19 Φλεβάρη 1956 η ΕΡΕ ήρθε δεύτερο κόμμα. Πήρε 1.594.112 ψήφους, δηλαδή το 47,38%. Πρώτη σε ψήφους είχε έρθει η εκλογική συμμαχία της Δημοκρατικής Ένωσης (Δ.Ε) που πήρε 1.620.007 ψήφους, δηλαδή το 48,15%. Όμως, όταν καταμετρήθηκαν οι έδρες στη νέα βουλή η ΕΡΕ βρέθηκε με 165 έδρες και η Δημοκρατική Ένωση με 132. Με άλλα λόγια με 26.000 ψήφους λιγότερες το κόμμα του Καραμανλή πήρε 33 έδρες περισσότερες.

Πώς έγινε δυνατό αυτό το θαύμα ή τέλος πάντων ο «περιφανής θρίαμβος»; Η απάντηση βρίσκεται στον εκλογικό νόμο που είχε περάσει, ως πρωθυπουργός, ο Καραμανλής τον Δεκέμβρη, τον περιβόητο Ν.3457/1955. Ο νόμος καθιέρωνε ένα «πρωτότυπο» εκλογικό σύστημα που η αντιπολίτευση ονόμασε σαρκαστικά «τριφασικό» (από το τριφασικό ρεύμα που η χρήση του είχε αρχίσει να γενικεύεται). Στην πραγματικότητα επρόκειτο για συνδυασμό τριών εκλογικών συστημάτων, του πλειοψηφικού, της ενισχυμένης και της απλής αναλογικής.

Η κομβική ρύθμιση του νόμου ήταν η διάκριση ανάμεσα στον «επιτυχόντα» και τον «επιλαχόντα» συνδυασμό σε κάθε περιφέρεια. Επιτυχόντας ήταν ο συνδυασμός που έπαιρνε τη σχετική πλειοψηφία των έγκυρων ψήφων. Επιλα-

ΕΚΛΟΓΕΣ ΦΛΕΒΑΡΗ 1956

Η “Τριφασική” αφετηρία του “Εθνάρχη”

χόντας ήταν ο δεύτερος συνδυασμός. Αλλά για να μπει στην κατανομή έμπαινε η προϋπόθεση ότι τόσο ο ίδιος ο συνδυασμός στη συγκεκριμένη εκλογική περιφέρεια όσο και το πολιτικό κόμμα στο οποίο ανήκε σε επίπεδο επικράτειας έπρεπε να συγκεντρώσουν το 15% τουλάχιστον του συνόλου των εγκύρων ψήφων (ή 25% προκειμένου για συνασπισμούς κομμάτων).

Το «τριφασικό» είχε κι άλλες «ομορφιές». Κατέτασσε τις εκλογικές περιφέρειες σε τρεις κατηγορίες, με τρία διαφορετικά εκλογικά συστήματα η κάθε μια. Σε εκείνες που θα εκλέγανε 1 με 3 βουλευτές ίσχυε το πλειοψηφικό, δηλαδή το πρώτο κόμμα έπαιρνε όλες τις έδρες. Στις περιφέρειες που θα εκλέγανε 4 με 10 βουλευτές, ίσχυε ένα είδος ενισχυμένης αναλογικής: σε αυτές ο επιλαχόντας συνδυασμός θα έπαιρνε τα 3/10 των εδρών. Στις περιφέρειες από 11 έδρες και περισσότερες, ίσχυε η αναλογική κατανομή ανάμεσα στον επιτυχόντα και τον επιλαχόντα.

Και για να μην μείνει τίποτα στην τύχη, ο αριθμός των εδρών κάθε περιφέρειας ορίστηκε με βάση την απογραφή του 1940 κι όχι του 1951 που για κάποιον «μυστήριο» λόγο δεν είχε ακόμα δημοσιευτεί επίσημα. Έτσι «φούσκωνε» τεχνητά ο αριθμός των εδρών που τις είχε «σίγουρες» η ΕΡΕ. Πράγματα όπως η ισοδυναμία της ψήφου ήταν περιττές λεπτομέρειες.

Αν αυτό το σύστημα θυμίζει τον γλωσσοδέτη «τρεις 4 τρεις 12 τρεις 15 κι 11» υπάρχει ένα απλό κριτήριο για να το καταλάβουμε και συγκεκριμένα, τι συνέφερε την ΕΡΕ. Οι «αρχιτέκτονες» του, όπως ο Γ. Ράλλης, έκαναν έναν υπολογισμό. Σε ποιες περιοχές ο έλεγχος του αντικομμουνιστικού κράτους της Δεξιάς εξασφάλιζε ότι οι ψηφοφόροι θα ψηφίσουν σω-

στά; Στις αγροτικές περιφέρειες. Εκεί, η ΕΡΕ θα τα έπαιρνε όλα. Στις άλλες δυο κατηγορίες η ΕΡΕ έδειχνε μεγαλοψυχία, για παράδειγμα σε μια 4εδρική περιφέρεια ο «επιλαχών» θα έπαιρνε μία έδρα, αν η περιφέρεια ήταν 7εδρική ή 9δρική θα έπαιρνε δύο κλπ.

«Βυζαντινής πολυπλοκότητας»

Αυτό το εκλογικό σύστημα «βυζαντινής πολυπλοκότητας», όπως θα το χαρακτήριζε ο Βρετανός ιστορικός Ρ. Κλογκ, είχε διακηρυγμένο στόχο από την εισηγητική έκθεση του νόμου να εξασφαλίσει τον σχηματισμό «Κυβερνήσεως Εθνικής» και την ύπαρξη μιας αντιπολίτευσης στη βουλή για να υπάρχει «σταθερότητα». Γι' αυτό η κυβερνητική περιγραφή για το εκλογικό σύστημα ήταν: «πλειοψηφικό με περιορισμένη εκπροσώπηση της μειοψηφίας».

Η θυελλώδης δεκαετία του '40 είχε διαλύσει τα δύο μεγάλα πολιτικά συγκροτήματα της άρχουσας τάξης, γύρω από τα κόμματα των Φιλελευθέρων «Βενιζελικών» και του Λαϊκού των μοναρχικών. Τόσο ο Ε.Σ του Παπάγου όσο -και ακόμα περισσότερο- η ΕΡΕ του Καραμανλή απορρόφησε μια σειρά πολιτικούς που προέρχονταν από τον «κεντρώο» χώρο των Φιλελευθέρων όπως ο Αβέρωφ. Το «Κέντρο» ήταν διασπασμένο και εξασθενημένο. Η βασική ιδέα πίσω από το «τριφασικό» εκλογικό σύστημα ήταν να εξασφαλιστεί η «περιορισμένη εκπροσώπηση» του και ταυτόχρονα, με αυτόν τον τρόπο, να παγιωθεί ο εξοβελισμός της Αριστεράς, της ΕΔΑ.

Όμως, αυτή η μεθόδευση ουσιαστικά απέτυχε. Μπορεί το «τριφασικό» να χάρισε τον «περιφανή θρίαμβον» στην ΕΡΕ, αλλά οι εκλογές του 1956 πέρασαν στην ιστορία σαν εκλογές μετωπικής πόλωσης. Αντί να φέρει «σταθερό-

τητα» για την άρχουσα τάξη έφερε τη συσσώρευση εκρηκτικών καταστάσεων.

Καταρχήν γιατί το εκλογικό σύστημα αντί να εξασφαλίσει την «συνύπαρξιν εθνικής σταθεράς και ισχυράς Κυβερνήσεως και αντιπολιτεύσεως ωσαύτως ισχυράς και αξιολογού», όπως είχε δηλώσει στη βουλή ο Τριανταφύλλης, υπουργός Εσωτερικών του Καραμανλή, έφερε «κίνδυνον υπάρξεως δια τα κόμματα Κέντρου», όπως έγραψε σε άρθρο του ο Κ. Ρέντης, παλιός Φιλελεύθερος.

Οπότε το «Κέντρο» έπρεπε όχι μόνο να μαζέψει τα κομμάτια του για να επιβιώσει αλλά έπρεπε να στηριχτεί για αυτό στην ΕΔΑ. Το κόμμα της Αριστεράς που είχε ιδρυθεί το 1951 με πρωτοβουλία του εκτός νόμου ΚΚΕ, είχε επιδείξει μια απίστευτη αντοχή και ζωτικότητα. Για παράδειγμα, παρόλο που ο εκλογικός νόμος του 1952 της στέρησε την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση και ενώ η τρομοκρατία έδινε και έπαιρνε (τον Μάρτη εκείνης της χρονιάς είχε εκτελεστεί ο Ν. Μπελογιάννης), είχε κατορθώσει να πάρει στις εκλογές το 9,5%. Όλες οι επόμενες εκλογικές αναμετρήσεις είτε αναπληρωματικές για έδρες στη βουλή είτε οι δημοτικές του 1954 κατέγραφαν αύξηση της επιρροής της.

Οπότε τον Γενάρη του 1956 τα κόμματα του «Δημοκρατικού Κέντρου» έκαναν την καρδιά τους πέτρα και υπέγραψαν σύμφωνο εκλογικής συνεργασίας με την «Εθνική Κίνηση Αλλαγής» (ΕΚΑ) δηλαδή τη συνεργασία της ΕΔΑ με δυο μικρά κεντρώα κόμματα. Αυτή η συνεργασία κατέβηκε στις εκλογές ως Δημοκρατική Ένωση (τυπικά επικεφαλής τέθηκε ο Γ. Παπανδρέου).

Η ΕΡΕ κι οι εφημερίδες της Δεξιάς σήκωσαν μια υστερική εκστρατεία για το «Λαϊκόν Μέτωπον» που έφερε στο προσκήνιο τους «σλαβοκομμουνιστάς». Βέβαια, η Δ.Ε δεν ήταν ούτε «λαϊκό» ούτε καν «μέτωπο». Υπήρχε ρητή δέσμευση ότι θα διαλυόταν μετά τις εκλογές και η κάθε συνιστώσα θα συγκροτούσε τη δική της κοινοβουλευτική ομάδα. Κι η ΕΔΑ για να δείξει την ειλικρίνη της διάθεση για συνεργασία με το «δημοκρατικό κέντρο» δέχτηκε να έχει μόνο 20 υποψηφίους στους συνδυασμούς της Δ.Ε.

Αλλά στις συνθήκες του 1956 αυτό που καταλάβαιναν εχθροί και φίλοι είναι ότι η επιρροή της Αριστεράς είχε αυξηθεί θεαματικά. Ο Ηλ. Νικολακόπουλος έχει υπολογίσει ότι έφτασε στο 18%. Δεν είναι υπερβολική η εκτίμηση ότι αν η ΕΚΑ κατέβαινε αυτόνομα στις εκλογές θα ερχόταν εκείνη δεύτερο κόμμα. Η επιλογή να μην το κάνει ήταν μια πρώτη γεύση των αδιεξόδων της κοινοβουλευτικής στρατηγικής της που θα αναδεικνυόταν πιο έντονα μετά τον εκλογικό θρίαμβο του 25% στις εκλογές του 1958.

Αν κοιτάξουμε πέρα από τις εκλογικές καταγραφές και τα μαγειρέματα του «τριφασικού» βλέπουμε μια άλλη εικόνα. Όλα τα ζητήματα που ταλάνιζαν την άρχουσα τάξη θα παρέμεναν ενεργά: το Κυπριακό και η Μ. Ανατολή, η σύνδεση με την ΕΟΚ και η οικονομική πολιτική, και το κυριότερο η «εσωτερική απειλή».

Το 1955 ήταν η χρονιά που οι απεργίες εκτινάσσονται και σαν απάντηση στις επιθέσεις της κυβέρνησης Παπάγου. Το 1956 είναι η χρονιά που τα Πανεπιστήμια αρχίζουν να κινούνται, ξεσπάνε οι πρώτοι αγώνες για τη μείωση των διδάκτρων και για δημόσια δωρεάν παιδεία. Το κίνημα έπαιρνε φόρα για τον μεγάλο σεισμό της δεκαετίας του '60.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Στο τέλος Γενάρη φιλοξενήσαμε στη Μπολόνια ένα μεγάλο συνέδριο με τίτλο 'Η Βασιλιάδες ή Ελευθερία, μια ευθεία αναφορά στο κίνημα No Kings των ΗΠΑ. Αποφασίσαμε να καλέσουμε σε πανεθνική κινητοποίηση στη Ρώμη σε συντονισμό με το κάλεσμα του Together στη Βρετανία.

Μετά από μια χρονιά συγκρούσεων με γενικές απεργίες και μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα ενωθήκαμε από πολλούς διαφορετικούς πολιτικούς χώρους, πολλές διαφορετικές εμπειρίες αγώνα, κοινωνικά κινήματα, συνδικάτα, διαφορετικά μονοπάρτια αλλά με έναν κοινό στόχο, τη σύγκρουση με τους «βασιλιάδες» της εποχής μας. Ο καθένας από το πεδίο του, με τα δικά του εργαλεία, κάνει το μερίδιό του.

Εχουμε μπει σε μια νέα περίοδο, στην Ιταλία και διεθνώς, με την ένταση του αυταρχισμού και του ρατσισμού, την κλιμάκωση των πολέμων με την γενοκτονία στην Παλαιστίνη σε συνδυασμό με την άγρια εκμετάλλευση από το κεφάλαιο. Αυτό είναι ορατό στις πόλεις της Ιταλίας αλλά και στη Μινεάπολη που καταστρέφονται από την χρηματοοικονομική κρίση, ένα συρρικνωμένο κράτος πρόνοιας, είναι στο στόχαστρο των κερδοσκοπών του real estate, υποφέρουν από την ακρίβεια.

Στις ΗΠΑ έχουμε την ICE, στην Ευρώπη πολιτικές «ασφάλειας» που ποινικοποιούν τους φτωχούς και τους μετανάστες. Τώρα δεν αρκεί η υπεράσπιση μόνο των δικαιωμάτων μας. Μια αμυντική γραμμή απλά οδηγεί διαρκώς σε υποχωρήσεις. Το ζητούμενο είναι μαζί με την Αντίσταση να δημιουργήσουμε κάτι για το μέλλον. Να οραματιστούμε μια πολύ ισχυρή εναλλακτική πέρα από τον καπιταλισμό.

Στις 28 Μάρτη στην Ιταλία πάμε για ένα μαζικό κίνημα ανυπακοής, να συγκρουστούμε με την φασίστρια Μελόνι και την κυβέρνησή της. Η Ιταλία δεν είναι μεμονωμένη «ανωμαλία». Η 28 Μάρτη εξαπλώνεται σαν ηχώ από το ένα μέρος στο άλλο από την Αθήνα, στη Ρώμη, στο Λονδίνο, τη Μινεάπολη. Αυτό δείχνει ότι υπάρχει παγκόσμια διάθεση να ενωθούμε ενάντια στους «βασιλιάδες» της εποχής μας.

Magdalena Scotti,
O Re o Liberta, Μπολόνια

Ενωμένοι στις 28 Μάρτη

Είμαι φοιτητής στο Πανεπιστήμιο της Μινεσότα. Θα σας μιλήσω σύντομα για την αντίσταση στη Μινεάπολη μετά τις δολοφονίες της Ρενέ Γκουντ και του Άλεξ Πρέτι και για το πώς μπορούμε να συντονιστούμε διεθνώς και να ενωθούμε στον παγκόσμιο αγώνα μας.

Η ICE ήταν πολύ αντιδημοφιλής στη Μινεσότα ήδη πριν από τις δύο δολοφονίες, καθώς είμαστε μια πολύ προοδευτική πολιτεία. Μετά τη δολοφονία της Ρενέ Γκουντ η αρνητική δημοτικότητα της ICE έφτασε στο 57% και μετά τη δολοφονία του Άλεξ Πρέτι στο 63%. Οπότε πραγματικά μισούμε την ICE εδώ. Θέλουμε να την διαλύσουμε για τα καλά.

Η αντίστασή μας έχει πολλές πλευρές και πολλά πράγματα που κάνει ο κόσμος για να παλέψει την ICE. Έχουμε τις πιο άμεσες δράσεις, την άμεση απάντηση, με ανθρώπους και νομικούς παρατηρητές που εμφανίζονται στις απαγωγές, όπως έκαναν η Γκουντ και ο Πρέτι, και καταγράφουν και ρωτάνε γιατί απάγουν τον κόσμο και τον πετάνε σε βαν.

Έχουμε πεζές περιπολίες που ψάχνουν για πράκτορες της ICE και προειδοποιούν τους ευάλωτους στόχους για την παρουσία της ICE σε κάθε περιοχή. Έχουμε ανθρώπους που διαδηλώνουν και προχωρούν σε αποκλεισμούς. Συγκεντρωνόμαστε ως κοινότητα για να διώξουμε την ICE αλλά επίσης και για να φροντίσουμε τους εαυτούς μας. Έχουμε πολλά εστιατόρια και άλλα μαγαζιά που προσφέρουν δωρεάν φαγητό και άλλες υπηρεσίες, θεραπευτικές, μαθήματα αυτοάμυνας. Έχουμε ομάδες αλληλοβοήθειας που συγκεντρώνουν χρήματα και τα δωρίζουν σε εθελοντές για να αγοράσουν και να παραδώσουν φαγητό σε μετανάστες που φοβούνται να βγουν από τα σπίτια τους, να πάνε

σχολείο, να ψωνίσουν, να κάνουν οτιδήποτε, γιατί έχουμε 2000 πράκτορες της ICE στην πόλη που ψάχνουν να απαγάγουν κόσμο.

Αυτές είναι οι βασικές δράσεις αντίστασης που κάνουμε εδώ στην Μινεάπολη και έχουν πραγματικό αντίκτυπο σε όλη τη χώρα και διεθνώς. Μας εμπνέει το γεγονός ότι όλοι κοιτάνε σε μας και μας στηρίζουν από όλο τον κόσμο. Είμαστε χαρούμενοι που σας κάνουμε περήφανους και συνεχίζετε κι εσείς να παλεύετε.

Στο πώς μπορούμε να συντονισουμε τους αγώνες, έχουμε τη διαδήλωση No Kings στις 28 Μάρτη και τη Παγκόσμια Ημέρα Ενάντια στο Ρατσισμό και τον Φασισμό την ίδια μέρα. Η πρωτοβουλία συντονισμού είναι σπουδαία, το να έχουμε τεράστιες κινητοποιήσεις μπορεί να σημαίνει ότι θα είναι μία ημέρα με τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις που έχουν γίνει ποτέ στον κόσμο.

Χρειάζεται όμως να χτίσουμε και μια πειστική αριστερή εναλλακτική στις ΗΠΑ. Όπως όλοι γνωρίζετε έχουμε ένα απαίσιο δικομματικό σύστημα στο οποίο και τα δύο κόμματα υπηρετούν τον καπιταλισμό. Χρειαζόμαστε αριστερή εναλλακτική, δυνάμωμα των συνδικάτων, πιο ισχυρούς δεσμούς στην κοινότητα.

Την ενέργεια και το πάθος του κόσμου να τη στρέψουμε στην ενίσχυση των συνδικάτων ώστε να έχουμε περισσότερη δράση των συνδικάτων, όπως το 1934 είχαμε τις απεργίες των Τήμστερς που κέρδισαν τόσα πολλά εργατικά δικαιώματα. Συντονισμός των αγώνων μας σημαίνει να βασιστούμε πολύ στα συνδικάτα ώστε να παλέψουμε ενάντια στα καταπιεστικά καθεστώτα κάτω από τα οποία ζούμε. Σας ευχαριστώ. Fuck ICE!

Leonardo Cavalletti,
φοιτητής, Μινεάπολη

Είμαστε αντιμέτωποι με τις σκοτεινές μέρες του Τραμπ και του δίδυμού του στη Βρετανία, του Νάιτζελ Φάρατζ. Προσπαθούν να χτίσουν ακροδεξιά κόμματα που μας θυμίζουν τα κόμματα του παρελθόντος του Μουσολίνι και ακόμα χειρότερα των Ναζί. Μεγαλώνουν γρήγορα στη Βρετανία μετά την αποτυχία των πολιτικών της Σοσιαλδημοκρατίας, του Στάρμερ του Εργατικού Κόμματος. Η κυβέρνηση Στάρμερ αντί να παλεύει την άκρα δεξιά και να απορρίπτει τη γλώσσα του ρατσισμού, τα αντιγράφει.

Υπάρχει μαζική αντίσταση και αποτροπιασμός στην αποτυχία του Στάρμερ να πολεμήσει την άκρα δεξιά, αγκαλιάζοντας τον παιδοβιαστή Τραμπ, προσφέροντάς του δύο επίσημες επισκέψεις στη χώρα και επιτρέποντας σε υπουργό που συνεργαζόταν με τον Έποστάν να πάει ως πρέσβης στις ΗΠΑ.

Ενάντια σε αυτή τη χρεοκοπία πιστεύουμε ότι μπορούμε να αντισταθούμε αν ενωθούμε με όλες τις διαφορετικές ομάδες στις οποίες επιτίθεται. Επιτίθεται στις γυναίκες, στις μαύρες κοινότητες, στους μουσουλμάνους, στην ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα, στους σοσιαλιστές και τους συνδικαλιστές. Μπορούμε να ενώσουμε όλους αυτούς τους ανθρώπους για μια σοσιαλιστική κοινωνία. Έχουμε εκατοντάδες οργανώσεις που λένε ότι πρέπει να αντισταθούμε στην ακροδεξιά. Υπάρχουν μέχρι και επτά εκατομμύρια άνθρωποι στα συνδικάτα και τις σοσιαλιστικές οργανώσεις. Μπορούμε να αντεπιτεθούμε, να καταστρέψουμε την άκρα δεξιά.

Έχουμε μεγάλη παράδοση στο τσάκισμα φασιστών και ναζι. Στη δεκαετία του '70 το Εθνικό Μέτωπο εμφανίστηκε στη χώρα μου. Το διαλύσαμε. Στις δεκαετίες του '80 και του '90, οι ναζί προσπάθησαν να εμφανιστούν στους δρόμους και να κατέβουν στις εκλογές. Τους διαλύσαμε.

Η πρώτη προσπάθεια του Τόνι Ρόμπινσον, πριν πάρει την υποστήριξη του Ίλον Μασκ, του πλουσιότερου ανθρώπου στον πλανήτη, ήταν στην English Defence League. Τη διαλύσαμε.

Τώρα είναι η στιγμή να ενώσουμε τα διαφορετικά κομμάτια που μπορούν να το κάνουν ξανά. Αυτό γίνεται με το Together. Χρειαζόμαστε ένα αγώνα μεγάλο και διεθνή. Είναι εξαιρετικό ότι οι διαδηλώσεις No Kings θα γίνουν την ίδια μέρα με το Λονδίνο. Ακόμα πιο εντυπωσιακό ότι στην Ιταλία της Μελόνι ο κόσμος βγαίνει την ίδια μέρα επίσης. Και είναι φανταστικό ότι και στην Ελλάδα οι πλατείες θα γεμίσουν από τους αντιρατσιστές και τους αντιφασίστες που διέλυσαν τη Χρυσή Αυγή.

Δίνουμε μια μάχη για τη ζωή μας. Ο φόβος του φασισμού και του ναζισμού επέστρεψαν. Εμείς πρέπει να πούμε στον κόσμο ότι αν θέλουμε να βελτιώσουμε τη ζωή μας, δεν πρέπει να στρεφόμαστε ενάντια στους πιο αδύναμους και κατατρεγμένους. Ο μόνος δρόμος για να νικήσουμε είναι να παλέψουμε αυτούς που έχουν την εξουσία και θέλουν μόνο πόλεμο, επιθέσεις στους Παλαιστίνιους, επιθέσεις που διατηρούν τις ανισότητες. Μπορούμε να το κάνουμε αν συνεργαστούμε. Είμαστε περισσότεροι από αυτούς. Και μπορούμε αν είμαστε οργανωμένοι και αποφασισμένοι.

Ο Μάλκολμ Χ είπε ότι δεν είμαστε ποτέ λιγότεροι, όμως δεν είμαστε οργανωμένοι. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι αυτό θα το αλλάξουμε. Ας βγούμε στις 28 Μάρτη όχι σαν το τέλος αλλά την αρχή της μάχης που μπορεί να τσακίσει την ακροδεξιά διεθνώς. Για να τους ρίξουμε στο σκουπίδοτενεκέ της ιστορίας όπου και ανήκουν.

Weyman Bennet,
Together, Βρετανία